

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 juni 2026

WETSONTWERP

**houdende bijkomende maatregelen
met het oog op de vermindering
van de overbevolking in de gevangenissen**

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	36
Advies van de Raad van State.....	45
Wetsontwerp	60
Coördinatie van de artikelen	73

OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8, § 2, 2°, VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 2013
WERD DE IMPACTANALYSE NIET GEVRAAGD.

**DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 juin 2026

PROJET DE LOI

**portant des mesures supplémentaires
visant à réduire
la surpopulation carcérale**

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	36
Avis du Conseil d'État	45
Projet de loi	60
Coordination des articles	96

CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 8, § 2, 2°, DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 2013,
L'ANALYSE D'IMPACT N'A PAS ÉTÉ DEMANDÉE.

**L'URGENCE A ÉTÉ DEMANDÉE PAR LE GOUVERNEMENT
CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.**

03944

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 16 juni 2026 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 16 juin 2026.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 17 juni 2026 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 17 juin 2026.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp neemt om de aanhoudende problematiek van de gedetineerden die op een matras op de grond slapen aan te pakken.

Een eerste maatregel betreft de invoering van een tijdelijke bijkomende procedure voor de toekenning van elektronisch toezicht, m.n. de van rechtswege toekenning van elektronisch toezicht aan bepaalde categorieën van veroordeelden. Deze veroordeelden zullen van rechtswege een elektronisch toezicht toegerekend krijgen indien ze voldoen aan drie objectieve voorwaarden, en mits naleving van enkele algemene voorwaarden. Elk dossier zal vervolgens ter controle bezorgd worden aan de strafuitvoeringsrechter (SUR) of strafuitvoeringsrechtbank (SURB), naargelang het straftotaal.

Een tweede maatregel bestaat uit een uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 20/1 van de WERP. Dit artikel biedt een grondslag om een veroordeelde zonder recht op verblijf in België die geen vrijstelling verkreeg van de strafuitvoeringsrechter of -rechtbank of die zelf opteerde om alle straffen uit te zitten (vaak omdat hij België niet wil verlaten) toch te repatriëren.

Als derde maatregel wordt de regeling inzake de vervroegde invrijheidstelling wegens overbevolking (VIO) als tijdelijke noodmaatregel verlengd tot en met 31 december 2027. Tegelijk wordt het toepassingsgebied van deze maatregel ook beperkt tot de veroordeelden met een straftotaal tot drie jaar.

Een vierde maatregel heeft tot doel het beoordelingskader van de strafuitvoeringsrechter te verduidelijken en aan te passen, zodat beslissingen steunen op een duidelijk, objectief en werkbaar risicokader, met bijzondere aandacht voor de actuele inschatting van het gevaarlijk karakter van de gedetineerde.

Tot slot worden ook enkele wijzigingen aangebracht aan de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering om ervoor te zorgen dat enkel personen die een ernstig gevaar vormen voor de psychische of fysieke integriteit van derden (en dus niet bij een gevaar enkel voor zichzelf) nog naar een penitentiaire context kunnen terugkeren eens ze een penitentiaire instelling verlaten hebben.

RÉSUMÉ

Ce projet de loi vise à s'attaquer au problème persistant des détenus dormant sur un matelas à même le sol.

Une première mesure concerne l'introduction temporairement d'une procédure supplémentaire pour l'octroi de la surveillance électronique, à savoir l'octroi de plein droit de la surveillance électronique à certaines catégories de condamnés. Ces condamnés se verront octroyer de plein droit une surveillance électronique s'ils remplissent trois conditions objectives et moyennant le respect de quelques conditions générales. Chaque dossier sera ensuite pour vérification transmis au juge de l'application des peines (JAP) ou au tribunal de l'application des peines (TAP), selon que le total des peines.

Une deuxième mesure consiste en une extension du champ d'application de l'article 20/1 de la LSJE. Cet article offre une base permettant de rapatrier malgré tout un condamné sans droit de séjour en Belgique qui n'a pas obtenu de mise en liberté du juge ou du tribunal de l'application des peines ou qui a lui-même choisi de subir toutes ses peines (souvent parce qu'il ne veut pas quitter la Belgique).

En tant que troisième mesure, le régime de libération anticipée pour cause de surpopulation (LAS) est prolongé, en tant que mesure d'urgence temporaire, jusqu'au 31 décembre 2027. Parallèlement, le champ d'application de cette mesure est limité aux personnes condamnées à une peine totale de trois ans.

Une quatrième mesure vise à clarifier et à adapter le cadre d'appréciation du juge de l'application des peines, de sorte que les décisions reposent sur un cadre de risque clair, objectif et opérationnel, avec une attention particulière portée à l'évaluation actuelle du caractère dangereux du détenu.

Pour finir, quelques modifications à la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement seront également apportées afin que seules les personnes mettant gravement en péril l'intégrité psychique ou physique de tiers (et ne représentant donc pas un danger uniquement pour elles-mêmes) puissent encore réintégrer un contexte pénitentiaire après avoir quitté un établissement pénitentiaire.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Met de wet van 18 juli 2025 houdende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen en tot invoering van de principiële onmogelijkheid om het elektronisch toezicht uit te voeren op de plaats waar het slachtoffer verblijft, werden vorig jaar noodmaatregelen genomen om de aanhoudende overbevolking in de gevangenissen te verminderen.

Drie types noodmaatregelen werden genomen:

- het ultimatum remedium karakter van de gevangenisstraf werd opgenomen in het huidige Strafwetboek;
- er werd een snellere en meer efficiënte procedure voor de toekenning van strafuitvoeringsmodaliteiten door de strafuitvoeringsrechter aan bepaalde veroordeelden ingevoerd (de noodprocedure); de geldingsduur van deze maatregel loopt tot 1 juni 2030;
- de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” vanaf zes maanden voor strafeinde werd ingevoerd. De geldingsduur van deze maatregel loopt tot 31 december 2026.

Deze maatregelen werden genomen gelet op de aanhoudende druk op het gevangeniswezen. Op 5 mei 2025 bedroeg de gevangenispopulatie 12.968 gedetineerden in detentie en nog eens 685 in verlengd penitentiair verlof. 235 gedetineerden lagen met een matras op de grond.

De noodwet heeft zeker effecten geressorteed, maar onvoldoende om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken:

- de gevangenisbevolking moest kunnen dalen tot een niveau dat zou toelaten de achterstand aan straffen, gecreëerd door de opschorting van de tenuitvoerlegging van straffen, geleidelijk aan te absorberen;
- de gevangenisbevolking moest kunnen dalen tot een aanvaardbaar niveau om de situatie niet opnieuw te laten ontsporen en humane detentieomstandigheden te kunnen garanderen.

Vandaag tonen de cijfers een gevangeniswezen in diepe crisis. Op 19 mei verbleven er 13.734 gedetineerden in de gevangenissen voor een capaciteit van 11.064

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

La loi du 18 juillet 2025 portant des mesures afin de réduire la surpopulation dans les prisons et introduisant l'impossibilité de principe d'exécuter la surveillance électronique au lieu où la victime réside, a instauré, l'an dernier, des mesures d'urgence afin de réduire la surpopulation persistante dans les prisons.

Trois types de mesures d'urgence ont été adoptés:

- le caractère d'ultimum remedium de l'emprisonnement a été inscrit dans le Code pénal actuel;
- une procédure plus rapide et plus efficace pour l'octroi de modalités d'exécution de la peine par le juge de l'application des peines à certains condamnés a été introduite (procédure d'urgence); la durée de validité de cette mesure court jusqu'au 1er juin 2030;
- la libération anticipée “surpopulation” à partir de six mois avant la fin de la peine a été instaurée. La période de validité de cette mesure court jusqu'au 31 décembre 2026.

Ces mesures ont été prises compte tenu de la pression persistante sur l'administration pénitentiaire. Au 5 mai 2025, la population carcérale comptait 12.968 détenus en détention et 685 autres en congé pénitentiaire prolongé. 235 détenus dormaient sur un matelas à même le sol.

La loi d'urgence a certes produit des effets, mais pas suffisamment pour atteindre les objectifs fixés:

- la population carcérale devait être ramenée à un niveau permettant de résorber progressivement l'arriéré de peines créé par la suspension de l'exécution des peines;
- la population carcérale devait pouvoir diminuer à un niveau acceptable pour ne pas laisser la situation dérailler à nouveau et afin de garantir des conditions de détention humaines.

Aujourd'hui, les chiffres témoignent d'un système pénitentiaire en profonde crise. Au 19 mai, 13.734 détenus étaient incarcérés pour une capacité de 11.064 (+247

(+247 noodcapaciteit DBFM). In bijna alle gevangenissen lagen in totaal op deze datum 736 gedetineerden op een matras op de grond, wat vanuit menselijk, operationeel en juridisch oogpunt onaanvaardbaar is. Daarnaast bevonden zich een 1449 veroordeelden buiten de gevangenis in strafopshorting, wachtende op een beslissing van de strafuitvoeringsrechter omtrent de toekenning van een aangevraagde strafuitvoeringsmodaliteit. En een aanzienlijk aantal veroordelingen (2377 veroordelingen op 31.01.2026) wacht nog op uitvoering. Potentieel hetzelfde aantal veroordeelden staat dus nog in de wachtrij omdat hun strafuitvoering nog geen aanvang genomen heeft.

Het is absoluut noodzakelijk om deze omstandigheden zo snel als mogelijk te beëindigen.

De dringendste opdracht bestaat erin om de onmenselijke detentieomstandigheden te stoppen. Dat betekent dat het fenomeen van de grondslapers zo snel als mogelijk significant en duurzaam moet worden teruggedrongen.

Daarom worden via dit wetsontwerp meerdere noodmaatregelen genomen, die nopen tot een reeks wijzigingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten (verder: WERP).

Een eerste maatregel betreft de invoeging van een nieuw hoofdstuk in de tijdelijke bepalingen van de WERP, ingevoerd door de wet van 18 juli 2025, waarbij tijdelijk wordt voorzien in een bijkomende procedure voor de toekenning van elektronisch toezicht, m.n. de van rechtswege toekenning van elektronisch toezicht aan bepaalde categorieën van veroordeelden. Dit zal kunnen worden toegekend:

— aan veroordeelden met straftotaal tot 18 maanden en

— aan veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden tot tien jaar, die zich op 18 maanden voor strafeinde bevinden én de toelaatbaarheidsdatum voor de voorwaardelijke invrijheidstelling hebben bereikt.

Deze veroordeelden zullen van rechtswege een elektronisch toezicht toegekend krijgen indien ze voldoen aan drie objectieve voorwaarden (vervuld zijn van de tijdsvoorwaarden, adres en akkoord van de meerjarige huisgenoten), en mits naleving van enkele algemene voorwaarden. Elk dossier zal vervolgens bezorgd worden aan de strafuitvoeringsrechter (SUR) of strafuitvoeringsrechtbank (SURB), naargelang het straftotaal niet

de capaciteit d'urgence DBFM). Dans presque toutes les prisons, un total de 736 détenus dormaient à cette date sur un matelas à même sol, ce qui est inacceptable d'un point de vue humain, opérationnel et juridique. En outre, 1449 condamnés se trouvaient en dehors de la prison en suspension de peine, dans l'attente d'une décision du juge de l'application des peines concernant l'octroi d'une modalité d'exécution de la peine demandée. En outre, un nombre important de condamnations (2377 condamnations au 31 janvier 2026) restent en attente d'exécution. Un nombre potentiellement équivalent de condamnés se trouve donc encore en file d'attente parce que l'exécution de leur peine n'a pas encore commencé.

Il est impératif de mettre fin à ces conditions dans les plus brefs délais.

La mission la plus urgente consiste à mettre fin aux conditions de détention inhumaines. Cela signifie que le phénomène des détenus dormant à même le sol doit être réduit de manière significative et durable le plus rapidement possible.

C'est pourquoi le présent projet de loi prévoit plusieurs mesures d'urgence, nécessitant une série de modifications de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine (ci-après: LSJE).

Une première mesure concerne l'insertion d'un nouveau chapitre dans les dispositions temporaires de la LSJE, introduit par la loi du 18 juillet 2025, qui prévoit temporairement une procédure supplémentaire pour l'octroi de la surveillance électronique, à savoir l'octroi de plein droit de la surveillance électronique à certaines catégories de condamnés. Celle-ci pourra être accordée:

— aux personnes condamnées à une peine totale inférieure ou égale à 18 mois et

— aux personnes condamnées dont la peine totale est de 18 mois à 10 ans, qui se trouvent à 18 mois de la fin de leur peine et qui ont atteint la date d'éligibilité à la libération conditionnelle.

Ces condamnés se verront octroyer de plein droit une surveillance électronique s'ils remplissent trois conditions objectives (respect des conditions de temps, adresse et accord des cohabitants majeurs) et moyennant le respect de quelques conditions générales. Chaque dossier sera ensuite transmis au juge de l'application des peines (JAP) ou au tribunal de l'application des peines (TAP), selon que le total des peines est inférieur ou supérieur

dan wel meer dan drie jaar bedraagt, die zal nagaan of de van rechtswege toekenning van het elektronisch toezicht voldeed aan de wettelijke tijds- en toekenningsvoorwaarden. Daarnaast blijft het openbaar ministerie belast met de controle op de veroordeelde en kan het de SUR of SURB steeds vatten met een vordering tot herroeping of schorsing.

Voor bepaalde categorieën van veroordeelden zal deze maatregel echter niet gelden.

Dit betreft een tijdelijke maatregel die zal gelden tot 31/12/2028 en in overleg met de gemeenschappen op basis van een evaluatie van de situatie inzake de overbevolking en de beschikbare capaciteit ten aanzien van de veroordeelden met een straf totaal t.e.m. 18 maanden mogelijks kan verlengd worden tot uiterlijk 1 juni 2030.

Deze maatregel moet toelaten om veroordeelden die geen concreet en actueel gevaar vormen de gevangnissen op een gecontroleerde wijze te laten verlaten.

Een tweede maatregel bestaat uit een uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 20/1 van de WERP. Dit artikel biedt een grondslag om een veroordeelde zonder recht op verblijf in België die geen vrijstelling verkreeg van de strafuitvoeringsrechter of -rechtbank of die zelf opteerde om alle straffen uit te zitten (vaak omdat hij België niet wil verlaten) toch te repatriëren.

Deze maatregel versterkt en versnelt het terugkeerproces om te vermijden dat gedetineerden zonder verblijfsrecht onnodig lang in een penitentiaire context blijven.

De samenwerking tussen DG EPI en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wordt verder verdiept met het oog op een snellere en meer voorspelbare organisatie van terugkeer. Beide diensten engageren zich ertoe om dossiers die dreigen te vertragen sneller te detecteren, nauwgezet op te volgen en in onderling overleg te bespreken, zodat verwijderbare personen niet in de gevangnissen blijven van zodra hun terugkeer uitvoerbaar is.

Met betrekking tot de uitbreiding van dit artikel 20/1 worden twee types van maatregelen genomen:

— enerzijds wordt in het in de WERP reeds bestaande artikel 20/1, dat een permanente regeling betreft en dat geldt voor alle verwijderbare veroordeelden ongeacht het straf totaal, de termijn waarbinnen een veroordeelde verwijderd kan worden zonder tussenkomst van de SUR

à trois ans, lequel vérifiera si l'octroi de plein droit de la surveillance électronique répondait aux conditions légales en matière de temps et d'octroi. Par ailleurs, le ministère public reste chargé du contrôle du condamné et peut toujours saisir le JAP ou le TAP d'une demande de révocation ou de suspension.

Toutefois, cette mesure ne s'appliquera pas à certaines catégories de condamnés.

Il s'agit d'une mesure temporaire qui sera en vigueur jusqu'au 31 décembre 2028 et qui, en concertation avec les communautés sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation carcérale et de la capacité disponible, pourra éventuellement être prolongée à l'égard des condamnés avec un total de peines jusqu'à 18 mois jusqu'au 1er juin 2030 au plus tard.

Cette mesure devrait permettre aux condamnés qui ne représentent pas un danger réel et actuel de quitter les prisons de manière contrôlée.

Une deuxième mesure consiste en une extension du champ d'application de l'article 20/1 de la LSJE. Cet article offre une base permettant de rapatrier malgré tout un condamné sans droit de séjour en Belgique qui n'a pas obtenu de mise en liberté du juge ou du tribunal de l'application des peines ou qui a lui-même choisi de subir toutes ses peines (souvent parce qu'il ne veut pas quitter la Belgique).

Cette mesure renforce et accélère la procédure de retour afin d'éviter que les détenus sans droit de séjour ne demeurent inutilement longtemps dans un contexte pénitentiaire.

La collaboration entre la DG EPI et l'Office des étrangers (OE) est encore approfondie afin de permettre une organisation plus rapide et plus prévisible des retours. Les deux services s'engagent à détecter plus rapidement les dossiers susceptibles de prendre du retard, à en assurer un suivi rigoureux et à les examiner en étroite concertation, afin que les personnes éloignables ne restent pas en prison dès lors que leur retour peut être exécuté.

En ce qui concerne l'extension de cet article 20/1, deux types de mesures sont adoptés:

— d'une part, dans l'article 20/1 déjà existant de la LSJE, qui concerne un régime permanent et applicable à tous les condamnés éloignables quel que soit le total des peines, le délai dans lequel un condamné peut être éloigné vers son pays d'origine sans intervention

of SURB naar zijn land van herkomst uitgebreid van 6 maanden naar 12 maanden voor strafeinde;

— anderzijds wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd in de tijdelijke bepalingen van de WERP, ingevoerd door de wet van 18 juli 2025, waarin als tijdelijke regeling een soortgelijke bepaling als artikel 20/1 wordt ingevoegd. Deze bepaling betreft een bijkomende noodmaatregel die van toepassing is op de verwijderbare veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen met straftotaal van drie jaar of minder. Deze veroordeelden kunnen van zodra ze een derde van hun straffen hebben ondergaan verwijderd worden naar hun land van herkomst zonder dat de strafuitvoeringsrechter een beslissing tot voorlopige invrijheidstelling heeft moeten nemen. Op die manier kan de terugkeer worden uitgevoerd zodra het land van herkomst een laissez-passer heeft afgeleverd. Hierdoor kunnen identificatie, documentopmaak en diplomatiek overleg met landen van herkomst sneller worden opgestart en kan de verwijdering vroeger dan nu georganiseerd worden.

Naar analogie met de maatregelen zoals ingevoerd door de noodwet van 18 juli 2025, en met name de noodprocedure SUR, zal deze maatregel gelden tot 1 juni 2030. Bij een in Ministerraad overlegd besluit kan deze maatregel steeds vervroegd stopgezet worden na evaluatie van de beschikbare capaciteit en na extrapolatie van de instroom van de gedetineerdenbevolking.

Veroordeelden voor wie overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is alvorens strafuitvoeringsmodaliteiten te kunnen toekennen (veroordeelden voor zedenfeiten en voor terrorisme) zijn uitgesloten van deze maatregel.

Als derde maatregel wordt de regeling inzake de vervroegde invrijheidstelling wegens overbevolking (VIO) als tijdelijke noodmaatregel verlengd tot en met 31 december 2027, teneinde een noodzakelijk uitstroom-effect te behouden. Voor de categorie van veroordeelden met een totaal aan gevangenisstraffen van maximaal drie jaar blijft de mogelijkheid dus bestaan om vervroegd in vrijheid te worden gesteld wegens overbevolking, overeenkomstig de huidige modaliteiten. De bestaande uitsluitingen, met name voor terroristische misdrijven en zedenfeiten, blijven onverkort gelden. Tegelijk wordt het toepassingsgebied van deze maatregel ook beperkt tot deze doelgroep. Voor veroordeelden met een totaal aan gevangenisstraffen van meer dan drie jaar wordt de regeling inzake vervroegde invrijheidstelling wegens overbevolking vervroegd stopgezet met het oog op het garanderen van de veiligheid. Deze beperking van het toepassingsgebied zal onmiddellijk in werking treden op de dag van publicatie in het *Belgisch Staatsblad*. De op dat ogenblik toegekende vervroegde invrijheidstelling

du JAP ou du TAP est porté de 6 à 12 mois avant la fin de la peine;

— d'autre part, un nouveau chapitre est inséré dans les dispositions temporaires de la LSJE, introduit par la loi du 18 juillet 2025, qui insère, à titre de régime temporaire, une disposition similaire à l'article 20/1. Cette disposition concerne une mesure d'urgence supplémentaire applicable aux condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté d'une durée totale inférieure ou égale à trois ans susceptibles de faire l'objet d'un éloignement. Ces condamnés peuvent être renvoyés dans leur pays d'origine dès qu'ils ont purgé un tiers de leur peine, sans qu'une décision de mise en liberté provisoire ne doive être prise par le juge de l'application des peines. Ainsi, le retour peut être exécuté dès que le pays d'origine a délivré un laissez-passer. Cela permettra de préparer plus rapidement l'identification, l'établissement des documents et la concertation diplomatique avec les pays d'origine et d'organiser l'éloignement plus tôt qu'actuellement.

Par analogie avec les mesures instaurées par la loi d'urgence du 18 juillet 2025, et notamment la procédure d'urgence JAP, cette mesure s'appliquera jusqu'au 1er juin 2030. Par arrêté délibéré en conseil des ministres, il peut toujours être mis fin à cette mesure de manière anticipée après évaluation de la capacité disponible et après extrapolation du flux entrant de la population carcérale.

Les condamnés pour lesquels, conformément à l'article 32, un avis spécialisé est requis avant l'octroi de modalités d'exécution de la peine (condamnés pour faits de mœurs et pour terrorisme) sont exclus de cette mesure.

En tant que troisième mesure, le régime de libération anticipée pour cause de surpopulation (LAS) est prolongé, en tant que mesure d'urgence temporaire, jusqu'au 31 décembre 2027, afin de maintenir un effet de sortie nécessaire. Pour la catégorie de condamnés dont le total des peines d'emprisonnement n'excède pas trois ans, la possibilité de bénéficier d'une libération anticipée pour cause de surpopulation est donc maintenue, conformément aux modalités actuelles. Les exclusions existantes, notamment pour les infractions terroristes et les faits de mœurs, restent applicables dans leur intégralité. Parallèlement, le champ d'application de cette mesure est limité à ce groupe cible. Pour les condamnés dont le total des peines d'emprisonnement est supérieur à trois ans, il est mis fin de manière anticipée au régime de libération anticipée pour cause de surpopulation, dans un souci de garantie de la sécurité. Cette limitation du champ d'application entrera en vigueur immédiatement le jour de la publication au *Moniteur belge*. Toutefois, la libération anticipée pour cause de surpopulation (LAS)

overbevolking (VIO) aan veroordeelden met straf totaal boven drie jaar blijft wel onverkort zijn gelding behouden.

Een vierde maatregel heeft tot doel het beoorde­lingskader van de strafuitvoeringsrechter te verduide­lijken en aan te passen, zodat beslissingen steunen op een duidelijk, objectief en werkbaar risicokader, met bijzondere aandacht voor de actuele inschatting van het gevaarlijk karakter van de gedetineerde. Hiertoe wordt artikel 98/13, derde lid, WERP en de daarin op­genomen definitie van de door de SUR in het kader van de noodprocedure te beoordelen tegenaanwijzing “direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden” gewijzigd. Het beoordelingskader van de strafuitvoeringsrechter wordt verduidelijkt en aangepast door enerzijds de toepassing van het criterium “concreet waarneembaar risico” en anderzijds een herdefiniëring van het begrip. De strafuitvoeringsrechter baseert zijn beslissing voortaan primair op een concreet waarneembaar risico, zijnde een actuele en op recente gedragingen gestoelde risico-inschatting. Tegelijk wordt de definitie van het risico aangepast, waarbij wordt bepaald dat de strafuitvoeringsrechter zich baseert op het advies van de directeur omtrent het gevaarlijk karakter van de ge­detineerde, de maatschappelijke enquête en het advies van het openbaar ministerie. In dat kader wordt tevens de adviestermijn van het openbaar ministerie met vijf dagen verlengd.

Door middel van dit ontwerp worden ook enkele wijzigingen aangebracht aan de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering. Het gevangeniswezen wordt vandaag zwaar belast door de aanwezigheid van meer dan 1000 geïnterneerden. Om deze druk op korte termijn te verlichten, worden gerichte maatregelen genomen om de instroom van geïnterneerden in de gevangenissen te beperken.

De voorgestelde aanpassingen van de interneringswet zorgen er maximaal voor dat enkel personen die een ernstig gevaar vormen voor de psychische of fysieke integriteit van derden (en dus niet bij een gevaar enkel voor zichzelf) nog naar een penitentiare context kunnen terugkeren eens ze een penitentiare instelling verlaten hebben.

Bovendien wordt in geval van herroeping van de “in­vrijheidstelling op proef” (IOP) of het elektronisch toezicht (ET), alsook wanneer de kamer voor de bescherming van de maatschappij in afwachting van een beslissing over de herroeping een beslissing tot schorsing neemt, voorzien dat een terugkeer naar een penitentiare instelling enkel mogelijk is indien de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden. In alle andere gevallen van herroeping wordt de

déjà octroyée à ce moment-là aux condamnés dont le total des peines excède trois ans conserve pleinement sa validité.

Une quatrième mesure vise à clarifier et à adapter le cadre d’appréciation du juge de l’application des peines, de sorte que les décisions reposent sur un cadre de risque clair, objectif et opérationnel, avec une attention particulière portée à l’évaluation actuelle du caractère dangereux du détenu. À cette fin, l’article 98/13, alinéa 3, de la LSJE et la définition qui y figure de la contre-indication de “risque directement observable pour l’intégrité physique des tiers” à évaluer par le TAP dans le cadre de la procédure d’urgence sont modifiés. Le cadre d’évaluation du juge de l’application des peines est clarifié et adapté par l’application du critère de “risque concrètement observable”, d’une part, et par une redéfinition de cette notion, d’autre part. Désormais, le juge de l’application des peines base prioritairement sa décision sur un risque concrètement observable, c’est-à-dire une évaluation du risque actuelle et fondée sur des comportements récents. Dans le même temps, la définition du risque est adaptée, en ce sens qu’il est précisé que le juge de l’application des peines se base sur l’avis du directeur quant au caractère dangereux du détenu, sur l’enquête sociale ainsi que sur l’avis du ministère public. Dans ce cadre, le délai d’avis du ministère public est prolongé de cinq jours.

Le présent projet apporte en outre quelques modifications à la loi du 5 mai 2014 relative à l’internement. L’administration pénitentiaire est aujourd’hui fortement mise sous pression par la présence de plus de 1000 personnes internées. Afin d’alléger cette pression à court terme, des mesures ciblées sont prises pour limiter le flux entrant d’internés dans les prisons.

Les adaptations proposées de la loi relative à l’internement visent à garantir au maximum que seules les personnes mettant gravement en péril l’intégrité psychique ou physique de tiers (et ne représentant donc pas un danger uniquement pour elles-mêmes) puissent encore réintégrer un contexte pénitentiaire après avoir quitté un établissement pénitentiaire.

En outre, en cas de révocation de la “libération à l’essai” (LAE) ou de la surveillance électronique (SE), ainsi que lorsque la chambre de protection sociale prend une décision de suspension dans l’attente d’une décision de révocation, il est prévu qu’un retour dans un établissement pénitentiaire ne soit possible que si la personne internée représente un danger grave pour l’intégrité physique ou psychologique de tiers. Dans tous les autres cas de révocation, la personne internée est

geïnterneerde ondergebracht in een zorginstelling. Het spreekt voor zich dat wanneer nieuwe ernstige strafbare gepleegd zouden worden, de wet betreffende de voorlopige hechtenis hierop van toepassing is.

Deze maatregel heeft een directe impact op de instroom van geïnterneerden in de gevangenissen. Op jaarbasis worden gemiddeld 190 invrijheidstellingen op proef herroepen. Enkel in geval ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit kan de internering opnieuw uitvoering vinden in een penitentiaire instelling. De overige dossiers zouden dus niet meer mogen leiden tot een (weder)instroom in de gevangenissen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat de ontwerpwet de aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Art. 2

Artikel 20/1 werd ingevoegd bij de wet van 15 maart 2012 en biedt een grondslag om een veroordeelde zonder recht op verblijf in België die geen vrijstelling verkreeg van de strafuitvoeringsrechter of -rechtbank of die zelf opteerde om alle straffen uit te zitten (vaak omdat hij België niet wil verlaten) toch te repatriëren. De termijn waarbinnen dit kan werd een eerste keer verruimd van twee maanden naar zes maanden voor strafeinde bij de wet van 5 februari 2016. Met dit artikel wordt die termijn nu verder uitgebreid tot twaalf maanden voor strafeinde.

Het vermijden van onnodig lange detentie van personen zonder wettig verblijf is essentieel om de beschikbare capaciteit zo efficiënt mogelijk te benutten. Wanneer verwijdering mogelijk is, moeten dossiers tijdig, volledig

placée dans un établissement de soins. Il va de soi que, si de nouvelles infractions graves étaient commises, la loi relative à la détention préventive s'appliquerait.

Cette mesure a un impact direct sur le flux entrant de personnes internées dans les prisons. En moyenne, 190 libérations à l'essai sont révoquées chaque année. Ce n'est qu'en cas de danger grave pour l'intégrité physique ou psychique que l'internement peut à nouveau être exécuté dans un établissement pénitentiaire. Les autres dossiers ne devraient dès lors plus donner lieu à un (nouveau) flux entrant dans les établissements pénitentiaires.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article 1er précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Art. 2

L'article 20/1 a été inséré par la loi du 15 mars 2012 et offre une base permettant de rapatrier malgré tout un condamné sans droit de séjour en Belgique qui n'a pas obtenu de mise en liberté du juge ou du tribunal de l'application des peines ou qui a lui-même choisi de subir toutes ses peines (souvent parce qu'il ne veut pas quitter la Belgique). Le délai dans lequel ce rapatriement peut intervenir a été une première fois étendu de deux à six mois avant la fin de peine par la loi du 5 février 2016. Cet article porte désormais ce délai à douze mois avant la fin de peine.

Éviter la détention inutilement prolongée de personnes en séjour illégal est essentiel afin d'utiliser la capacité disponible de la manière la plus efficace possible. Lorsque l'éloignement est possible, les dossiers doivent

en correct worden voorbereid zodat de terugkeer effectief kan aansluiten op het (al dan niet vervroegde) strafeinde.

Deze maatregel versterkt en versnelt het terugkeerproces om te vermijden dat gedetineerden zonder verblijfsrecht onnodig lang in een penitentiaire context blijven.

De samenwerking tussen DG EPI en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wordt verder verdiept met het oog op een snellere en meer voorspelbare organisatie van terugkeer. Beide diensten engageren zich ertoe om dossiers die dreigen te vertragen sneller te detecteren, nauwgezet op te volgen en in onderling overleg te bespreken, zodat verwijderbare personen niet in de gevangenissen blijven wanneer hun terugkeer uitvoerbaar is.

Om dit mogelijk te maken, wordt artikel 20/1 van de wet aangepast zodat de vrijwillige of gedwongen terugkeer van veroordeelden zonder recht op verblijf reeds vanaf twaalf maanden voor strafeinde kan worden voorbereid en uitgevoerd.

Deze grond voor vrijstelling laat uiteraard de mogelijkheid voor de strafuitvoeringsrechter of -rechtbank om een voorlopige invrijheidstelling toe te kennen (wat in het kader van de noodprocedure kan vanaf zes maanden voor het bereiken van één derde van de straf) onverlet. Hetzelfde geldt voor de tussenstaatse overbrenging in toepassing van de Europese kaderbesluiten of bilaterale verdragen.

Art. 3

Dit artikel wijzigt artikel 98/13, derde lid, en de daarin opgenomen definitie van de door de SUR in het kader van de noodprocedure te beoordelen tegenaanwijzing “direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden”.

De aanpassing heeft tot doel het beoordelingskader van de SUR te verduidelijken en, waar nodig, aan te passen, zodat beslissingen steunen op een duidelijk, objectief en werkbaar risicokader, met bijzondere aandacht voor de actuele inschatting van het gevaarlijk karakter van de veroordeelde.

Uit de rechtspraak van de strafuitvoeringsrechters in toepassing van de noodwet, zoals bevestigd door het Hof van Cassatie (Cass. 14 oktober 2025, P.25.1279.N, Cass. 23 december 2025, P.25.1607.N) is gebleken dat de door de wetgever gewenste beperkende interpretatie van de tegenaanwijzing van het “direct waarneembaar

être préparés à temps, de manière complète et correcte, afin que le retour puisse effectivement coïncider avec la fin de la peine (anticipée ou non).

Cette mesure renforce et accélère la procédure de retour afin d'éviter que les détenus sans droit de séjour ne demeurent inutilement longtemps dans un contexte pénitentiaire.

La collaboration entre la DG EPI et l'Office des étrangers (OE) est encore approfondie afin de permettre une organisation plus rapide et plus prévisible des retours. Les deux services s'engagent à détecter plus rapidement les dossiers susceptibles de prendre du retard, à en assurer un suivi rigoureux et à les examiner en étroite concertation, afin que les personnes éloignables ne restent pas en prison lorsque leur retour peut être exécuté.

Pour ce faire, l'article 20/1 de la loi est adapté de sorte que le retour volontaire ou forcé de personnes condamnées sans droit de séjour puisse être préparé et exécuté dès douze mois avant la fin de la peine.

Ce motif de libération ne porte évidemment pas atteinte à la possibilité pour le juge ou le tribunal de l'application des peines d'accorder une mise en liberté provisoire (ce qui, dans le cadre de la procédure d'urgence, est possible à partir de six mois avant d'avoir atteint un tiers de la peine). Il en va de même pour les transfèrements interétatiques en application des décisions-cadres européennes ou de traités bilatéraux.

Art. 3

Cet article modifie l'article 98/13, alinéa 3, ainsi que la définition qui y figure de la contre-indication de “risque directement observable pour l'intégrité physique des tiers” à évaluer par le TAP dans le cadre de la procédure d'urgence.

L'adaptation vise à clarifier et à adapter, si nécessaire, le cadre d'appréciation du JAP, de sorte que les décisions reposent sur un cadre de risque clair, objectif et opérationnel, avec une attention particulière portée à l'évaluation actuelle du caractère dangereux de la personne condamnée.

Il est ressorti de la jurisprudence des juges de l'application des peines statuant en application de la loi d'urgence, telle que confirmée par la Cour de cassation (Cass., 14 octobre 2025, P.25.1279.N, Cass., 23 décembre 2025, P.25.1607.N), que l'interprétation restrictive de la contre-indication du “risque directement observable

risico voor de fysieke integriteit van derden” niet zijn effect bereikt. Met name door de verwijzing in de definitie naar alle stukken van het dossier bedoeld in artikel 98/16, leunt de interpretatie van het risico zoals deze door de rechter wordt gemaakt in bepaalde gevallen nog te sterk aan bij de interpretatie van de tegenaanwijzingen zoals deze golden voor de toepassing van de noodwet.

In eerste instantie wordt de term “direct” [waarneembaar risico] vervangen door de term “concreet” [waarneembaar risico] om bijkomend te verduidelijken dat er over het bestaan van het risico eigenlijk geen twijfel mag bestaan.

In tweede instantie wordt de definitie van dat risico op twee punten aangepast.

Eenzijds wordt er met de toevoeging van de woorden “gesteld sinds de veroordeling” verder verduidelijkt wat er met de “actuele gedragingen” worden bedoeld. Het moet dus gaan om een actuele en op recente (d.w.z. sinds de veroordeling gestelde) gedragingen gebaseerde risico-inschatting.

Anderzijds, en daarbij aanleunend, wordt de verwijzing naar “de stukken van het dossier bedoeld in artikel 98/16” verder verfijnd. Die algemene verwijzing naar “de” stukken van het dossier impliceerde immers, zo blijkt uit de rechtspraak, dat de beoordeling van het risico gestoeld kan worden op elk element, ook uit het verleden van de veroordeelde (uittreksel strafregister) of zelfs op de afwezigheid van bepaalde informatie (bvb. over concrete reclasseringsvooruitzichten) wat niet de opzet was van de (nood)wetgever. De stukken van het dossier waarop de SUR zich kan baseren om te besluiten tot een concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden worden daarom nu uitdrukkelijk beperkt tot de maatschappelijke enquête (indien deze er is), het deel van het advies van de directeur waarin deze de door hem relevant geachte elementen voor de beoordeling van het risico opneemt en, in voorkomend geval, het advies van het Openbaar Ministerie. In dat kader wordt tevens de adviestermijn van het Openbaar Ministerie met vijf dagen verlengd (zie verder).

Tot slot moet ook herinnerd worden aan de wil van de (nood)wetgever om inbreuken op de drugswetgeving niet per definitie te beschouwen als een direct (voortaan: concreet) waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden:

DOC 56 0927/004, p. 61: “Voor de beoordeling van het direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit moet worden gekeken naar de actuele gedragingen van de veroordeelde naast de stukken in het dossier.

pour l’intégrité physique des tiers” voulue par le législateur ne produit pas ses effets. Notamment en raison du renvoi, dans la définition, à l’ensemble des pièces du dossier visées à l’article 98/16, l’interprétation du risque telle que donnée par le juge reste, dans certains cas, trop proche de celle des contre-indications telles qu’elles s’appliquaient avant l’entrée en vigueur de la loi d’urgence.

Dans un premier temps, le terme “directement” [placé entre les termes “risque” et “observable”] est remplacé par le terme “concrètement”, afin de préciser davantage que l’existence du risque ne doit en réalité faire l’objet d’aucun doute.

Dans un second temps, la définition de ce risque est modifiée sur deux points.

D’une part, l’ajout des mots “manifesté depuis la condamnation” permet de préciser davantage ce que l’on entend par “comportement actuel”. Il doit donc s’agir d’une évaluation du risque basée sur un comportement actuel et récent (c’est-à-dire manifesté depuis la condamnation).

D’autre part, et dans le même ordre d’idées, le renvoi aux termes “des pièces du dossier visées à l’article 98/16” est affiné. En effet, ce renvoi général aux termes “des pièces du dossier” impliquait, comme le montre la jurisprudence, que l’évaluation du risque pouvait se fonder sur tout élément, y compris issu du passé du condamné (extrait de casier judiciaire) ou même sur l’absence de certaines informations (par exemple, concernant les perspectives concrètes de réinsertion), ce qui n’était pas l’intention du législateur (d’urgence). C’est la raison pour laquelle les pièces du dossier sur lesquelles le JAP peut se baser pour conclure à l’existence d’un risque concrètement observable pour l’intégrité physique des tiers sont désormais expressément limitées à l’enquête sociale (s’il y en a une), à la partie de l’avis du directeur dans laquelle celui-ci reprend les éléments qu’il juge pertinents pour apprécier le risque et, le cas échéant, à l’avis du ministère public. Dans ce cadre, le délai d’avis du ministère public est prolongé de cinq jours (voir plus loin).

Enfin, il convient également de rappeler la volonté du législateur (d’urgence) de ne pas considérer les infractions à la législation sur les stupéfiants nécessairement comme un risque directement (désormais: concrètement) observable pour l’intégrité physique des tiers:

DOC 56 0927/004, p. 61: “Pour évaluer le risque directement observable pour l’intégrité physique, il convient d’examiner non seulement les pièces du dossier mais aussi le comportement effectif du condamné.

Een drugsverslaving kan hier uiteraard een deel van uitmaken, maar een drugsverslaving of bijvoorbeeld een veroordeling voor een drugsfeit is op zich onvoldoende om te zeggen dat de persoon per definitie een direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden stelt. Deze inschatting moet worden aangevuld met andere elementen. Indien een persoon bijvoorbeeld recent nog een tuchtsanctie heeft gekregen in de gevangenis voor druggerelateerd geweld, kan dit een van die aanvullende elementen zijn. Bovendien kan de SUR bij de toekenning van een modaliteit uiteraard wel de bijzondere voorwaarden opleggen die hij noodzakelijk acht om recidive te beperken, waaronder bijvoorbeeld begeleiding voor een drugsproblematiek.”

Deze aanpassing van art. 98/13, derde lid, beoogt een duidelijker en meer uniforme beoordeling van risico's, door de SUR sterker te laten steunen op objectieve adviezen en een actuele inschatting van de situatie, op basis van de meest relevante en recente informatie.

Deze aanpassing beoogt dus een beter beheersbare uitstroom te creëren om de druk op de gevangenen te verlichten, zonder evenwel afbreuk te doen aan de veiligheid en de bescherming van slachtoffers. Het is immers nog altijd in eerste instantie het risico t.a.v. die slachtoffers dat zal worden beoordeeld.

Art. 4

Gelet op de aanpassing van de formulering in artikel 98/13 van het te beoordelen risico moet het woord “direct” uiteraard ook in de andere artikelen waar die formulering in opgenomen is, zoals i.c. in artikel 98/16, aangepast worden naar “concreet”.

Art. 5

Met dit artikel worden twee wijzigingen aangebracht aan artikel 98/18.

De eerste wijziging betreft opnieuw enkel de vervanging van de term “direct” door “concreet” ingevolge de wijziging van de formulering van het te beoordelen risico, zoals aangebracht aan artikel 98/13 van de wet door artikel 3.

De tweede wijziging betreft de verlenging van de adviestermijn van het Openbaar Ministerie van vijf naar tien werkdagen. Met de noodwet van 18 juli 2025 werd de termijn voor het Openbaar Ministerie om advies uit te brengen in de noodprocedure beperkt tot vijf werkdagen. De aanneme was dat dit zou volstaan om advies uit te

La toxicomanie peut évidemment présenter un risque, mais cette toxicomanie ou, par exemple, une condamnation pour un fait de drogue n'est pas suffisante à elle seule pour conclure que la personne visée représente d'office un risque directement observable pour l'intégrité physique de tiers. Cette évaluation doit être complétée par d'autres éléments. Si une personne a récemment fait l'objet d'une sanction disciplinaire en prison pour des faits de violence liés à la drogue, cette donnée peut constituer l'un de ces éléments additionnels. En outre, le JAP pourra évidemment assortir l'octroi d'une modalité de conditions particulières qu'il juge nécessaires pour limiter la récidive, notamment un accompagnement dans le cadre d'un problème de toxicomanie.”

Cette modification de l'article 98/13, alinéa 3, vise à rendre l'évaluation des risques plus claire et plus uniforme, en amenant le JAP à s'appuyer davantage sur des avis objectifs et sur une évaluation actuelle de la situation, sur la base des informations les plus pertinentes et les plus récentes.

Cette adaptation vise donc à créer un flux sortant mieux maîtrisé, afin d'alléger la pression sur les prisons, sans pour autant porter atteinte à la sécurité et à la protection des victimes. C'est en effet toujours le risque à l'égard de ces victimes qui sera évalué en premier lieu.

Art. 4

Compte tenu de l'adaptation de la formulation de l'article 98/13 concernant le risque à évaluer, le mot “directement” doit, bien entendu, également être remplacé par le terme “concrètement” dans les autres articles où figure cette formulation, en l'occurrence à l'article 98/16.

Art. 5

Cet article apporte deux modifications à l'article 98/18.

La première modification concerne à nouveau uniquement le remplacement du terme “directement” par “concrètement”, à la suite de la modification de la formulation du risque à évaluer, telle qu'apportée à l'article 98/13 de la loi par l'article 3.

La deuxième modification concerne la prolongation du délai imparti au ministère public pour communiquer son avis, qui passe de cinq à dix jours ouvrables. La loi d'urgence du 18 juillet 2025 avait limité à cinq jours ouvrables le délai dont disposait le ministère public pour rendre son avis dans le cadre de la procédure d'urgence.

brengen over de beperkte tegenaanwijzing van het direct (nu: concreet) waarneembare risico. Uit de praktijk is echter gebleken dat deze termijn te kort is om met kennis van zaken een goed onderbouwd advies te verlenen. De meerwaarde van het advies van het Openbaar Ministerie bestaat voornamelijk uit het raadplegen van de antecedentenfiches in de ter beschikking gestelde databanken (JustOne, MaCH). Met uitzondering van de digitaal beschikbare PV's, moeten deze PV's echter opgevraagd worden (vaak bij de politie), hetgeen ook steeds moet gebeuren bij de ambtgenoot voor PV's buiten het eigen arrondissement. Deze PV's zijn doorgaans niet binnen de vijf werkdagen beschikbaar. Om dit op te vangen wordt de adviestermijn voor het Openbaar Ministerie op tien werkdagen gebracht, zoals dit ook geldt in de standaardprocedure. Deze termijn zal toelaten om (opnieuw) volwaardige adviezen uit te brengen in de gevallen waarin het Openbaar Ministerie dat nodig acht.

Art. 6

Dit betreft *in se* een louter wetstechnisch artikel waarmee een nieuw hoofdstuk I/1 wordt ingevoegd in titel XII^{quater} van de wet met als opschrift "De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege".

Voor de bespreking van de precieze inhoud van de maatregel wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen 8 tot 12, maar hier kan alvast op algemene wijze het volgende worden toegelicht:

— het gaat om de toekenning van een elektronisch toezicht in de zin van artikel 22 van de wet en dus om de toekenning van een "in Titel V van de wet bedoelde strafuitvoeringsmodaliteit". Dit heeft voor gevolg dat alle bepalingen van de WERP die voor de toepassing ervan verwijzen naar de "in titel V bedoelde strafuitvoeringsmodaliteiten (en dus ook naar het in artikel 22 bepaalde elektronisch toezicht)", desgevallend in de bij voorliggend ontwerp aangepaste versie, van overeenkomstige toepassing zijn op het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht. Meer bepaald zijn dus de bepalingen van de titels VII (de opvolging en controle), VIII (de herroeping en de schorsing), IX (de voorlopige aanhouding) en XII (het cassatieberoep) van toepassing op het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht.

— Een belangrijk punt betreft de conformiteit van deze nieuwe noodprocedure met artikel 157, vierde lid, van de Grondwet. De Raad van State is in het advies 79.440/16 van 5 juni 2026 bij dit wetsontwerp uitvoerig ingegaan op deze kwestie.

Il était supposé que ce délai suffirait pour rendre un avis sur la contre-indication restreinte du risque directement (désormais: concrètement) observable. La pratique a toutefois montré que ce délai était trop court pour rendre un avis bien étayé, en connaissance de cause. La valeur ajoutée de l'avis du ministère public réside principalement dans la consultation des fiches des antécédents dans les banques de données mises à disposition (JustOne, MaCH). À l'exception des procès-verbaux disponibles sous forme numérique, ces procès-verbaux doivent toutefois être demandés (souvent auprès de la police), ce qui doit également toujours se faire auprès du collègue compétent pour les procès-verbaux, en dehors du propre arrondissement. Ces procès-verbaux ne sont généralement pas disponibles dans les cinq jours ouvrables. Pour pallier cela, le délai imparti au ministère public pour communiquer son avis est porté à dix jours ouvrables, comme c'est également le cas dans le cadre de la procédure standard. Ce délai permettra de rendre (à nouveau) des avis complets dans les cas où le ministère public le juge nécessaire.

Art. 6

Il s'agit en soi d'un article d'ordre purement légistique qui insère un nouveau chapitre Ier/1 dans le titre XII^{quater} de la loi, intitulé "De la procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit".

Pour l'examen du contenu précis de la mesure, il est renvoyé à l'exposé des motifs des articles 8 à 12, mais les éléments suivants peuvent d'ores et déjà être expliqués de manière générale:

— il s'agit de l'octroi d'une surveillance électronique au sens de l'article 22 de la loi et donc de l'octroi d'une "modalité d'exécution de la peine visée au titre V de la loi". Il s'ensuit que toutes les dispositions de la LSJE qui, pour leur application, renvoient aux "modalités d'exécution de la peine visées au Titre V" (et donc également à la surveillance électronique prévue à l'article 22) s'appliquent, le cas échéant, dans la version adaptée par le présent projet, par analogie à la surveillance électronique octroyée de plein droit. Plus précisément, les dispositions des titres VII (suivi et contrôle), VIII (révocation et suspension), IX (arrestation provisoire) et XII (poursuite en cassation) s'appliquent donc à la surveillance électronique octroyée de plein droit.

— Un point important concerne la conformité de cette nouvelle procédure d'urgence avec l'article 157, alinéa 4, de la Constitution. Dans son avis 79.440/16 du 5 juin 2026 relatif à ce projet de loi, le Conseil d'État a examiné cette question en détail.

De Raad van State stelt hieromtrent het volgende (eigen cursivering en nadruk):

“Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de Grondwet (hierna: Gw.), is de uitvoerende macht bevoegd om uit te voeren wat de strafrechter heeft beslist, onder voorbehoud van de aan de strafuitvoeringsrechtbank toegekende bevoegdheid wanneer het erom gaat de aard of de duurtijd van de straf te wijzigen.

Artikel 157, vierde lid, Gw. bepaalt dat er strafuitvoeringsrechtbanken zijn. De wet wijst de plaatsen aan voor die strafuitvoeringsrechtbanken en regelt hun organisatie, hun bevoegdheid, alsmede de wijze van benoeming en de duur van het ambt van hun leden. Door aan de wetgever de opdracht te geven de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken te regelen, verleent de grondwetgever een ruime bevoegdheid ter zake aan de wetgever. Hoewel artikel 157 Gw. veel ruimte laat voor de wetgever, mag het artikel niet worden ingevuld op een wijze die strijdt met de principiële keuze van de grondwetgever om de beslissingen over de wijze van strafuitvoering toe te vertrouwen aan een rechtbank en de keuze van de grondwetgever dat deze rechtbanken zich moeten uitspreken over maatregelen die de aard en duur van de opgelegde straf wijzigen.

Artikel 157, vierde lid, Gw. belet niet dat de wetgever nog steeds zelf kan bepalen welke straffen moeten worden opgelegd, hoe die straffen in abstracto moeten worden uitgevoerd en eventueel in welke andere straffen of maatregelen deze straffen moeten worden omgezet. De van rechtswege omzetting van een straf in een andere vorm van bestraffing, veronderstelt daarbij geen beslissing over de individuele strafuitvoering.

In zulk geval moet er wel vanuit worden gegaan dat de wetgever de eigenlijke omschrijving van de straffen regelt en daarbij gebonden is aan artikel 14 Gw., gelezen in samenhang met artikel 7 EVRM en artikel 15, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR). Artikel 14 Gw. vestigt in de eerste plaats een formeel wettigheidsbeginsel. Uit artikel 14 Gw., al dan niet in samenhang gelezen met artikel 7 EVRM en artikel 15, lid 1, IVBPR, volgt ook een materieel wettigheidsbeginsel. Dit wettigheidsbeginsel in strafzaken gaat uit van de idee dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is en, in voorkomend geval, de op te lopen straf kan kennen.”

In de oorspronkelijke tekst van het voorontwerp was het ET van rechtswege geconcipieerd in de zin dat het

Le Conseil d'État indique à ce sujet ce qui suit (mise en forme “italique” et “gras” ajoutée):

“Conformément à l'article 40, alinéa 2, de la Constitution (ci-après: Const.), le pouvoir exécutif est compétent pour procéder à l'exécution de ce que le juge pénal a décidé, sous réserve de la compétence attribuée au tribunal de l'application des peines lorsqu'il s'agit de modifier la nature ou la durée de la peine.

L'article 157, alinéa 4, Const., prévoit qu'il y a des tribunaux de l'application des peines. La loi détermine les lieux de ces tribunaux de l'application des peines et règle leur organisation, leurs attributions, ainsi que le mode de nomination de leurs membres et la durée des fonctions de ces derniers. En confiant au législateur la mission de régler les attributions des tribunaux de l'application des peines, le constituant lui confère un large pouvoir en la matière. Bien que l'article 157, Const., laisse une grande latitude au législateur, une portée ne peut être donnée à cet article d'une manière telle qu'il serait contraire au choix de principe du constituant de confier à un tribunal les décisions relatives aux modalités d'exécution de la peine et au choix du constituant de permettre à ces tribunaux de se prononcer sur les mesures modifiant la nature et la durée de la peine infligée.

L'article 157, alinéa 4, Const., n'empêche pas le législateur de continuer à déterminer lui-même quelles peines doivent être infligées, comment ces peines doivent être exécutées in abstracto et, le cas échéant, en quelles autres peines ou mesures ces peines doivent être converties. La conversion de plein droit d'une peine en une autre forme de sanction ne présuppose pas, à cet égard, une décision relative à l'exécution individuelle de la peine.

Dans un tel cas, il convient toutefois de partir du principe que le législateur régit la définition proprement dite des peines et qu'il est lié à cet égard par l'article 14 de la Constitution, lu en combinaison avec l'article 7 de la CEDH et l'article 15, alinéa 1er, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (ci-après: PIDCP). L'article 14, Const. établit en premier lieu un principe de légalité formelle. Il découle également de l'article 14, Const., lu ou non en combinaison avec l'article 7 de la CEDH et l'article 15, alinéa 1er, du PIDCP, un principe de légalité matérielle. Ce principe de légalité en matière pénale procède de l'idée que la loi pénale doit être formulée en des termes qui permettent à chacun de savoir, au moment où il adopte un comportement, si celui-ci est ou non punissable et, le cas échéant, de connaître la peine encourue.”

Dans le texte initial de l'avant-projet, la SE de plein droit était conçue de telle sorte qu'elle soit octroyée

automatisch en zonder individuele beoordeling wordt toegekend van zodra de directeur vaststelt dat de veroordeelde, die onder het toepassingsgebied valt en die geheel of gedeeltelijk zijn straf ondergaat in de gevangenis, over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren. Dit kan dus behouden blijven in het licht van het advies van de Raad van State, dat stelt dat “Artikel 157, vierde lid, Gw. [...] niet [belet] dat de wetgever nog steeds zelf kan bepalen welke straffen moeten worden opgelegd, hoe die straffen in abstracto moeten worden uitgevoerd en eventueel in welke andere straffen of maatregelen deze straffen moeten worden omgezet. De van rechtswege omzetting van een straf in een andere vorm van bestraffing, veronderstelt daarbij geen beslissing over de individuele strafuitvoering.”

Wat de controle door de SUR of SURB, naargelang het geval, betreft, voorzag de oorspronkelijke tekst dat deze controle inhield dat deze binnen één en drie maanden na de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht zou nagaan of het ET van rechtswege goed verliep. Enkel indien de veroordeelde zich niet houdt aan bepaalde algemene voorwaarden of indien één van de aangeduide herroepingsgronden van de WERP voorhanden is, kon de SUR of SURB het ET van rechtswege herroepen.

Toegesplitst op deze procedure beoordeelt de Raad van State de verenigbaarheid ervan met artikel 157 Gw., met het formeel legaliteitsbeginsel en met het materieel legaliteitsbeginsel en het beginsel van de rechtszekerheid.

Wat de verenigbaarheid betreft met de Grondwet wordt het volgende gesteld (eigen cursivering en nadruk):

“11.1. Krachtens het ontworpen artikel 98/27/2 WERP wordt het elektronisch toezicht toegekend van zodra de directeur vaststelt dat aan de voorwaarden ervoor voldaan is. De toekenning veronderstelt dus geen beslissingsvrijheid of beoordelingsbevoegdheid in hoofde van de directeur. Zoals gezegd belet artikel 157, vierde lid, Gw. niet dat de wetgever zelf een vorm van strafuitvoering omzet in een andere vorm van strafuitvoering.

automatiquement et sans examen individuel dès lors que le directeur constate que le condamné, qui relève du champ d’application et qui purge tout ou partie de sa peine en prison, dispose d’un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord. Cette conception peut donc être maintenue à la lumière de l’avis du Conseil d’État, qui précise que “l’article 157, alinéa 4, de la Constitution [...] n’empêche pas le législateur de continuer à déterminer lui-même quelles peines doivent être infligées, comment ces peines doivent être exécutées in abstracto et, le cas échéant, en quelles autres peines ou mesures ces peines doivent être converties. La conversion de plein droit d’une peine en une autre forme de sanction ne présuppose pas, à cet égard, une décision relative à l’exécution individuelle de la peine.”

En ce qui concerne le contrôle par le JAP ou le TAP, selon le cas, le texte initial prévoyait que ce contrôle consistait à ce qu’il vérifie, dans un délai compris entre un et trois mois suivant le placement effectif sous surveillance électronique, si la SE de plein droit se déroulait correctement. Ce n’est que si le condamné ne respecte pas certaines conditions générales ou si l’un des motifs de révocation prévus par la LSJE est présent que le JAP ou le TAP pouvait révoquer la SE de plein droit.

En ce qui concerne cette procédure, le Conseil d’État en apprécie la compatibilité avec l’article 157, Const., avec le principe de légalité formelle et avec le principe de légalité matérielle ainsi qu’avec le principe de sécurité juridique.

En ce qui concerne la compatibilité avec la Constitution, il est indiqué ce qui suit (mise en forme “italique” et “gras” ajoutée):

“11.1. En vertu de l’article 98/27/2 en projet de la LSJE, la surveillance électronique est accordée dès que le directeur constate que les conditions y afférentes sont remplies. L’octroi ne suppose donc aucune liberté de décision ni aucun pouvoir d’appréciation de la part du directeur. Comme indiqué, l’article 157, alinéa 4, Const., n’empêche pas le législateur de convertir lui-même une forme d’exécution de la peine en une autre forme d’exécution de la peine.

11.2.1. Zonder dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, hierover binnen het spoedeisende en dus beperkte onderzoek, uitsluitel kan geven, is het niet uitgesloten dat uit artikel 157, vierde lid, Gw. moet worden afgeleid dat de SUR(B) bevoegd moet zijn om te oordelen of de van rechtswege toekenning voldeed aan de wettelijke voorwaarden, om toe te zien op de naleving van de aan het elektronisch toezicht verbonden voorwaarden en om over de eventuele herroeping ervan te beslissen.

11.2.2. Uit het ontworpen artikel 98/27/2, § 5, WERP volgt dat de SUR(B) na kennisgeving door de directeur geadieerd wordt en ten vroegste een maand en ten laatste drie maanden na de plaatsing onder elektronisch toezicht kan beslissen tot herroeping van het elektronisch toezicht of van het daarmee verbonden penitentiaal verlot ingeval wordt vastgesteld dat de veroordeelde de algemene voorwaarde bedoeld in paragraaf 3, 1°, 2° of 3°, 20 van artikel 98/27/2 niet heeft nageleefd of dat één van de herroepingsgronden bedoeld in artikel 64, 2°, 4°, 6° of 7°, 21 voorhanden is.

Daarnaast beschikt het openbaar ministerie, krachtens het ontworpen artikel 98/27/3 WERP, over de mogelijkheid om bij de SUR(B) de herroeping van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht te vorderen, wanneer de veroordeelde de algemene voorwaarden van het ontworpen artikel 98/27/2, § 3, 1°, 2° en 3°, niet naleeft alsook in de in artikel 64, 2°, 4°, 6° en 7°, WERP bedoelde gevallen.

Aldus wordt de ontworpen “noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege” niet onttrokken aan de bevoegdheid van de SUR(B), en rijst er als zodanig geen probleem in het licht van artikel 157 Gw.

11.2.3. De bevoegdheid van de SUR(B) wordt evenwel beperkt. De SUR(B) kan immers enkel nagaan of de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege al dan niet moet worden herroepen indien bepaalde algemene voorwaarden niet zijn nageleefd of één van de herroepingsgronden bedoeld in artikel 64, 2°, 4°, 6° of 7°, WERP voorhanden is. De SUR(B) is bijgevolg niet bevoegd om na te gaan of de toekenningsvoorwaarden (zoals het beschikken over een verblijfplaats en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten) en de tijdsvoorwaarden al dan niet vervuld zijn.

Het uitdrukkelijk uitsluiten van deze controlebevoegdheid op de toekenning van het elektronisch toezicht lijkt moeilijk in overeenstemming te brengen met de keuze van de grondwetgever dat de strafuitvoeringsrechtbanken zich moeten uitspreken over maatregelen die de aard en duur van de opgelegde straf wijzigen.”

11.2.1. Sans que le Conseil d'État, section de législation, puisse se prononcer définitivement à ce sujet dans le cadre d'un examen urgent et donc limité, il n'est pas exclu qu'il faille déduire de l'article 157, alinéa 4, Const., que le JAP/TAP doit être compétent pour apprécier si l'octroi de plein droit répondait aux conditions légales, pour veiller au respect des conditions liées à la surveillance électronique et pour statuer sur son éventuelle révocation.”

11.2.2. Il ressort de l'article 98/27/2, § 5, en projet de la LSJE, que le JAP/TAP est saisi, après notification par le directeur, et peut décider, au plus tôt un mois et au plus tard trois mois après le placement sous surveillance électronique, de révoquer la surveillance électronique ou le congé pénitentiaire qui y est lié s'il est constaté que le condamné n'a pas respecté la condition générale visée au paragraphe 3, 1°, 2° ou 3°, 20 de l'article 98/27/2 ou qu'il existe l'un des motifs de révocation visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° ou 7°, 21.

En outre, en vertu de l'article 98/27/3, en projet de la LSJE, le ministère public a la possibilité de demander au JAP/TAP la révocation de la surveillance électronique octroyée de plein droit, lorsque le condamné ne respecte pas les conditions générales de l'article 98/27/2, § 3, 1°, 2° et 3°, en projet ainsi que dans les cas visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° et 7°, la LSJE.

Ainsi, la “procédure d'urgence d'octroi de la surveillance électronique de plein droit” en projet n'est pas soustraite à la compétence du JAP/TAP, et ne pose donc aucun problème au regard de l'article 157 de la Constitution.

11.2.3. La compétence du JAP/TAP est toutefois limitée. La compétence du JAP/TAP est toutefois limitée. En effet, le JAP/TAP ne peut que vérifier si l'octroi de la surveillance électronique de plein droit doit ou non être révoqué lorsque certaines conditions générales n'ont pas été respectées ou lorsqu'il existe l'un des motifs de révocation visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° ou 7°, de la LSJE. Le JAP (TAP) n'est donc pas compétent pour vérifier si les conditions d'octroi (telles que disposer d'un lieu de résidence et obtenir l'accord des cohabitants majeurs) et les conditions de temps sont remplies ou non.

L'exclusion expresse de ce pouvoir de contrôle sur l'octroi de la surveillance électronique semble difficile à concilier avec le choix du constituant selon lequel les tribunaux de l'application des peines doivent se prononcer sur les mesures qui modifient la nature et la durée de la peine infligée.”

Met andere woorden: de Raad van State erkent in het advies, zoals reeds gezegd, uitdrukkelijk de mogelijkheid voor de wetgever om te voorzien in een toekenning van rechtswege van strafuitvoeringsmodaliteiten, maar lijkt aan te geven dat de SUR(B) bevoegd moet blijven om te oordelen “of de van rechtswege toekenning voldeed aan de wettelijke voorwaarden, om toe te zien op de naleving van de aan het elektronisch toezicht verbonden voorwaarden en om over de eventuele herroeping ervan te beslissen.” De Raad van State stelt evenwel niet dat de SUR(B) al die bevoegdheden zou moeten uitoefenen op hetzelfde moment, en met name in het kader van de ambtshalve vating van de SUR(B) naar aanleiding van de toekenning van rechtswege van ET. Aangezien de SUR(B) in elk geval bevoegd is voor de opvolging van het van rechtswege toegekende ET en dit ET, op vordering van het openbaar ministerie, kan herroepen indien wordt vastgesteld dat de voorwaarden werden geschonden, is het logisch om de controle naar aanleiding van de ambtshalve vating van de SUR(B) te beperken tot het oordelen of de toekenning van rechtswege voldeed aan de wettelijke voorwaarden. Met de wettelijke voorwaarden worden dan bedoeld de tijdsvoorwaarden en de objectieve toekenningsvoorwaarden van het beschikken over een verblijfsadres waar het ET geldig kan doorgaan en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten. Als de SUR(B) zou vaststellen dat de toekenning van rechtswege gebeurde met miskenning van de wettelijke voorwaarden, bv. omdat blijkt dat de meerderjarige huisgenoten *niet* akkoord waren met het ET of dat de tijdsvoorwaarden niet vervuld waren, kan de SUR(B), na een tegensprekelijke procedure, het van rechtswege toegekende ET alsnog stopzetten. Er wordt bewust gekozen voor de term “stopzetting” in plaats van “herroeping” om zo het onderscheid te maken met de gekende procedure tot herroeping, op vordering van het openbaar ministerie, die dus ook integraal van toepassing is en blijft van zodra het ET is beginnen lopen. De tekst van het ontwerp werd dan ook in die zin aangepast.

— Dit betreft een nieuwe toekenningswijze voor de strafuitvoeringsmodaliteit van het elektronisch toezicht die bovenop de bestaande (nood)procedures komt voor de toekenning van in titel V bedoelde strafuitvoeringsmodaliteiten, met inbegrip van het elektronisch toezicht. De van rechtswege toekenning van elektronisch toezicht primeert op alle andere procedures tot toekenning van elektronisch toezicht, doch doet geen afbreuk aan de bestaande (nood)procedures en de bevoegdheden van de SUR of SURB in dat verband; meer concreet komt de veroordeelde aan wie van rechtswege een elektronisch toezicht werd toegekend, bvb. nog steeds in aanmerking voor de toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling overeenkomstig de op die veroordeelde toepasselijke procedure.

En d’autres termes: comme indiqué précédemment, le Conseil d’État reconnaît expressément dans son avis la possibilité pour le législateur de prévoir l’octroi de plein droit de modalités d’exécution de la peine, mais semble indiquer que le JAP/TAP doit rester compétent pour juger “si l’octroi de plein droit répondait aux conditions légales, pour veiller au respect des conditions liées à la surveillance électronique et pour statuer sur son éventuelle révocation”. Le Conseil d’État n’indique toutefois pas que le JAP/TAP doive exercer toutes ces compétences simultanément, et notamment dans le cadre de la saisine d’office du JAP/TAP à la suite de l’octroi de plein droit de la SE. Étant donné que le JAP/TAP est en tout état de cause compétent pour le suivi de la SE octroyée de plein droit et que cette SE, peut être révoquée à la demande du ministère public s’il est constaté que les conditions ont été violées, il est logique de limiter le contrôle à la suite de la saisine d’office du JAP/TAP à l’appréciation de la question de savoir si l’octroi de plein droit répondait aux conditions légales. Par conditions légales, on entend alors les conditions de temps et les conditions objectives d’octroi, à savoir disposer d’une adresse de résidence où la SE peut être valablement exécutée et avoir l’accord des cohabitants majeurs. Si le JAP/TAP constate que l’octroi de plein droit a eu lieu en méconnaissance des conditions légales, par exemple parce qu’il existe des indices selon lesquels les cohabitants majeurs n’étaient *pas* d’accord avec la SE ou selon lesquels les conditions de temps n’étaient pas remplies, le JAP/TAP peut encore, après une procédure contradictoire, mettre fin à la SE octroyée de plein droit. Le terme “arrêt” est délibérément préféré à celui de “révocation” afin d’établir une distinction avec la procédure de révocation connue, à la demande du ministère public, qui est et reste donc pleinement applicable dès que la SE a pris cours. Le texte du projet a donc été adapté en ce sens.

— Il s’agit d’un nouveau mode d’octroi de la modalité d’exécution de la peine de la surveillance électronique, qui s’ajoute aux procédures (d’urgence) existantes pour l’octroi des modalités d’exécution de la peine visées au titre V, y compris la surveillance électronique. L’octroi de plein droit de la surveillance électronique prime sur toutes les autres procédures d’octroi de la surveillance électronique, sans toutefois porter atteinte aux procédures (d’urgence) existantes et aux compétences du JAP ou du TAP à cet égard; plus concrètement, le condamné à qui une surveillance électronique a été octroyée de plein droit reste, par exemple, éligible à l’octroi d’une libération conditionnelle conformément à la procédure applicable à ce condamné.

Overeenkomstig het advies van de Raad van State is de verhouding van deze nieuwe noodprocedure tot de overige in de WERP bestaande procedures expliciet opgenomen in de wetsbepalingen.

— Tot slot kan worden verduidelijkt dat een toekenning “van rechtswege” impliceert dat het elektronisch toezicht door de veroordeelde niet kan geweigerd worden.

Art. 7

Dit betreft opnieuw een louter wetstechnisch artikel waarmee in het nieuwe hoofdstuk I/1 een afdeling I wordt ingevoegd met als opschrift “Toepassingsgebied en geldigheidsduur”.

Art. 8

Met dit artikel wordt een nieuw artikel 98/27/1 ingevoegd waarbij het toepassingsgebied, de tijdsvoorwaarden, de uitgesloten categorieën en de geldigheidsduur van het elektronisch toezicht van rechtswege worden geregeld.

Paragraaf 1 van artikel 98/27/1 in ontwerp regelt het toepassingsgebied. De maatregel is van toepassing op:

— veroordeelden met een straftotaal tot en met 18 maanden; deze komen onmiddellijk in aanmerking;

— veroordeelden met een straftotaal van meer dan 18 maanden tot en met 3 jaar; deze moeten de toelaatbaarheidsdatum voor de voorwaardelijke invrijheidstelling hebben bereikt;

— veroordeelden met een straftotaal van meer dan 3 jaar tot en met 10 jaar; ook deze moeten de toelaatbaarheidsdatum voor de voorwaardelijke invrijheidstelling hebben bereikt.

In paragraaf 2 van artikel 98/27/1 in ontwerp worden vervolgens de van de maatregel uitgesloten categorieën veroordeelden opgesomd. Voor alle uitgesloten categorieën waarin voor de afbakening van die categorie wordt verwezen naar een veroordeling voor feiten bedoeld in bepalingen van de strafwet, volstaat het dat de veroordeelde één veroordeling ondergaat voor dergelijke feiten, zelfs al zou die veroordeling (of andere veroordelingen die hij of zij ondergaat) ook nog betrekking hebben op andere feiten.

Op wetstechnisch vlak kan worden opgemerkt dat bewust de keuze werd gemaakt om voor de verwijzing naar de artikelen van het strafwetboek, te werken met

Conformément à l’avis du Conseil d’État, le rapport entre cette nouvelle procédure d’urgence et les autres procédures prévues par la LSJE a été explicitement intégré dans les dispositions légales.

— Enfin, il convient de préciser qu’une attribution “de plein droit” implique que le condamné ne peut refuser la surveillance électronique.

Art. 7

Il s’agit à nouveau d’un article d’ordre purement légistique qui insère dans le nouveau chapitre Ier/1 une section Ire intitulée “Champ d’application et durée de validité”.

Art. 8

Cet article insère un nouvel article 98/27/1 qui régit de plein droit le champ d’application, les conditions de temps, les catégories exclues et la durée de validité de la surveillance électronique.

Le paragraphe 1er de l’article 98/27/1 en projet règle le champ d’application. La mesure s’applique aux:

— personnes condamnées à une peine totale inférieure ou égale à 18 mois, lesquelles sont immédiatement éligibles;

— personnes condamnées dont la peine totale est supérieure à 18 mois et inférieure ou égale à 3 ans; elles doivent avoir atteint la date d’admissibilité à la libération conditionnelle;

— personnes condamnées dont la peine totale est de 3 à 10 ans; elles aussi doivent avoir atteint la date d’admissibilité à la libération conditionnelle.

Le paragraphe 2 de l’article 98/27/1 en projet énumère ensuite les catégories de condamnés exclues de la mesure. Pour toutes les catégories exclues dont la délimitation fait référence à une condamnation pour des faits visés par des dispositions de la loi pénale, il suffit que le condamné ait fait l’objet d’une seule condamnation pour de tels faits, même si cette condamnation (ou d’autres condamnations dont il fait l’objet) porte également sur d’autres faits.

Sur le plan légistique, on peut noter qu’il a été délibérément choisi, pour la référence aux articles du Code pénal, d’utiliser un renvoi interne vers les articles existants

een interne kruisverwijzing naar bestaande artikelen van de wet waarin die bewuste artikelen staan opgesomd, omdat deze artikelen reeds werden “omgezet” naar de overeenkomstige artikelen van het nieuwe strafwetboek 2024, zodat bij inwerkingtreding van die wijzigingswet/het nieuwe strafwetboek 2024 de verwijzing blijft kloppen.

Het gaat in de eerste plaats (1°) om de veroordeelden voor wie een gespecialiseerd advies overeenkomstig artikel 32 van de wet vereist is (d.i. zedendelinquenten, veroordeelden voor feiten van terrorisme of veroordeelden die tekenen vertonen van gewelddadig extremisme). Deze uitsluiting valt dus samen met de uitgesloten categorie van de noodprocedure SUR. Een veroordeelde die niet voor de noodprocedure in aanmerking komt, komt uiteraard ook niet in aanmerking voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege.

De volgende uitsluiting (2°) betreft de veroordeelden die een straf ondergaan voor dezelfde (zware) geweldsfeiten als deze waarvoor de SUR in de noodprocedure tot toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling een maatschappelijke enquête en/of bijkomende informatie kan vragen aan de veroordeelde of de directeur (artikel 98/19, tweede lid). Dit betreft dus een bijkomende uitsluiting ten opzichte van de noodprocedure.

De derde uitsluiting (3°) betreft de veroordeelden die een straf ondergaan voor drugsfeiten. Ook deze uitsluiting is nieuw ten opzichte van de noodprocedure.

Voorts worden ook de veroordeelden zonder recht op verblijf uitgesloten op identieke wijze als ze zijn uitgesloten van de noodprocedure ET. Dit wil zeggen dat deze veroordeelde er enkel voor in aanmerking komt voor zover de DVZ, binnen de 10 dagen na de kennisgeving van de directeur, meedeelt dat betrokkene niet onmiddellijk kan verwijderd worden of overgebracht naar een gesloten centrum. Is dat wel het geval, dat is het de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever dat de invrijheidstelling via een andere weg verloopt, met name een weg die ook de effectieve verwijdering van het grondgebied of de overbrenging naar een gesloten centrum met zich brengt, zoals een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of een invrijheidstelling in toepassing van artikel 20/1 van de wet.

En tot slot wordt, naar analogie met wat voorzien is voor de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking”, voorzien in een tijdelijke uitsluiting van de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege voor de veroordeelden wiens strafuitvoeringsmodaliteit door de SUR(B) tijdens de geldigheidsduur van de maatregel wordt herroepen en dit gedurende een periode van twee

de la loi dans lesquels ces articles sont énumérés, étant donné que ces articles ont déjà été “transposés” vers les articles correspondants du nouveau Code pénal de 2024, de sorte que, lors de l’entrée en vigueur de cette loi modificative/du nouveau Code pénal 2024, la référence reste valable.

Il s’agit en premier lieu (1°) des condamnés pour lesquels un avis spécialisé est requis conformément à l’article 32 de la loi (à savoir les délinquants sexuels, les condamnés pour des faits de terrorisme ou ceux qui présentent des signes d’extrémisme violent). Cette exclusion coïncide donc avec la catégorie exclue de la procédure d’urgence JAP. Un condamné qui ne peut prétendre à la procédure d’urgence ne peut bien entendu pas non plus prétendre à l’octroi de la surveillance électronique de plein droit.

L’exclusion suivante (2°) concerne les condamnés qui purgent une peine pour des faits de violence (graves) identiques à ceux pour lesquels le JAP peut, dans le cadre de la procédure d’urgence visant à octroyer une libération conditionnelle, demander une enquête sociale et/ou des informations complémentaires au condamné ou au directeur (article 98/19, alinéa 2). Il s’agit donc d’une exclusion supplémentaire par rapport à la procédure d’urgence.

La troisième exclusion (3°) concerne les personnes condamnées qui purgent une peine pour des faits liés à la drogue. Cette exclusion est également nouvelle par rapport à la procédure d’urgence.

En outre, les condamnés sans droit de séjour sont également exclus de la même manière qu’ils sont exclus de la procédure d’urgence SE. Cela signifie que ce condamné n’y est éligible que dans la mesure où l’OE fait savoir, dans les 10 jours suivant la notification du directeur, que l’intéressé ne peut être immédiatement éloigné ou transféré vers un centre fermé. Si tel est le cas, l’intention expresse du législateur est que la mise en liberté s’effectue par une autre voie, à savoir une voie qui implique également l’éloignement effectif du territoire ou le transfert vers un centre fermé, telle qu’une mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou une mise en liberté en application de l’article 20/1 de la loi.

Enfin, par analogie avec ce qui est prévu pour la libération anticipée “surpopulation”, il est prévu une exclusion temporaire de l’octroi de la surveillance électronique de plein droit pour les condamnés dont la modalité d’exécution de la peine est révoquée par le JAP(TAP) pendant la durée de validité de la mesure, et ce pendant une période de deux mois à compter de

maanden na de opsluiting ingevolge de herroeping. Dit om de zin van de herroeping door de SUR(B) niet te ondermijnen. Deze tijdelijke uitsluiting wordt met dit ontwerp uitgebreid tot de periode van voorlopige aanhouding of schorsing in het kader van de procedure tot herroeping. Het is immers niet logisch een elektronisch toezicht van rechtswege toe te kennen op het ogenblik dat die veroordeelde het voorwerp uitmaakt van een voorlopige aanhouding of schorsing, ook al vond nog geen herroeping plaats. Die laatste uitbreiding wordt met huidige ontwerp, om dezelfde reden, ook doorgevoerd in artikel 98/28, § 1, derde lid, voor wat de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” betreft.

Paragraaf 3 regelt de afbakening van het toepassingsgebied van de nieuwe ingevoerde noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege voor veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte achttien maanden of minder, maar zes maanden of meer bedraagt, zoals gevraagd in randnummer 12.2 van het advies van de Raad van de State. Om het formele legaliteitsbeginsel te respecteren, werd het criterium expliciet opgenomen in de wettekst aan de hand waarvan de Koning het toepassingsgebied van deze nieuwe noodprocedure kan uitbreiden, dan wel (opnieuw) inperken.

Standaard en vanaf de inwerkingtreding van de wet zijn de veroordeelden wegens drugsfeiten en ernstige geweldsfeiten uitgesloten van de nieuwe noodprocedure.

De wet geeft echter een machtiging aan de Koning om met deze uitsluitingsgronden (geheel of gedeeltelijk) geen rekening te houden zo lang de capaciteit aan bedden het niet toelaat om aan alle gedetineerden een menswaardige slaapplek te verstrekken. Met een menswaardige slaapplek wordt minstens bedoeld een volwaardig bed. Een matras op de grond beantwoordt niet aan het criterium van een menswaardige slaapplek. M.a.w. het criterium wordt gevormd door het feit of er al dan niet nog “grondslapers” zijn in de Belgische gevangenissen. Deze uitbreiding van het toepassingsgebied is een eerste keer mogelijk vanaf twee maanden na de inwerkingtreding van de wet. Indien er nadien geen grondslapers meer zijn, kan via een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit het toepassingsgebied (opnieuw) beperkt worden, waarbij het aan de Koning toekomt om de uitsluitingsgronden geheel of gedeeltelijk (bvb. in eerste instantie enkel verzwaarde drugsfeiten) en al dan niet samen terug van toepassing te maken. Dit mechanisme kan herhaald worden telkens wanneer er al dan niet opnieuw “grondslapers” zijn. De evaluatie waarin de evolutie van de daling van de overbevolking wordt geanalyseerd, zal het ook mogelijk maken om, in voorkomend geval, de hervormingen door te voeren die in het regeerakkoord

l’incarcération consécutive à la révocation. Ceci afin de ne pas affaiblir le sens de la révocation par le JAP(TAP). Le présent projet étend cette exclusion temporaire à la période d’arrestation provisoire ou de suspension dans le cadre de la procédure de révocation. Il n’est en effet pas logique d’octroyer de plein droit une surveillance électronique au moment où le condamné fait l’objet d’une arrestation provisoire ou d’une suspension, même si aucune révocation n’a encore eu lieu. Le présent projet introduit également, pour la même raison, cette dernière extension dans l’article 98/28, § 1er, alinéa 3, en ce qui concerne la libération anticipée “surpopulation”.

Le paragraphe 3 définit le champ d’application de la nouvelle procédure d’urgence instaurée pour l’octroi d’une surveillance électronique de plein droit aux condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix-huit mois, mais supérieure ou égale à six mois, comme demandé au point 12.2 de l’avis du Conseil d’État. Afin de respecter le principe de légalité formelle, le critère sur la base duquel le Roi peut étendre ou (à nouveau) restreindre le champ d’application de cette nouvelle procédure d’urgence a été explicitement inscrit dans le texte de loi.

Par défaut et à compter de l’entrée en vigueur de la loi, les personnes condamnées pour des faits liés à la drogue et des actes de violence graves sont exclues de la nouvelle procédure d’urgence.

La loi habilite toutefois le Roi à ne pas tenir compte (en tout ou en partie) de ces motifs d’exclusion tant que la capacité en lits ne permet pas d’offrir à tous les détenus un espace de couchage digne. Par “espace de couchage digne”, on entend au minimum un lit à part entière. Un matelas posé à même le sol ne répond pas au critère d’un espace de couchage digne. En d’autres termes, le critère est fondé sur le fait qu’il y ait ou non encore des détenus dormant à même le sol dans les prisons belges. Cette extension du champ d’application est possible pour la première fois deux mois après l’entrée en vigueur de la loi. Si, par la suite, il n’y a plus de détenus dormant à même le sol, le champ d’application peut être (à nouveau) restreint par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, auquel cas il appartient au Roi de rétablir, en tout ou en partie, les motifs d’exclusion (par exemple, dans un premier temps, uniquement les faits aggravés liés à la drogue) et de les rendre à nouveau applicables, conjointement ou non. Ce mécanisme peut être répété chaque fois qu’il y a, ou non, à nouveau des détenus dormant à même le sol. L’évaluation, analysant l’évolution de la diminution de la surpopulation, permettra aussi, le cas échéant, de réaliser les réformes prévues dans l’accord de gouvernement concernant le renforcement

zijn vastgelegd met betrekking tot de aanscherping van de voorwaarden voor voorwaardelijke invrijheidstelling, penitentiaal verlof en uitgaansvergunningen.

Paragraaf 4 regelt de geldigheidsduur van de maatregel “toekenning elektronisch toezicht van rechtswege”. Deze maatregel is van toepassing tot 31 december 2028, maar de Koning heeft de mogelijkheid om deze termijn, bij in Ministerraad overlegd besluit, te verlengen tot uiterlijk 1 juni 2030, d.i. de maximale geldigheidsduur van de noodprocedure SUR.

Paragraaf 5 verwijst vooruit naar de toekenningsvoorwaarden die volgen en bevestigt uitdrukkelijk dat het gaat om een elektronisch toezicht in de zin van artikel 22 van de wet, met alle implicaties van dien inzake de toepasselijkheid van de overige bepalingen van de wet, zoals hierboven reeds toegelicht.

Paragraaf 6, tot slot, regelt de verhouding tussen deze nieuwe noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege en de andere in de WERP geldende procedures tot toekenning van elektronisch toezicht door de SUR en de SURB (zowel deze in de reguliere procedure als deze van de noodprocedure strafuitvoeringsrechter), zoals gevraagd in het randnummer 13 van het advies van de Raad van State omtrent de materiële legaliteit.

Wanneer meerdere procedures omtrent de toekenning van ET mogelijk zijn, zal de noodprocedure “toekenning ET van rechtswege” steeds voorrang hebben aangezien dit een van rechtswege toekenning is waarbij enkel drie feitelijkheden moeten worden nagegaan (vervuld zijn van de tijdsvoorwaarden, hebben van een adres en het akkoord van de huisgenoten) en de toekenning dan een feit is. Indien niet aan de voorwaarden voor de toekenning van rechtswege voldaan is of als deze herroepen wordt en omwille van het eenmalig karakter, voorzien in specifieke gevallen, niet opnieuw kan worden toegekend, vallen deze veroordeelden terug op de andere in de wet voorziene procedures tot toekenning van elektronisch toezicht (reguliere procedure of noodprocedure SUR naargelang van het geval).

Art. 9

Dit artikel betreft een louter wetstechnisch artikel waarmee in het nieuwe hoofdstuk I/1 een afdeling II wordt ingevoegd met als opschrift “Toekenningsvoorwaarden en -procedure”.

des conditions en matière de libération conditionnelle, congé pénitentiaire et permission de sortie.

Le paragraphe 4 régit la durée de validité de la mesure “octroi de la surveillance électronique de plein droit”. Cette mesure s’applique jusqu’au 31 décembre 2028, mais le Roi a la possibilité, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, de prolonger ce délai jusqu’au 1er juin 2030 au plus tard, soit la durée de validité maximale de la procédure d’urgence JAP.

Le paragraphe 5 renvoie aux conditions d’octroi qui suivent et confirme expressément qu’il s’agit d’une surveillance électronique au sens de l’article 22 de la loi, avec toutes les implications que cela comporte quant à l’applicabilité des autres dispositions de la loi, comme déjà expliqué ci-dessus.

Enfin, le paragraphe 6 régit la relation entre cette nouvelle procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit et les autres procédures prévues dans la LSJE pour l’octroi de la surveillance électronique par le JAP et le TAP (tant dans le cadre de la procédure ordinaire que de la procédure d’urgence devant le juge de l’application des peines), comme demandé au point 13 de l’avis du Conseil d’État concernant la légalité matérielle.

Lorsque plusieurs procédures d’octroi de la SE sont possibles, la procédure d’urgence “octroi SE de plein droit” aura toujours la priorité, car il s’agit d’un octroi de plein droit pour lequel seules trois conditions factuelles doivent être vérifiées (respecter les conditions de temps, disposer d’une adresse et obtenir l’accord des cohabitants) et l’octroi est alors acquis. Si les conditions d’octroi de plein droit de la SE ne sont pas remplies ou si celle-ci est révoquée et ne peut être octroyée à nouveau en raison de son caractère unique, prévu dans des cas spécifiques, ces condamnés se tournent vers les autres procédures d’octroi de la surveillance électronique prévues par la loi (procédure ordinaire ou procédure d’urgence JAP selon le cas).

Art. 9

Il s’agit d’un article d’ordre purement légistique qui insère dans le nouveau chapitre Ier/1 une section II intitulée “Conditions et procédure d’octroi”.

Art. 10

Met dit artikel wordt een nieuw artikel 98/27/2 ingevoegd waarbij de toekenningsvoorwaarden en -procedure worden geregeld.

Paragraaf 1, eerste lid, van artikel 98/27/2 in ontwerp regelt de essentie van de nieuwe toekenningsprocedure.

Vooreerst wordt het toepassingsgebied gespecificeerd: enkel de veroordeelden die hun gevangenisstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaan (d.i. dus met inbegrip van de veroordeelden die onder beperkte detentie staan) en de veroordeelden wiens strafuitvoering is geschorst in toepassing van artikel 98/17, komen in aanmerking.

Vervolgens wordt benadrukt dat het gaat om een toekenning “van rechtswege”, wat ten opzichte van de bestaande bepalingen van de wet, met inbegrip van de noodprocedure, een nieuwe figuur betreft. Een dergelijke toekenning door de wet houdt in dat er geen beoordeling gebeurt van de opportuniteit van de toekenning; er is geen discretionaire beoordeling. Wel moet er uiteraard worden nagegaan of aan de objectieve toekenningsvoorwaarden is voldaan (net zoals dat vereist is voor de toepassing van de strafopschorting van rechtswege bedoeld in art. 29, § 2/1, zoals van toepassing voor de noodwet, of in artikel 98/17). Het is de gevangenisdirecteur die deze verificatie verricht. Het elektronisch toezicht wordt van rechtswege toegekend aan de veroordeelde indien aan de tijdsvoorwaarden is voldaan, de veroordeelde over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren dat daar het elektronisch toezicht wordt ondergaan. Die verificatie zal gebeuren op basis van de voor de directeur beschikbare informatie en dus op identieke wijze aan hoe dit vandaag reeds gebeurt in functie van het opstellen van een advies in het kader van de nood- of standaardprocedure SUR(B) tot toekenning van een elektronisch toezicht, en waar de gevangenis (ook onder de (vroegere) gelding van de ministeriële omzendbrief inzake elektronisch toezicht) reeds ruime ervaring in heeft.

In een tweede lid wordt het principiële verbod om het elektronisch toezicht toe te kennen op het adres waar het slachtoffer van de bepaalde feiten, waaronder deze gepleegd in een context van intrafamiliaal geweld, zoals voorzien in de artikelen 28/1 en 47/1 van de wet, ook ingeschreven in deze procedure. Aangezien het hier gaat om een toekenning van rechtswege en de SUR(B) dus niet tussenkomt in de toekenningsbeslissing, krijgt het verbod i.c. een meer absoluut karakter, in de zin dat een dergelijk verblijfsadres (waar dus een slachtoffer van dergelijke feiten verblijft) niet wordt aanvaard en de toekenning van rechtswege blokkeert. Of deze situatie

Art. 10

Cet article insère un nouvel article 98/27/2, qui régit les conditions et la procédure d'octroi.

Le paragraphe 1er, alinéa 1er, de l'article 98/27/2 en projet définit l'essentiel de la nouvelle procédure d'octroi.

Tout d'abord, le champ d'application est précisé: uniquement les condamnés qui purgent leur peine privative de liberté en tout ou en partie en prison (donc y compris les condamnés placés en détention limitée) et les condamnés dont l'exécution de la peine a été suspendue en application de l'article 98/17, sont éligibles.

Il est ensuite souligné qu'il s'agit d'un octroi “de plein droit”, ce qui constitue une nouveauté par rapport aux dispositions légales existantes, y compris la procédure d'urgence. Un tel octroi prévu par la loi implique qu'il n'y a pas d'appréciation de l'opportunité de l'octroi; il n'y a pas d'appréciation discrétionnaire. Toutefois, il convient bien entendu de vérifier si les conditions objectives d'octroi sont remplies (tout comme cela est requis pour l'application de la suspension de peine de plein droit visée à l'article 29, § 2/1, comme cela est d'application à la loi d'urgence, ou à l'article 98/17). C'est le directeur de la prison qui procède à cette vérification. La surveillance électronique est octroyée de plein droit au condamné s'il répond aux conditions de temps, s'il dispose d'un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord pour que la surveillance électronique y soit exercée. Cette vérification sera effectuée sur la base des informations dont dispose le directeur et donc de la même manière que celle déjà pratiquée aujourd'hui en vue de l'élaboration d'un avis dans le cadre de la procédure d'urgence ou standard JAP(TAP) d'octroi d'une surveillance électronique, et pour laquelle la prison dispose déjà d'une vaste expérience (y compris sous l'application (antérieure) de la circulaire ministérielle relative à la surveillance électronique).

Dans un deuxième alinéa, l'interdiction de principe d'octroyer la surveillance électronique à l'adresse où réside la victime des faits visés, y compris ceux commis dans un contexte de violences intrafamiliales, telle que prévue aux articles 28/1 et 47/1 de la loi, est également inscrite dans cette procédure. Étant donné qu'il s'agit ici d'un octroi de plein droit et que le JAP(TAP) n'intervient donc pas dans la décision d'octroi, l'interdiction revêt en l'espèce un caractère plus absolu, en ce sens qu'une telle adresse de résidence (où réside donc une victime de tels faits) n'est pas acceptée et bloque l'octroi de plein droit. C'est au directeur qu'il appartiendra

(een slachtoffer van de betrokken feiten verblijft op het voorgestelde ET-adres) voorhanden is, zal door de directeur beoordeeld worden op basis van de beschikbare informatie, en met name uit de samenlezing van het veroordelende vonnis of arrest, de informatie zoals meegedeeld door het openbaar ministerie bij de tenuitvoerlegging van de veroordeling en de informatie zoals vervat in de slachtofferfiche opgeladen in JustCase of zoals meegedeeld door de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het slachtofferonthaal.

In een derde lid, tot slot, wordt bepaald dat de toekenning van een elektronisch toezicht ook de toekenning impliceert van het wettelijk vastgestelde minimumaantal penitentiaire verloven. Dit dient door de wet te worden bepaald omdat er, gelet op de toekenning van rechtswege, anders geen penitentiair verlof kan worden gevraagd en toegekend. Die toekenning wordt dan, zoals we verder zullen zien, mee “ter controle” voorgelegd aan de SUR(B) wanneer die controleert of de van rechtswege toekenning voldeed aan de wettelijke voorwaarden.

In paragraaf 2 worden dan de concrete gevolgen van de toekenning van rechtswege geregeld, alsook de verplichte kennisgevingen in dat stadium.

Wat de concrete gevolgen betreft van de toekenning, wordt een onderscheid gemaakt tussen de categorieën veroordeelden met een straf totaal tot en met drie jaar en de categorie met een straf totaal van meer dan drie jaar.

Voor de eerste categorieën (tot en met drie jaar) brengt de toekenning onmiddellijk een strafopschorting van rechtswege met zich mee, die loopt tot aan de effectieve aansluiting van het elektronisch toezicht, ogenblik waarop de straf (opnieuw) wordt ondergaan. Dit verloopt dus analoog aan wat voorzien is in de noodprocedure SUR, met dien verstande dat de “trigger” voor de strafopschorting hier de toekenning vormt, en niet het positieve advies van de directeur. Zowel vanuit het standpunt van de veroordeelde, wiens situatie er ten opzichte van de toepassing van de noodprocedure niet mag op achteruit gaan, als vanuit het oogpunt van het effect van de maatregel op de overbevolking, is deze strafopschorting te verantwoorden.

Ook naar analogie met de strafopschorting in de noodprocedure (en de eerdere variant onder de gelding van artikel 29, § 2/1) is er een voorlopige aanhouding mogelijk tijdens de periode van strafopschorting. De criteria om over te gaan tot voorlopige aanhouding zijn dezelfde. Anders dan bij de strafopschorting in het kader van de (nood)procedure SUR, brengt de voorlopige aanhouding niet enkel het einde van de strafopschorting met zich mee (en moet hij nadien vanuit detentie de

d’apprécier si cette situation (une victime des faits en cause réside à l’adresse de la SE proposée) se présente, sur la base des informations disponibles, et notamment à la lumière de la lecture conjointe du jugement ou de l’arrêt de condamnation, des informations communiquées par le ministère public lors de l’exécution de la condamnation et des informations contenues dans la fiche victime chargée dans JustCase ou communiquées par le service des Communautés compétent en matière d’accueil des victimes.

Enfin, le troisième alinéa prévoit que l’octroi d’une surveillance électronique implique également l’octroi du nombre minimum de congés pénitentiaires fixé par la loi. Cela doit être prévu par la loi car autrement, aucun congé pénitentiaire ne pourrait être demandé ni accordé, compte tenu de l’octroi de plein droit. Cet octroi sera ensuite soumis, comme nous le verrons plus loin, au JAP/TAP “pour contrôle”, lorsque celui-ci vérifie si l’octroi de plein droit répondait aux conditions légales.

Le paragraphe 2 régit les conséquences concrètes de l’octroi de plein droit, ainsi que les notifications obligatoires à ce stade.

En ce qui concerne les conséquences concrètes de l’octroi, une distinction est établie entre les catégories de condamnés dont la peine totale est inférieure ou égale à trois ans et la catégorie dont la peine totale est supérieure à trois ans.

Pour les premières catégories (jusqu’à trois ans inclus), l’octroi entraîne immédiatement une suspension de peine de plein droit, qui court jusqu’à la mise en place effective de la surveillance électronique, moment auquel la peine est (à nouveau) purgée. Ce processus est donc analogue à ce qui est prévu dans la procédure d’urgence JAP, étant entendu que le “déclencheur” de la suspension de peine est ici l’octroi de la mesure, et non l’avis favorable du directeur. Cette suspension de peine se justifie tant du point de vue du condamné, dont la situation ne doit pas se dégrader par rapport à l’application de la procédure d’urgence, que du point de vue de l’effet de la mesure sur la surpopulation carcérale.

Par analogie avec la suspension de peine dans la procédure d’urgence (et la variante antérieure en application de l’article 29, § 2/1), une arrestation provisoire est également possible pendant la période de suspension de peine. Les critères justifiant l’arrestation provisoire sont identiques. Contrairement à la suspension de peine dans le cadre de la procédure (d’urgence) JAP, l’arrestation provisoire n’entraîne pas seulement la fin de la suspension de peine (et la personne doit ensuite

beslissing van de SUR afwachten), maar vervalt hierdoor ook de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege. Het valt immers niet te verantwoorden dat er na een voorlopige aanhouding, daarna alsnog zonder meer zou worden overgegaan tot de aansluiting van het elektronisch toezicht.

Voor de categorie van veroordeelden met een straf-totaal boven de drie jaar, geldt een andere regeling. Voor hen valt het integendeel niet te verantwoorden om hen vanaf de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege (op achttien maanden voor strafeinde) zonder meer in strafopschorting te laten vertrekken tot aan de effectieve aansluiting van het elektronisch toezicht. Enerzijds kan hun situatie er niet op achteruit gaan ten opzichte van de standaardprocedure, die geen dergelijke strafopschorting voorziet. Anderzijds zijn er, gelet op het straf-totaal in uitvoering en de eventuele voorafgaande afwijzingen door de SURB, mogelijk ook veiligheidsrisico's aanwezig die een ongecontroleerd vertrek uit de gevangenis zonder meer onverantwoord zouden maken. De effectieve aansluiting van het elektronisch toezicht zal voor deze strafcategorie dus altijd aansluitend op de detentie gebeuren. Het is onmogelijk om in de wet een termijn voor aansluiting vast te stellen die in alle gevallen zal gelden en waarvan de overschrijding zou worden gesanctioneerd met invrijheidstelling (want dat zou de maatschappelijke veiligheid in gevaar brengen). Anderzijds dient aan de veroordeelde rechtszekerheid te worden verstrekt dat de aansluiting zo snel mogelijk na de toekenning zal gebeuren. Om die reden wordt er, naar analogie met de bepaling in de wet voorlopige hechtenis (art. 24*bis*, § 4, 1°), bepaald dat de veroordeelde na de toekenning slechts verder in de gevangenis mag verblijven voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor die aansluiting. De gemeenschappen engageren zich om aansluitingen voor deze groep prioritair te behandelen, zodat de aansluiting zo spoedig mogelijk kan plaatsvinden, zoals vandaag reeds gebeurt in het kader van onder meer artikel 24*bis*, § 4, 1°, van de wet voorlopige hechtenis. Laatstgenoemde termijn voor aansluiting vanuit detentie bedraagt vandaag gemiddeld 7 dagen bij de Vlaamse Gemeenschap en 8 dagen bij de Fédération Wallonie-Bruxelles. Opdat de bevoegde dienst van de gemeenschappen tijdig een inschatting kan maken van de te verwachten instroom, kan de gevangenis deze dienst desgevallend ook ruim voordien inlichten van de voorziene datum van toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege, zodat de termijn voor aansluiting zo kort mogelijk kan gehouden worden.

Wat de kennisgevingen betreft, wordt in verschillende fasen gewerkt. De eerste fase betreft de kennisgevingen die te verrichten zijn op het ogenblik van de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege en (voor de veroordeelden tot en met drie jaar) van het daarmee

attendre, depuis la détention, la décision du JAP), mais elle entraîne également l'annulation de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit. Il n'est en effet pas justifiable qu'après une arrestation provisoire, il soit ainsi purement et simplement procédé à la mise en place de la surveillance électronique.

Pour la catégorie des condamnés dont la peine totale est supérieure à trois ans, un autre régime s'applique. Pour eux, il n'est au contraire pas justifiable de les laisser partir automatiquement en suspension de peine dès l'octroi de la surveillance électronique (à dix-huit mois avant la fin de la peine), et ce jusqu'à la mise en place effective de la surveillance électronique. D'une part, leur situation ne peut pas être moins favorable par rapport à la procédure standard, qui ne prévoit pas une telle suspension de peine. D'autre part, compte tenu du total de la peine en cours d'exécution et des éventuels refus antérieurs par le TAP, il peut également exister des risques pour la sécurité, qui rendraient tout simplement irresponsable une sortie non contrôlée de prison. Le placement effectif de la surveillance électronique aura toutefois toujours lieu, pour cette catégorie de peines, consécutivement à la détention. Il est impossible de fixer dans la loi un délai de placement applicable dans tous les cas et dont le dépassement serait sanctionné par une mise en liberté (car cela mettrait en danger la sécurité publique). D'autre part, il convient de garantir au condamné la sécurité juridique quant au fait que le placement aura lieu dès que possible après l'octroi. C'est pourquoi, par analogie avec la disposition de la loi sur la détention préventive (art. 24*bis*, § 4, 1°), il est prévu que le condamné ne puisse rester en prison après l'octroi que pendant le temps strictement nécessaire à ce placement. Les communautés s'engagent à traiter en priorité les demandes de placement de ce groupe, afin que celui-ci puisse intervenir dans les meilleurs délais, comme c'est déjà le cas aujourd'hui, notamment en vertu de l'article 24*bis*, § 4, 1°, de la loi sur la détention préventive. Ce dernier délai de placement à partir de la détention est aujourd'hui en moyenne de 7 jours dans la Communauté flamande et de 8 jours au sein de la Fédération Wallonie-Bruxelles. Afin que le service compétent des communautés puisse évaluer en temps utile le nombre de demandes attendues, la prison peut, le cas échéant, informer ce service bien à l'avance de la date prévue d'octroi de la surveillance électronique de plein droit, de manière à ce que le délai de placement puisse être réduit au minimum.

En ce qui concerne les notifications, le processus se déroule en plusieurs phases. La première phase concerne les notifications à effectuer au moment de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et (pour les condamnés à une peine inférieure ou égale à

samenvallende vertrek in strafopschorting. Deze kennisgeving gebeurt door de gevangenisdirecteur, aangezien dit de instantie is die instaat voor de verificatie van de toekenningsvoorwaarden en die dus in eerste lijn “kennisneemt” van de toekenning van rechtswege.

De personen en instanties aan wie deze kennisgeving dient te gebeuren, verdient weinig toelichting. Enkel voor het slachtoffer kan worden opgemerkt dat deze kennisgeving uiteraard afhankelijk is van het gegeven of het eventuele slachtoffer zich (op dat ogenblik al) heeft “gemanifesteerd” en de slachtofferfiche beschikbaar is in JustCase. In ieder geval zal de directeur die verificatie in alle gevallen verrichten en de kennisgeving overeenkomstig doen. Een gelijkaardige bedenking kan worden gemaakt bij de kennisgeving ten aanzien van de bevoegde dienst van de gemeenschappen (lees: de dienst slachtofferonthaal) van de verblijfplaats van het slachtoffer. Verder kan worden geduïd dat de kennisgeving aan de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor elektronisch toezicht (lees: VCET/CSE) uiteraard gericht is op de organisatie van de effectieve aansluiting van het elektronisch toezicht. En de kennisgeving aan de griffie van de SURB geldt, zoals in paragraaf 5 wordt verduidelijkt, als vattng van de SUR(B) in functie van de door hen te verrichten controle op het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht.

In paragraaf 3 worden dan de algemene voorwaarden bepaald die door de veroordeelde zijn na te leven tijdens het elektronisch toezicht. Dit zijn dezelfde algemene voorwaarden zoals deze ook gelden voor de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking”, aangevuld met de “klassieke” voorwaarden verbonden aan elke uitvoering van een elektronisch toezicht. Er kunnen dus geen geïndividualiseerde voorwaarden worden opgelegd, noch bij de toekenning, noch door de SUR(B) in het kader van de controle; dit hangt opnieuw samen met het concept van de toekenning van rechtswege, wat geen individuele beoordeling toelaat.

Paragraaf 4 regelt dan de kennisgevingen die moeten gebeuren in de volgende fase van de procedure, nl. op het ogenblik van de effectieve aansluiting van het elektronisch toezicht (waarvan de gevangenisdirecteur door het VCET/CSE in kennis wordt gesteld). Deze kennisgeving dient, opnieuw door de gevangenisdirecteur, te gebeuren ten aanzien van openbaar ministerie en griffie van de SURB (die ook reeds in kennis werden gesteld van de toekenning), alsook, voor het eerst, ten aanzien van de lokale politie en de ANG. Dit laatste gebeurt op geautomatiseerde wijze vanuit het detentiebeheersysteem. Pas op het ogenblik dat het elektronisch toezicht effectief is aangesloten, vangt immers de controletaak

trois ans) du départ en suspension de peine qui coïncide avec celle-ci. Cette notification est effectuée par le directeur de la prison, étant donné qu’il s’agit de l’instance chargée de vérifier les conditions d’octroi et qui, par conséquent, est la première à prendre connaissance de l’octroi de plein droit.

Les personnes et instances auxquelles cette notification doit être adressée nécessitent peu d’explications. Seulement en ce qui concerne la victime, on peut noter que cette notification dépend bien entendu du fait que la victime éventuelle se soit (déjà à ce moment-là) “manifestée” et que la fiche victime soit disponible dans JustCase. En tout état de cause, le directeur procédera à cette vérification dans tous les cas et effectuera la notification en conséquence. Une remarque similaire peut être formulée concernant la notification au service compétent des Communautés (à savoir le service d’accueil des victimes) du lieu de résidence de la victime. On peut en outre préciser que la notification au service des Communautés compétent en matière de surveillance électronique (à savoir le VCET/CSE) vise bien entendu à organiser la mise en place effective de la surveillance électronique. Enfin, la notification au greffe du TAP sert, comme précisé au paragraphe 5, à informer le JAP(TAP) en vue du contrôle qu’il doit effectuer sur la surveillance électronique octroyée de plein droit.

Le paragraphe 3 définit ensuite les conditions générales que le condamné doit respecter pendant la période de surveillance électronique. Il s’agit des mêmes conditions générales que celles qui s’appliquent à la libération anticipée “surpopulation”, complétées par les conditions “classiques” liées à toute mise en œuvre d’une surveillance électronique. Aucune condition individualisée ne peut donc être imposée, ni lors de l’octroi, ni par le JAP/TAP dans le cadre du contrôle; cela tient à nouveau au concept d’octroi de plein droit, qui ne permet pas d’évaluation personnalisée.

Le paragraphe 4 régit les notifications qui doivent être effectuées lors de la phase suivante de la procédure, à savoir au moment de la mise en place effective de la surveillance électronique (dont le directeur de la prison est informé par le VCET/CSE). Cette notification doit être effectuée, à nouveau par le directeur de la prison, à l’intention du ministère public et du greffe du TAP (qui ont déjà été informés de l’octroi), ainsi que pour la première fois, à l’intention de la police locale et de la BNG. Cette dernière notification est effectuée de manière automatisée à partir du système de gestion de la détention. Ce n’est en effet qu’au moment où la surveillance électronique est effectivement mise en place que la mission de contrôle

aan van de politie, zoals dat ook in de andere toekenningsprocedures het geval is.

In paragraaf 5 wordt het controlemoment door de SUR(B) geregeld. De toekenning gebeurt van rechtswege, maar alle dossiers worden aan de SUR (voor straf totaal tot en met drie jaar) of aan de SURB (voor straf totaal boven de drie jaar tot en met tien jaar) voorgelegd ter controle. Die controle betreft natuurlijk in eerste instantie het elektronisch toezicht, maar omvat ook het in dat kader mee toegekende penitentiair verlot. De vassing van de SUR(B) gebeurt door de kennisgeving van de toekenning van rechtswege zoals bedoeld in § 2, vierde lid, 2°, van dit artikel in ontwerp. Het is dus door deze kennisgeving dat de SUR(B) wordt gevat, net zoals dat in de nood- of standaardprocedure gebeurt door de mededeling van het schriftelijk verzoek van de veroordeelde. Concreet gebeurt de vassing via het opladen van de kennisgeving van toekenning in JustCase.

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnr. 11 (zie algemene toelichting onder artikel 6) is paragraaf 5 herschreven in de zin dat de controle van de SUR(B) n.a.v. de ambtshalve vassing (uitsluitend) betrekking heeft op de vraag of de toekenning van rechtswege voldeed aan de wettelijke voorwaarden, te weten de tijdsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 98/27/1, § 1, in ontwerp en de objectieve toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 98/27/2, § 1, in ontwerp (het beschikken over een verblijfplaats en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten). De in het eerste voorontwerp ingeschreven mogelijkheid om naar aanleiding van dat controlemoment (enkel) het verloop van het ET te kunnen beoordelen en bij niet-naleving van de voorwaarden te kunnen herroepen, werd geschrapt, aangezien deze controlebevoegdheid en herroepingsmogelijkheid er sowieso is, weze het dat de SUR(B) dan op de klassieke wijze moet gevat worden door het openbaar ministerie. Het heeft geen toegevoegde waarde om de controle op het verloop van het ET ook reeds deel te laten uitmaken van de controle naar aanleiding van de ambtshalve vassing.

Omdat de controle door de SUR(B) n.a.v. de ambtshalve vassing dus enkel nog slaat op het voldaan zijn aan de wettelijke toekenningsvoorwaarden, werd de termijn om vonnis te vellen ook aangepast. Die tijdspanne wordt behouden op twee maanden, maar gaat reeds in vanaf de kennisgeving van de toekenning van rechtswege. Het behoud van een uiterste datum is nog steeds vereist in het licht van de overweging dat de veroordeelde niet te lang in onzekerheid mag worden gelaten over het lot van het hem van rechtswege toegekende elektronisch toezicht. Hierdoor wordt meteen ook tegemoet gekomen aan de opmerking van de Raad van State dat de termijn voor controle reëel en werkzaam moet zijn. Een enkele controle op de toekenningsvoorwaarden kan perfect

de la police commence, comme c'est également le cas dans les autres procédures d'octroi.

Au paragraphe 5, le moment de contrôle est réglé par le JAP/TAP. L'octroi a lieu de plein droit, mais tous les dossiers sont soumis pour contrôle au JAP (pour un total des peines inférieur ou égal à trois ans) ou au TAP (pour un total des peines supérieur à trois ans et inférieur ou égal à dix ans). Ce contrôle concerne bien sûr en premier lieu la surveillance électronique, mais il englobe également le congé pénitentiaire accordé dans ce cadre. La saisine du JAP/TAP s'opère par la notification de l'octroi de plein droit visé au § 2, alinéa 4, 2°, de cet article en projet. C'est donc par cette notification que le JAP/TAP est saisi, tout comme c'est le cas par la communication de la demande écrite du condamné dans la procédure d'urgence ou la procédure standard. Concrètement, la saisine intervient via le téléchargement de la notification de l'octroi dans JustCase.

Conformément à l'avis du Conseil d'État, point 11 (voir l'exposé général sous l'article 6), le paragraphe 5 a été reformulé de telle sorte que le contrôle du JAP/TAP à la suite de la saisine d'office porte (exclusivement) sur la question de savoir si l'octroi de plein droit répondait aux conditions légales, à savoir les conditions de durée telles que prévues à l'article 98/27/1, § 1er, en projet, et les conditions objectives d'octroi telles que prévues à l'article 98/27/2, § 1er, du projet (disposer d'un lieu de résidence et obtenir l'accord des cohabitants majeurs). La possibilité inscrite dans le premier avant-projet de pouvoir évaluer (uniquement) le déroulement de la SE à l'occasion de ce moment de contrôle et de pouvoir la révoquer en cas de non-respect des conditions a été supprimée, étant donné que ce pouvoir de contrôle et cette possibilité de révocation existent de toute façon, même si le JAP/TAP doit alors être saisi de manière classique par le ministère public. Il n'y a aucune valeur ajoutée à ce que le contrôle du déroulement de la SE fasse déjà partie du contrôle effectué à la suite de la saisine d'office.

Étant donné que le contrôle par le JAP/TAP à la suite de la saisine d'office ne porte donc plus que sur le respect des conditions légales d'octroi, le délai pour rendre le jugement a également été adapté. Ce délai est maintenu à deux mois, mais prend cours dès la notification de l'octroi de plein droit. Le maintien d'une date butoir reste nécessaire compte tenu du fait que le condamné ne doit pas être laissé trop longtemps dans l'incertitude quant au sort de la surveillance électronique qui lui a été octroyée de plein droit. Cela répond également à la remarque du Conseil d'État selon laquelle le délai de contrôle doit être réel et effectif. Un simple contrôle des conditions d'octroi peut parfaitement avoir lieu dans un délai de deux mois à compter de l'octroi. Il est également

binnen een termijn van twee maanden na de toekenning gebeuren. Ook wordt nog steeds bepaald dat indien de SUR(B) binnen die termijn geen beslissing neemt, het elektronisch toezicht (met inbegrip van het penitentiair verlof) verder loopt.

Zoals gezegd, is het voor het openbaar ministerie uiteraard altijd mogelijk om parallel, maar los van deze ambtshalve saisine van de SUR(B), overeenkomstig de “gewone” regels van de WERP een vordering tot herroeping aanhangig te maken of een voorlopige aanhouding te bevelen indien de voorwaarden daartoe vervuld zouden zijn, d.w.z. als de veroordeelde lopende het van rechtswege toegekende ET zijn algemene voorwaarden zou schenden.

De SUR(B) kan het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht stopzetten als de toekenning zou gebeurd zijn in strijd met de wettelijke voorwaarden. Het samen met het elektronisch toezicht van rechtswege toegekende penitentiaire verlof ondergaat uiteraard hetzelfde lot.

Wanneer de SUR(B) overweegt om het elektronisch toezicht (of penitentiair verlof) stop te zetten, omdat niet voldaan zou zijn aan de wettelijke voorwaarden, wordt met deze paragraaf ook een tegensprekelijke procedure ingevoerd. Er kan immers niet tot stopzetting worden beslist, zonder de veroordeelde de kans te geven gehoord te worden over de voorwaarden die niet zouden vervuld zijn, terwijl de directeur dat anders had vastgesteld.

Paragraaf 6 regelt dan de kennisgeving in de fase van het vonnis van de SUR(B). Deze bepaling is volledig gebaseerd op de analoge artikelen over de mededeling van het vonnis van de wet, met inbegrip van het feit dat enkel de veroordeelde, directeur en openbaar ministerie dienen te worden ingelicht van elk vonnis (dus zowel van het vonnis tot herroeping als van het vonnis tot niet-herroeping), terwijl het slachtoffer en de andere autoriteiten en instanties enkel dienen te worden ingelicht van het vonnis tot herroeping.

In paragraaf 7, ten slotte, worden, gevolg gevend aan het advies van de Raad van State omtrent de materiële legaliteit (zie randnummer 13), de gevolgen van de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege bepaald ten aanzien van lopende procedures en reeds toegekende strafuitvoeringsmodaliteiten.

De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege maakt een einde aan een reeds geformuleerd verzoek van de veroordeelde, gericht aan de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank, tot toekenning van een beperkte detentie (aangezien dat in vorm van

toujours prévu que si le JAP/TAP ne prend pas de décision dans ce délai, la surveillance électronique (y compris le congé pénitentiaire) se poursuit.

Comme indiqué précédemment, le ministère public a bien sûr toujours la possibilité, parallèlement, mais indépendamment de cette saisine d’office du JAP/TAP, conformément aux règles “ordinaires” de la LSJE d’introduire une action en révocation ou d’ordonner une arrestation provisoire conformément aux dispositions “ordinaires” de la LSJE si les conditions pour ce faire sont remplies, c’est-à-dire si le condamné a violé ses conditions générales pendant la durée de la SE octroyée de plein droit.

Le JAP/TAP peut arrêter la surveillance électronique octroyée de plein droit si celle-ci a été octroyée en violation des conditions légales. Le congé pénitentiaire octroyé de plein droit en même temps que la surveillance électronique subit bien entendu le même sort.

Lorsque le JAP/TAP envisage d’arrêter la surveillance électronique (ou le congé pénitentiaire), au motif que les conditions légales ne seraient pas remplies, ce paragraphe instaure également une procédure contradictoire. En effet, il n’est pas possible de décider de l’arrêt sans donner au condamné la possibilité d’être entendu sur les conditions qui ne seraient pas remplies, alors que le directeur en avait conclu autrement.

Le paragraphe 6 régit la notification dans la phase du jugement du JAP/TAP. Cette disposition se fonde entièrement sur les articles analogues relatifs à la notification du jugement de la loi, y compris que seuls le condamné, le directeur et le ministère public doivent être informés de chaque jugement (c’est-à-dire tant du jugement de révocation que du jugement de non-révocation), tandis que la victime et les autres autorités et instances ne doivent être informées que du jugement de révocation.

Enfin, au paragraphe 7, faisant suite à l’avis du Conseil d’État concernant la légalité matérielle (voir numéro 13), les conséquences de l’octroi de la surveillance électronique de plein droit sont précisées pour les procédures en cours et les modalités d’exécution de la peine déjà octroyées.

L’octroi de la surveillance électronique de plein droit met fin à une demande déjà formulée par le condamné, adressée au juge de l’application des peines ou au tribunal de l’application des peines, visant à l’octroi d’une détention limitée (étant donné qu’il s’agit d’une

“vrijheid” een meer beperkte modaliteit is) of een elektronisch toezicht (aangezien het eenzelfde maatregel is).

De toekenning stelt evenwel geen einde aan het verzoek van de veroordeelde (in de standaardprocedure) of het ambtshalve advies van de directeur (in de noodprocedure SUR) tot toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling of een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering. Deze procedures lopen onverminderd verder en de SUR/SURB kan een voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling toekennen aan een veroordeelde aan wie een ET van rechtswege werd toegekend.

Omgekeerd kan het ET van rechtswege ook toegekend worden aan een veroordeelde die reeds een beperkte detentie heeft toegekend gekregen gelet op de bepaling van artikel 98/27/2, § 1, in ontwerp (de veroordeelde die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat). Dit slaat immers op veroordeelden in de gevangenis (volledig) of in beperkte detentie (gedeeltelijk). Veroordeelden aan wie reeds een elektronisch toezicht, een voorwaardelijke invrijheidstelling of een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering werd toegekend door de SUR of SURB komen niet meer in aanmerking voor een toekenning elektronisch toezicht van rechtswege, ook al is de door de SUR of SURB toegekende strafuitvoeringsmodaliteit nog niet uitvoerbaar. Dit geldt evident eveneens voor de veroordeelden die door de gevangenisdirecteur een vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” kregen toegekend.

Art. 11

Zoals reeds eerder gesteld, blijven de SUR en de SURB bevoegd om te beslissen over een eventuele herroeping of schorsing van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht. Met dit artikel wordt, naar analogie met artikel 98/27, eerste lid, van de wet, een artikel 98/27/3 ingevoegd, waarin de gronden voor herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege worden bepaald. Dit gebeurt door een verwijzing op te nemen naar de toepasselijke gronden van artikel 64, aangevuld met de niet-naleving van de in het ontworpen artikel 98/27/3, § 3, 1°, 2° en 3° bedoelde algemene voorwaarden (de voorwaarden om geen strafbare feiten te plegen, los van een in kracht van gewijsde gegane beslissing, de slachtoffers niet lastig te vallen, resp. de voorwaarde om een verblijfplaats in België te blijven houden en die pas veranderen na toestemming van de bevoegde dienst van de gemeenschappen).

modalité plus restrictive en termes de “liberté”) ou d’une surveillance électronique (étant donné qu’il s’agit d’une mesure identique).

L’octroi ne met toutefois pas fin à la demande du condamné (dans la procédure standard) ou à l’avis d’office du directeur (dans la procédure d’urgence JAP) visant à l’octroi d’une libération conditionnelle ou d’une mise en liberté provisoire en vue d’un éloignement du territoire ou d’une remise. Ces procédures se poursuivent invariablement et le JAP/TAP peut octroyer une libération conditionnelle ou une mise en liberté provisoire à un condamné à qui une SE a été octroyée de plein droit.

Inversement, la SE peut également être octroyée de plein droit à un condamné qui s’est déjà vu octroyer une détention limitée, compte tenu de la disposition de l’article 98/27/2, § 1er, en projet (le condamné qui purge sa peine privative de liberté en totalité ou en partie en prison). Cela concerne en effet les condamnés en prison (entièrement) ou en détention limitée (partiellement). Les condamnés auxquels le JAP ou le TAP a déjà octroyé une surveillance électronique, une libération conditionnelle ou une mise en liberté provisoire en vue d’une expulsion du territoire ou d’une remise ne sont plus éligibles à l’octroi de la surveillance électronique de plein droit, même si la modalité d’exécution de la peine octroyée par le JAP ou le TAP n’est pas encore exécutoire. Cela vaut évidemment aussi pour les condamnés auxquels le directeur de la prison a octroyé une libération anticipée “surpopulation”.

Art. 11

Comme indiqué précédemment, le JAP et le TAP restent compétents pour statuer sur une éventuelle révocation ou suspension de la surveillance électronique octroyée de plein droit. Par analogie avec l’article 98/27, alinéa 1er, de la loi, cet article insère un article 98/27/3 qui définit les motifs de révocation de la surveillance électronique de plein droit. Cela se fait en incluant une référence aux motifs applicables de l’article 64, complétés par le non-respect des conditions générales visées à l’article 98/27/3, § 3, 2° et 3° en projet (à savoir les conditions de ne pas commettre d’infractions, indépendamment d’une décision passée en force de chose jugée, de ne pas importuner les victimes et celle de conserver un lieu de résidence en Belgique, qui ne peut être modifié qu’après autorisation du service compétent des communautés).

Art. 12

Met dit artikel wordt een artikel 98/27/4 ingevoegd waarbij een wachtermijn wordt voorzien alvorens de veroordeelde na een herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege opnieuw voor een elektronisch toezicht van rechtswege in aanmerking komt. Deze wachtermijn wordt, om redenen van coherentie, bepaald op twee maanden. Een uitzondering op die verplichte wachttijd wordt gemaakt voor de hypothese waarin de herroeping was gestoeld op artikel 64, 7°, van de wet, m.a.w. de situatie waarin de veroordeelde door de aanbeveling van een bijkomende straf voor feiten gepleegd voor de toekenning van het elektronisch toezicht niet langer in de tijdsvoorwaarden was voor de toekenning; in dat geval moet de veroordeelde immers sowieso wachten totdat hij opnieuw in de tijdsvoorwaarden is alvorens hij opnieuw in aanmerking komt.

Wanneer het elektronisch toezicht van rechtswege evenwel door de SUR(B) herroepen wordt op grond van de schending van de algemene voorwaarde geen nieuwe strafbare feiten te plegen, los van een in kracht van gewijsde gegane beslissing, of het slachtoffer niet lastig te vallen, of op grond van de herroepingsgrond bedoeld in 64, 2°, (veroordeelde vormde een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden) komt de veroordeelde nadien niet meer in aanmerking voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege. Dit zou immers een verkeerd signaal zijn. In dat geval zal de toekenning dus eenmalig geweest zijn.

Art. 13

Met dit artikel worden twee wijzigingen aangebracht aan artikel 98/28 waarin de maatregel van de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” is geregeld.

De eerste wijziging betreft de reeds besproken toevoeging van de periode van voorlopige aanhouding en schorsing aan de periode (van twee maanden na opsluiting ingevolge herroeping) tijdens dewelke de veroordeelde tijdelijk uitgesloten is van de toekenning van de voorlopige invrijheidstelling “overbevolking”. Zoals toegelicht bij de analoge bepaling onder artikel 98/27/1, § 2, derde lid, in ontwerp, is het immers niet logisch een voorlopige invrijheidstelling “overbevolking” toe te kennen aan een veroordeelde die op dat moment is opgesloten ingevolge een voorlopige aanhouding of schorsing. Zo’n voorlopige aanhouding en/of schorsing kan immers maar worden bevolen indien er een herroepingsgrond voorhanden is. Deze situatie deed zich een aantal keren voor onder de gelding van de huidige bepalingen, die geen andere interpretatie toelieten dan dat aan de veroordeelde in die gevallen een voorlopige

Art. 12

Cet article insère un article 98/27/4 qui prévoit un délai d’attente avant que le condamné puisse à nouveau entrer en ligne de compte pour une surveillance électronique de plein droit après une révocation de la surveillance électronique de plein droit. Pour des raisons de cohérence, ce délai d’attente est fixé à deux mois. Une exception à ce délai d’attente obligatoire est prévue dans l’hypothèse où la révocation était fondée sur l’article 64, 7°, de la loi, à savoir la situation dans laquelle, en raison de la recommandation d’une peine complémentaire pour des faits commis avant l’octroi de la surveillance électronique, le condamné n’était plus dans les conditions de temps pour l’octroi; dans ce cas, le condamné doit de toute façon attendre d’être à nouveau dans les conditions avant d’entrer à nouveau en ligne de compte.

Toutefois, lorsque la surveillance électronique de plein droit est révoquée par le JAP ou TAP en raison d’une violation de la condition générale de ne pas commettre de nouvelles infractions, indépendamment d’une décision passée en force de chose jugée, ou de ne pas importuner la victime, ou en vertu du motif de révocation visé à l’article 64, 2°, (le condamné a mis gravement en péril l’intégrité physique ou psychique de tiers) le condamné ne peut plus prétendre par la suite à l’octroi de la surveillance électronique de plein droit. Cela enverrait en effet un mauvais signal. Dans ce cas, l’octroi aura donc été unique.

Art. 13

Cet article apporte deux modifications à l’article 98/28 qui régit la mesure de la libération anticipée “surpopulation”.

La première modification concerne l’ajout, déjà débattu, de la période d’arrestation provisoire et de suspension à la période (de deux mois qui suit l’incarcération après une révocation) pendant laquelle le condamné est temporairement exclu de l’octroi de la mise en liberté provisoire “surpopulation”. Comme expliqué dans la disposition analogue prévue à l’article 98/27/1, § 2, troisième alinéa, du projet, il n’est en effet pas logique d’accorder une libération anticipée “surpopulation” à un condamné qui est, à ce moment-là, détenu à la suite d’une arrestation provisoire ou d’une suspension. Une telle arrestation provisoire et/ou suspension ne peut en effet être ordonnée que s’il existe un motif de révocation. Cette situation s’est produite à plusieurs reprises sous l’empire des dispositions actuelles, qui ne permettaient d’autre interprétation que celle selon laquelle le condamné devait, dans ces cas, se voir

invrijheidstelling “overbevolking” moest worden toegekend als de overige voorwaarden daartoe vervuld waren; de uitsluiting voor de periode van twee maanden *na* een opsluiting ingevolge de herroeping was op die periode immers niet van toepassing. De ratio van die uitsluiting geldt echter evenzeer voor de periode van voorlopige aanhouding of schorsing die eraan voorafgaat. Hoewel deze situatie zich slechts occasioneel voordeed, is het gepast de wet op dat punt aan te passen.

Een tweede wijziging is fundamentele en beperkt het toepassingsgebied van de maatregel voortaan tot de veroordeelden met een straf totaal in uitvoering van drie jaar of minder. Aan veroordeelden met een hoger straf totaal kan vanaf de inwerkingtreding van deze wet dus geen vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” meer worden toegekend. Deze inperking van het toepassingsgebied moet samen gelezen worden met de bij het navolgende artikel bepaalde verlenging van de maatregel onder de geldende regels voor de veroordeelden met een straf totaal van drie jaar of minder en beoogt zo gecombineerd een effect op de uitstroom te (blijven) realiseren en bij te dragen aan de beheersing van de overbevolking, maar dit evenwel binnen een strikter afgebakend veiligheidskader.

Art. 14

Met dit artikel wordt artikel 98/29 aangepast om de reeds besproken verlenging van de maatregel van de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” tot 31 december 2027 te realiseren. De verlenging van de maatregel is noodzakelijk om effect op de uitstroom te blijven realiseren.

Art. 15

Dit betreft een louter wetstechnisch artikel waarmee een nieuw hoofdstuk III wordt ingevoegd in titel *XIIquater* van de wet met als opschrift “De invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de imminente verwijdering van veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt”.

Art. 16

Met dit artikel wordt een nieuw artikel 98/29/1 ingevoegd waarbij een nieuwe tijdelijke regeling wordt ingevoerd ter uitbreiding van artikel 20/1 WERP.

accorder une libération anticipée “surpopulation” si les autres conditions étaient remplies; l’exclusion pour la période de deux mois suivant l’incarcération à la suite de la révocation ne s’appliquait en effet pas à cette période. La raison d’être de cette exclusion s’applique toutefois tout autant à la période d’arrestation provisoire ou de suspension qui la précède. Bien que cette situation ne se soit produite qu’occasionnellement, il convient de modifier la loi sur ce point.

Une deuxième modification est plus fondamentale et limite désormais le champ d’application de la mesure aux condamnés dont le total des peines en cours d’exécution est inférieur ou égal à trois ans. Les condamnés dont le total des peines est supérieur ne pourront donc plus se voir accorder une libération anticipée “surpopulation” dès l’entrée en vigueur de cette loi. Cette limitation du champ d’application doit être lue conjointement avec la prolongation de la mesure prévue à l’article suivant conformément aux dispositions en vigueur applicables aux condamnés dont le total des peines est inférieur ou égal à trois ans et vise donc à (continuer à) produire de manière combinée un effet sur les sorties et à contribuer à la maîtrise de la surpopulation, mais dans un cadre de sécurité délimité de manière plus stricte.

Art. 14

Cet article adapte l’article 98/29 afin de mettre en œuvre la prolongation déjà discutée de la mesure de libération anticipée “surpopulation” jusqu’au 31 décembre 2027. La prolongation de la mesure est nécessaire pour continuer à avoir un effet sur les sorties.

Art. 15

Il s’agit d’un article d’ordre purement légistique qui insère dans le titre *XIIquater* de la loi un nouveau chapitre III intitulé: “La libération en vue d’un éloignement et d’un transfèrement vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement d’étrangers en vue de l’éloignement imminent des condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans”.

Art. 16

Cet article insère un nouvel article 98/29/1 qui introduit un nouveau régime temporaire en vue d’étendre l’article 20/1 de la LSJE.

Artikel 20/1 biedt een grondslag om een veroordeelde, ongeacht het totaal aan vrijheidsbenemende straffen die hij dient te overgaan, zonder recht op verblijf in België die geen vrijstelling verkreeg van de strafuitvoeringsrechter of -rechtbank of die zelf opteerde om alle straffen uit te zitten (vaak omdat hij België niet wil verlaten) toch vervroegd in vrijheid te stellen om hem te repatriëren. De termijn waarbinnen dit kan wordt via artikel 2 van dit ontwerp verruimd van zes maanden voor strafeinde naar twaalf maanden voor strafeinde.

Via dit artikel wordt een bijkomende noodmaatregel ingevoerd die van toepassing is op de verwijderbare veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen met straf totaal van drie jaar of minder. Deze veroordeelden kunnen reeds van zodra ze een derde van hun straffen hebben ondergaan verwijderd worden naar hun land van herkomst zonder dat de strafuitvoeringsrechter een beslissing tot voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied moet nemen. Op die manier kan de terugkeer worden uitgevoerd zodra het land van herkomst een laissez-passer heeft afgeleverd. Hierdoor kunnen identificatie, documentopmaak en diplomatiek overleg met landen van herkomst sneller worden opgestart en kan de verwijdering vroeger dan nu georganiseerd worden.

De veroordeelden voor wie een gespecialiseerd advies overeenkomstig artikel 32 van de wet vereist is (d.i. zedendelinquenten, veroordeelden voor feiten van terrorisme of veroordeelden die tekenen vertonen van gewelddadig extremisme) zijn uitgesloten van deze maatregel, zoals zij uitgesloten zijn van alle noodmaatregelen die via Titel XII^{quater} zijn ingevoerd.

Art. 17

Artikel 28/29/2 in ontwerp regelt de geldigheidsduur van de tijdelijke verwijderingsregel. Deze maatregel is van toepassing tot 1 juni 2030. Bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit kan deze maatregel steeds vervroegd stopgezet worden na evaluatie van de beschikbare capaciteit en na extrapolatie van de instroom van de gedetineerdenbevolking.

Art. 18

Artikel 18 (voorheen artikel 19 en na het advies van de Raad van State hernummerd naar 18 omdat het oorspronkelijk artikel 18 geen bestaansreden meer heeft) brengt een wijziging aan in artikel 10 van de interneringswet. Artikel 10 van deze wet betreft de mogelijkheid voor de vonnis- of onderzoeksgerechten om wanneer zij een

L'article 20/1 offre une base permettant de libérer de manière anticipée un condamné en vue de son rapatriement, indépendamment du total des peines privatives de liberté qu'il doit purger, sans droit de séjour en Belgique, qui n'a pas bénéficié d'une libération du juge ou du tribunal de l'application des peines ou qui a lui-même choisi d'exécuter l'intégralité de ses peines (souvent parce qu'il ne veut pas quitter la Belgique). Le délai qui le permet est porté via l'article 2 de ce projet de six mois avant la fin de la peine à 12 mois avant la fin de la peine.

Cet article introduit une mesure d'urgence supplémentaire applicable aux condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté d'une durée totale inférieure ou égale à trois ans susceptibles de faire l'objet d'un éloignement. Ces condamnés peuvent déjà être renvoyés dans leur pays d'origine dès qu'ils ont purgé un tiers de leur peine, sans qu'une décision de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ne doive être prise par le juge de l'application des peines. Ainsi, le retour peut être exécuté dès que le pays d'origine a délivré un laissez-passer. Cela permettra de préparer plus rapidement l'identification, l'établissement des documents et la concertation diplomatique avec les pays d'origine et d'organiser l'éloignement plus tôt qu'actuellement.

Les condamnés pour lesquels un avis spécialisé est requis conformément à l'article 32 de la loi (à savoir les délinquants sexuels, les condamnés pour des faits de terrorisme ou ceux qui présentent des signes d'extrémisme violent) sont exclus de cette mesure, comme ils sont exclus de toutes les mesures d'urgence introduites par le titre XII^{quater}.

Art. 17

L'article 28/29/2, en projet, règle la période de validité de la mesure d'éloignement temporaire. Cette mesure est d'application jusqu'au 1er juin 2030. Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, il peut toujours être mis fin à cette mesure de manière anticipée après évaluation de la capacité disponible et après extrapolation du flux de la population carcérale entrante.

Art. 18

L'article 18 (anciennement l'article 19, renuméroté en 18 à la suite de l'avis du Conseil d'État, car l'article 18 initial n'avait plus de raison d'être) apporte une modification à l'article 10 de la loi relative à l'internement. L'article 10 de cette loi traite de la possibilité pour les juridictions de jugement ou d'instruction, lorsqu'elles internent une

persoon interneren die niet of niet meer aangehouden is, de onmiddellijke opsluiting te bevelen, op vordering van de procureur des Konings, wanneer te vrezen is dat de beklaagde, beschuldigde of inverdenkinggestelde zich aan de uitvoering van de internering zou onttrekken of indien te vrezen valt deze persoon een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden of voor zichzelf zou vormen.

Het feit dat een beklaagde, beschuldigde of inverdenkinggestelde een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van zichzelf zou vormen, mag niet langer een alleenstaande grond voor onmiddellijke opsluiting (in de psychiatrische afdeling van een gevangenis) vormen. Wanneer de betrokkene gedrag vertoont dat erop wijst dat hij een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van zichzelf vormt (bvb. suïcidaal gedrag), zal hij niet beter geholpen zijn met een opsluiting in een psychiatrische afdeling. Het betreft (niet-strafbaar) gedrag waaraan binnen de inrichting van verblijf en/of de therapeutische voorzieningen van de vrije samenleving moet worden tegemoetgekomen.

Art. 19

Artikel 19 brengt eenzelfde wijziging aan in artikel 59, 2° van de interneringswet dat de gronden voor herroeping bepaalt. Net zoals het geval is voor een onmiddellijke opsluiting zoals bedoeld in artikel 10 van de wet van 5 mei 2014, mag een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van zichzelf niet langer een alleenstaande grond voor herroeping van de toegekende modaliteit en dus voor een hernieuwde opsluiting vormen. Wanneer een geïnterneerde persoon gedrag vertoont dat erop wijst dat hij een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van zichzelf vormt (bvb. suïcidaal gedrag), zal hij niet beter geholpen zijn met een hernieuwde opsluiting. Het betreft (niet-strafbaar) gedrag waaraan binnen de inrichting van verblijf en/of de therapeutische voorzieningen van de vrije samenleving geremedieerd dient te worden.

Art. 20

Artikel 20 van dit ontwerp beoogt artikel 60 van de interneringswet te wijzigen op twee punten.

Een eerste wijziging heeft betrekking op de inrichting waar de geïnterneerde kan worden geplaatst na een herroeping van het elektronisch toezicht of de invrijheidstelling op proef. Op dit ogenblik kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij ingeval van

personne qui n'est pas ou plus détenue, d'ordonner l'incarcération immédiate, sur réquisition du procureur du roi, s'il est à craindre que le prévenu, l'accusé ou l'inculpé se soustraie à l'exécution de l'internement ou s'il est à craindre que cette personne présente un danger sérieux et immédiat pour l'intégrité physique ou psychique de tiers ou pour elle-même.

Le fait qu'un prévenu, un accusé ou un inculpé représente un danger sérieux et immédiat pour son intégrité physique ou psychique ne peut plus constituer un motif isolé d'incarcération immédiate (dans la section psychiatrique d'une prison). Si l'intéressé a un comportement indiquant qu'il représente un danger sérieux et immédiat pour son intégrité physique ou psychologique (par exemple, un comportement suicidaire), un internement dans une section psychiatrique ne l'aidera pas mieux. Il s'agit d'un comportement (non punissable) auquel il convient d'apporter une réponse dans l'établissement de séjour et/ou les structures thérapeutiques de la société libre.

Art. 19

L'article 19 apporte une modification similaire à l'article 59, 2°, de la loi relative à l'internement, qui définit les motifs de révocation. Tout comme c'est le cas pour l'incarcération immédiate visée à l'article 10 de la loi du 5 mai 2014, un danger sérieux pour son intégrité physique ou psychique ne devrait plus constituer un motif isolé de révocation de la modalité accordée et donc de nouvelle incarcération. Si la personne internée a un comportement indiquant qu'elle représente un danger sérieux pour son intégrité physique ou psychologique (par exemple, un comportement suicidaire), une nouvelle incarcération ne l'aidera pas mieux. Il s'agit d'un comportement (non punissable) auquel il convient de remédier dans l'établissement de séjour et/ou les structures thérapeutiques de la société libre.

Art. 20

L'article 20 de ce projet vise à modifier sur deux points l'article 60 de la loi relative à l'internement.

Une première modification concerne l'établissement où l'interné peut être placé à la suite d'une révocation de la surveillance électronique ou de la libération à l'essai. Actuellement, en cas de révocation d'une libération à l'essai ou d'une surveillance électronique, la chambre

herroeping van een invrijheidstelling op proef of van een elektronisch toezicht de geïnterneerde persoon plaatsen in drie soorten inrichtingen, zijnde:

- de inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij (dit zijn inrichtingen die onder het beheer van het gevangeniswezen ressorteren);
- een forensisch psychiatrisch centrum (FPC Gent en Antwerpen);
- een erkende inrichting, georganiseerd door een privé-instelling, door een gemeenschap of en gewest of door een lokale overheid, die in staat is de gepaste zorgen te verstrekken en waarmee een plaatsingsovereenkomst is afgesloten (bv. Les Marronniers, Bierbeek, Rekem, Zelzate).

Via deze wijziging wordt de plaatsing van een geïnterneerde persoon na herroeping van een invrijheidstelling op proef of elektronisch toezicht in een inrichting onder het beheer van het gevangeniswezen beperkt tot de situaties waarin een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden werd vastgesteld. In de andere gevallen die aanleiding kunnen geven tot een herroeping van de invrijheidstelling op proef of het elektronisch toezicht (bijvoorbeeld een nieuwe veroordeling, het niet naleven van bijzondere voorwaarden, het geen gevolg geven aan oproepingen, het niet doorgeven van een adreswijziging, achteruitgang van de geestestoestand), moet de geïnterneerde persoon kunnen worden opgevangen in instellingen die niet onder de penitentiaire administratie ressorteren. Dit is een eerste bescheiden stap in de richting van het streefdoel om alle geïnterneerde personen, na de toekenning van een uitvoeringsmodaliteit en binnen een redelijke termijn, onder te brengen in aangepaste zorginstellingen buiten de gevangenissen. Dit waarborgt dat er meer kan worden gewerkt “op maat” wat continuïteit van zorgen betreft en vermijdt het volledig onderbreken van het zorgtraject wanneer er geen ernstige risico's aanwezig zijn.

Indien een geïnterneerde persoon nieuwe strafbare feiten pleegt die de hechtenis in een gevangenis noodzakelijk zouden maken, dient de wet betreffende de voorlopige hechtenis te worden toegepast.

Een tweede wijziging betreft de maximumtermijn waarbinnen, na herroeping, opnieuw advies moet worden uitgebracht. Het is in de fase van herroeping van een modaliteit als elektronisch toezicht en invrijheidstelling op proef (en dus op een moment dat de geïnterneerde reeds volop in een reclasseringsparcours zat) niet verantwoord om dit parcours gedurende een jaar te kunnen onderbreken. Om de geïnterneerde de mogelijkheid te geven zijn reclassering vlugger opnieuw te kunnen

de protection sociale peut placer la personne internée dans trois types d'établissements, à savoir:

- l'établissement ou la section de défense sociale (il s'agit d'établissements gérés par l'administration pénitentiaire);
- un centre de psychiatrie légale (CPL de Gand et d'Anvers);
- un établissement reconnu, organisé par une institution privée, par une Communauté ou une Région ou par une autorité locale, qui est en mesure de dispenser des soins appropriés et avec lequel un accord concernant le placement a été conclu (par exemple, les Marronniers, Bierbeek, Rekem, Zelzate).

Au travers de cette modification, le placement d'une personne internée après la révocation d'une libération à l'essai ou d'une surveillance électronique dans un établissement géré par l'administration pénitentiaire est limité aux situations où un danger sérieux pour l'intégrité physique ou psychologique de tiers a été établi. Dans les autres cas pouvant donner lieu à une révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique (par exemple, une nouvelle condamnation, le non-respect de conditions particulières, l'absence de réponse à des convocations, la non-communication d'un changement d'adresse, la détérioration de l'état mental), la personne internée doit pouvoir être prise en charge dans des établissements qui ne dépendent pas de l'administration pénitentiaire. Il s'agit d'un premier pas modeste vers l'objectif d'héberger toutes les personnes internées, après l'octroi d'une modalité d'exécution et dans un délai raisonnable, dans des établissements de soins adaptés en dehors des prisons. Cela permet de travailler de manière plus individualisée sur la continuité des soins et d'éviter d'interrompre complètement le parcours de soins en l'absence de risques graves.

Si une personne internée commet de nouvelles infractions qui nécessitent la détention en prison, la loi relative à la détention préventive doit être appliquée.

Une deuxième modification concerne le délai maximum dans lequel un nouvel avis doit être émis après la révocation. Dans la phase de révocation d'une modalité telle que la surveillance électronique et la libération à l'essai (et donc à un moment où l'interné était déjà pleinement dans un parcours de réinsertion), il n'est pas raisonnable d'interrompre ce parcours pendant un an. Afin d'offrir la possibilité à l'interné de reprendre plus rapidement sa réinsertion, le délai dans lequel un nouvel avis doit être

opnemen, wordt de termijn waarbinnen na een herroeping een nieuw advies moet worden uitgebracht op maximum 3 maanden vanaf het vonnis bepaald.

Deze termijn laat toe dat de kamer voor de bescherming van de maatschappij snel opnieuw de vinger aan de pols kan houden en kan beoordelen welk traject verder kan worden gevolgd. Het laat ook toe, in geval van plaatsing na herroeping in een FPC, om een snellere uitstroom uit het FPC te bewerkstelligen. Het betreft enkel de termijn voor een nieuw advies die hier wordt bepaald, hetgeen uiteraard geen enkele voorafname inhoudt op de eigenlijke beslissing van de kamer voor de bescherming van de maatschappij.

Art. 21

Artikel 21 van het ontwerp beoogt een wijziging van artikel 61 van de interneringswet. Op dit ogenblik kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij in afwachting van een eventuele herroeping van een invrijheidstelling op proef of van een elektronisch toezicht een beslissing tot schorsing nemen en de geïnterneerde persoon voorlopig laten opnemen in vier soorten inrichtingen, zijnde:

- de psychiatrische afdeling van een gevangenis;
- de inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij (dit zijn inrichtingen die onder het beheer van het gevangeniswezen ressorteren);
- een forensisch psychiatrisch centrum (FPC Gent en Antwerpen);
- een erkende inrichting, georganiseerd door een privé-instelling, door een gemeenschap of en gewest of door een lokale overheid, die in staat is de gepaste zorgen te verstrekken en waarmee een plaatsingsovereenkomst is afgesloten (bv. Les Marronniers, Bierbeek, Rekem, Zelzate).

Via deze wijziging wordt de opname van een geïnterneerde persoon in afwachting van een eventuele herroeping van een invrijheidstelling op proef of elektronisch toezicht in een inrichting onder het beheer van de penitentiaire administratie beperkt tot de situaties waarin een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden werd vastgesteld. In de andere gevallen die aanleiding kunnen geven tot een herroeping van de invrijheidstelling op proef of het elektronisch toezicht (bijvoorbeeld een nieuwe veroordeling, het niet naleven van bijzondere voorwaarden, het geen gevolg geven aan oproepingen, het niet doorgeven van een adreswijziging, achteruitgang van de geestestoestand), moet de

émis après une révocation est fixé à 3 mois maximum à compter du jugement.

Ce délai permet à la chambre de protection sociale de suivre à nouveau rapidement de près la situation et d'évaluer quel parcours peut être poursuivi. Il permet également, en cas de placement dans un CPL après une révocation, une sortie plus rapide du CPL. Seul le délai pour un nouvel avis est défini ici, ce qui évidemment ne préjuge en rien de la décision proprement dite de la chambre de protection sociale.

Art. 21

L'article 21 du projet vise à modifier l'article 61 de la loi relative à l'internement. Actuellement, dans l'attente d'une éventuelle révocation d'une libération à l'essai ou d'une surveillance électronique, la chambre de protection sociale peut prendre une décision de suspension et faire admettre provisoirement la personne internée dans quatre types d'établissements, à savoir:

- l'annexe psychiatrique d'une prison;
- l'établissement ou la section de défense sociale (il s'agit d'établissements gérés par l'administration pénitentiaire);
- un centre de psychiatrie légale (CPL de Gand et d'Anvers);
- un établissement reconnu, organisé par une institution privée, par une Communauté ou une Région ou par une autorité locale, qui est en mesure de dispenser des soins appropriés et avec lequel un accord concernant le placement a été conclu (par exemple, les Marronniers, Bierbeek, Rekem, Zelzate).

Au travers de cette modification, l'admission d'une personne internée dans l'attente d'une éventuelle révocation d'une libération à l'essai ou d'une surveillance électronique dans un établissement géré par l'administration pénitentiaire est limitée aux situations où un danger sérieux pour l'intégrité physique ou psychologique de tiers a été établi. Dans les autres cas pouvant donner lieu à une révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique (par exemple, une nouvelle condamnation, le non-respect de conditions particulières, l'absence de réponse à des convocations, la non-communication d'un changement d'adresse, la détérioration de l'état mental), la personne internée doit

geïnterneerde persoon kunnen worden opgevangen in instellingen die niet onder de penitentiaire administratie ressorteren. Dit is een eerste bescheiden stap in de richting van het streefdoel om alle geïnterneerde personen, na de toekenning van een uitvoeringsmodaliteit en binnen een redelijke termijn, onder te brengen in aangepaste zorgstellingen buiten de gevangenissen. Dit waarborgt dat er meer kan worden gewerkt “op maat” wat continuïteit van zorgen betreft en vermijdt het volledig onderbreken van het zorgtraject wanneer er geen ernstige risico's aanwezig zijn.

Daarnaast werd vastgesteld dat paragraaf 4 van artikel 61 ten onrechte een verwijzing bevat naar artikel 35, wat bij deze wordt rechtgezet.

Art. 22

Dit artikel betreft een overgangsbepaling ingevolge de beperking van het toepassingsgebied van de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” tot veroordeelden met een straf totaal in uitvoering van drie jaar of minder. Aan veroordeelden met een hoger straf totaal kan vanaf de inwerkingtreding van deze wet dus geen vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” meer worden toegekend, maar via deze bepaling blijven de reeds toegekende vervroegde invrijheidstellingen “overbevolking” hun gelding behouden.

Art. 23

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de bepalingen van deze wet. Gelet op de urgentie van deze maatregelen treden deze bepalingen in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

pouvoir être prise en charge dans des établissements qui ne dépendent pas de l'administration pénitentiaire. Il s'agit d'un premier pas modeste vers l'objectif d'héberger toutes les personnes internées, après l'octroi d'une modalité d'exécution et dans un délai raisonnable, dans des établissements de soins adaptés en dehors des prisons. Cela permet de travailler de manière plus individualisée sur la continuité des soins et d'éviter d'interrompre complètement le parcours de soins en l'absence de risques graves.

En outre, il a été constaté que le paragraphe 4 de l'article 61 contient erronément un renvoi à l'article 35, ce qui est rectifié par cet article.

Art. 22

Cet article porte sur une disposition transitoire conformément à la limitation du champ d'application de la libération anticipée “surpopulation” aux condamnés dont le total des peines en cours d'exécution est inférieur ou égal à trois ans. Les condamnés dont le total des peines est supérieur ne pourront donc plus se voir octroyer une libération anticipée “surpopulation” dès l'entrée en vigueur de cette loi, mais cette disposition permettra aux libérations anticipées “surpopulation” déjà accordées de conserver leur validité.

Art. 23

Cet article régit l'entrée en vigueur des dispositions de cette loi. Compte tenu de l'urgence de ces mesures, ces dispositions entrent en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge*.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende bijkomende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen

HOOFDSTUK 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Art. 2. In artikel 20/1, eerste lid, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, wordt het woord “zes” vervangen door het woord “twaalf”.

Art. 3. In artikel 98/13 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “direct” vervangen door het woord “concreet”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“Onder een concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden wordt verstaan een risico dat op het eerste gezicht blijkt uit de actuele gedragingen van de veroordeelde gesteld sinds de veroordeling, zoals blijkt uit de elementen van het advies van de directeur bedoeld in artikel 98/16, eerste lid, 2°, d) en e) of, in voorkomend geval, uit het advies bedoeld in artikel 98/18.”

Art. 4. In artikel 98/16, eerste lid, 2°, e), van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het woord “direct” vervangen door het woord “concreet”.

Art. 5. In artikel 98/18 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “direct” wordt vervangen door het woord “concreet”;

2° de woorden “vijf werkdagen” worden vervangen door de woorden “tien werkdagen”.

Art. 6. In titel XII^{quater} wordt een hoofdstuk I/1 ingevoegd luidende “De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege”.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l’avis du Conseil d’État

Avant-projet de loi portant des mesures supplémentaires visant à réduire la surpopulation carcérale

CHAPITRE 1er – Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d’exécution de la peine

Art. 2. Dans l’article 20/1, alinéa 1er, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d’exécution de la peine, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2006, le mot “six” est remplacé par le mot “douze”.

Art. 3. Dans l’article 98/13 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”;

2° l’alinéa 3 est remplacé comme suit:

“Par risque concrètement observable pour l’intégrité physique des tiers, on entend un risque qui ressort à première vue du comportement actuel du condamné manifesté depuis la condamnation, tel que cela ressort des éléments de l’avis du directeur visé à l’article 98/16, alinéa 1er, 2°, d) et e) ou, le cas échéant, de l’avis visé à l’article 98/18.”

Art. 4. Dans l’article 98/16, alinéa 1er, 2°, e) de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”.

Art. 5. Dans l’article 98/18 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”;

2° les mots “cinq jours ouvrables” sont remplacés par les mots “dix jours ouvrables”.

Art. 6. Dans le titre XII^{quater}, il est inséré un chapitre Ier/1 intitulé “De la procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit”.

Art. 7. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een afdeling I ingevoegd, luidende “Toepassingsgebied en geldigheidsduur”.

Art. 8. In afdeling I, ingevoegd bij artikel 7, wordt een artikel 98/27/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/1. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op:

1° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte achttien maanden of minder, maar zes maanden of meer bedraagt;

2° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder, maar meer dan achttien maanden bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

3° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte tien jaar of minder, maar meer dan drie jaar bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling.

§ 2. De volgende categorieën van veroordeelden zijn uitgesloten van de in dit hoofdstuk bedoelde toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege:

1° de veroordeelde die een straf ondergaat waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is;

2° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in artikel 98/19, tweede lid;

3° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen.

De veroordeelde van wie op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, komt voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege slechts in aanmerking voor zover op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat moet verleend worden binnen tien dagen na kennisgeving door de directeur, blijkt dat die veroordeelde niet onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De veroordeelde wiens strafuitvoeringsmodaliteit tijdens de geldigheidsduur van dit hoofdstuk door de strafuitvoeringsrechter

Art. 7. Dans le chapitre Ier/1, inséré par l'article 6, il est inséré une section Ire intitulée “Champ d'application et durée de validité”.

Art. 8. Dans la section Ire, insérée par l'article 7, il est inséré un article 98/27/1, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/1. § 1er. Le présent chapitre s'applique au:

1° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix-huit mois, mais supérieure ou égale à six mois;

2° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans, mais supérieure à dix-huit mois, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

3° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix ans, mais supérieure à trois ans, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

§ 2. Les catégories de condamnés suivantes sont exclues de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit visée au présent chapitre:

1° le condamné qui purge une peine pour laquelle un avis spécialisé est requis conformément à l'article 32;

2° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à l'article 98/19, alinéa 2;

3° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes.

Le condamné pour qui il ressort d'un avis de l'Office des Étrangers qu'il n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume, ne peut bénéficier de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit que dans la mesure où, sur la base d'un avis de l'Office des Étrangers, qui est à rendre dans les dix jours suivant la notification par le directeur, il apparaît que ce condamné ne peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers.

Le condamné dont la modalité d'exécution de la peine est révoquée par le juge de l'application des peines ou le tribunal

of de strafuitvoeringsrechtbank wordt herroepen, is gedurende twee maanden na de tenuitvoerlegging van het vonnis tot herroeping uitgesloten van de toekenning van rechtswege van elektronisch toezicht. Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, de datum van inwerkingtreding en buitenwerkingtreding van de bepaling bedoeld in het eerste lid, 2° en 3° en kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, het toepassingsgebied van de bepaling bedoeld in het eerste lid, 3° inperken, op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare capaciteit.

§ 3. Dit hoofdstuk is van toepassing tot 31 december 2028.

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare capaciteit, ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, de datum bedoeld in het eerste lid telkens met maximum één jaar verlengen tot uiterlijk 1 juni 2030.

§ 4. Aan de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1 wordt een elektronisch toezicht in de zin van artikel 22 toegekend onder de hierna bepaalde voorwaarden.”

Art. 9. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een afdeling II ingevoegd luidende “Toekenningsvoorwaarden en -procedure”.

Art. 10. In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/2. § 1. Aan de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° tot 3°, die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat of van wie de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf is opgeschort overeenkomstig artikel 98/17, wordt van rechtswege een elektronisch toezicht toegekend van zodra de directeur vaststelt dat de veroordeelde over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren.

Indien de veroordeelde een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de artikelen 28/1 en 47/1, wordt de verblijfplaats niet aanvaard indien het slachtoffer verblijft op de plaats waar het elektronisch toezicht zal worden doorgebracht.

De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege omvat de toekenning van rechtswege van penitentiair verlof ten belope van viermaal zesendertig uur per trimester. Het penitentiair verlof is elk trimester van rechtswege hernieuwd, behoudens andersluidende beslissing van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig paragraaf 5.

§ 2. Ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2° wordt, voorafgaand aan de effectieve

de l'application des peines pendant la période de validité de chapitre est exclu de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit pendant les deux mois qui suivent l'exécution du jugement de révocation. Il en est également exclu pendant la période d'arrestation provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.

Le Roi détermine, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, la date d'entrée en vigueur et de la fin de vigueur de la disposition visée à l'alinéa 1er, points 2° et 3° et peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, restreindre le champ d'application de la disposition visée à l'alinéa 1er, point 3°, sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation et de la capacité disponible.

§ 3. Ce chapitre est d'application jusqu'au 31 décembre 2028.

Le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation et de la capacité disponible, prolonger à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, la date visée à l'alinéa 1er à chaque fois d'un an au maximum, jusqu'au 1er juin 2030 au plus tard.

§ 4. Une surveillance électronique au sens de l'article 22 est octroyée au condamné visé au paragraphe 1er aux conditions précisées ci-après.”

Art. 9. Dans le chapitre Ier/1, inséré par l'article 6, il est inséré une section II intitulée “Conditions et procédure d'octroi”.

Art. 10. Dans la section II, insérée par l'article 9, il est inséré un article 98/27/2, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/2. § 1er. Une surveillance électronique est octroyée au condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° à 3, qui purge sa peine privative de liberté en tout ou en partie en prison ou dont l'exécution de la peine privative de liberté a été suspendue conformément à l'article 98/17, dès que le directeur constate que le condamné dispose d'un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord.

Si le condamné purge une peine pour des faits visés aux articles 28/1 et 47/1, le lieu de résidence n'est pas accepté si la victime réside à l'endroit où la surveillance électronique se déroulera.

L'octroi de la surveillance électronique de plein droit comprend l'octroi de plein droit d'un congé pénitentiaire d'une durée de quatre fois trente-six heures par trimestre. Le congé pénitentiaire est renouvelé de plein droit chaque trimestre, sauf décision contraire du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines conformément au paragraphe 5.

§ 2. À l'égard du condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 1° et 2°, avant le placement effectif sous surveillance électronique,

plaatsing onder elektronisch toezicht, de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf van rechtswege opgeschort.

De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege onmiddellijk mee aan de veroordeelde.

De directeur stelt het slachtoffer zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke schriftelijke communicatiemiddel in kennis van de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege.

De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege onmiddellijk mee aan:

1° de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;

2° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;

3° het openbaar ministerie;

4° de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;

5° de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.

De strafopshorting neemt van rechtswege een einde op het ogenblik van de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht. De veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, verblijft na de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege in de gevangenis voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht.

Tijdens de opshorting van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt of het openbaar ministerie, de opsluiting van de veroordeelde bevelen indien deze de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt of wanneer er een gevaar bestaat dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken. Deze beslissing wordt onmiddellijk meegedeeld aan de veroordeelde, de strafuitvoeringsrechter en de directeur. De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege komt hierdoor te vervallen.

§ 3. De veroordeelde is tijdens de uitvoering van het elektronisch toezicht onderworpen aan volgende algemene voorwaarden:

1° geen strafbare feiten plegen;

2° de slachtoffers niet lastigvallen;

3° een verblijfplaats in België blijven houden en die pas veranderen na toestemming van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht;

l'exécution de la peine privative de liberté est suspendue de plein droit.

Le directeur informe immédiatement le condamné de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.

Le directeur informe la victime le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le plus rapide, de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.

Le directeur informe immédiatement de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit:

1° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;

2° le greffe du tribunal de l'application des peines;

3° le ministère public;

4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;

5° l'Office des Étrangers, dans le cas où la décision concerne un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.

La suspension de peine prend fin de plein droit au moment du placement effectif sous surveillance électronique. Le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 3°, séjourne en prison après l'octroi de la surveillance électronique de plein droit, pour le temps strictement nécessaire au placement effectif sous surveillance électronique.

Durant la suspension de l'exécution de la peine privative de liberté, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve ou le ministère public peut ordonner l'incarcération du condamné si celui-ci met gravement en péril l'intégrité physique de tiers ou s'il existe un risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine. Cette décision est communiquée sans délai au condamné, au juge du tribunal de l'application des peines et au directeur. L'octroi de la surveillance électronique de plein droit devient dès lors caduque.

§ 3. Pendant l'exécution de la surveillance électronique, le condamné est soumis aux conditions générales suivantes:

1° ne pas commettre d'infractions;

2° ne pas importuner les victimes;

3° conserver un lieu de résidence en Belgique et ne le changer qu'après autorisation du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;

4° gevolg geven aan de oproepingen van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht en van het openbaar ministerie;

5° het door de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht vastgestelde uitvoeringsplan naleven.

§ 4. De directeur deelt de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht mee aan de volgende autoriteiten en instanties:

1° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;

2° het openbaar ministerie;

3° de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde zich zal vestigen;

4° de nationale gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

§ 5. De strafuitvoeringsrechter, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2°, of de strafuitvoeringsrechtbank, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, wordt gevat door de kennisgeving bedoeld in paragraaf 2, vierde lid, 2°, en beslist ten vroegste een maand en ten laatste drie maanden na de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht over de eventuele herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege of van het penitentiaal verlov. Bij gebrek aan vonnis binnen die termijn, loopt het elektronisch toezicht, met inbegrip van het penitentiaal verlov, verder.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank kan beslissen tot herroeping van het elektronisch toezicht of van het penitentiaal verlov ingeval wordt vastgesteld dat de veroordeelde de algemene voorwaarde bedoeld in paragraaf 3, 1°, 2° of 3° niet heeft nageleefd of dat één van de herroepingsgronden bedoeld in artikel 64, 2°, 4°, 6° of 7°, voorhanden is.

Ingeval de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank een herroeping van het elektronisch toezicht of penitentiaal verlov overweegt, vindt de behandeling van de zaak plaats op de eerste nuttige zitting.

De veroordeelde wordt ten minste tien dagen voor de datum van de behandeling van het dossier per ter post aangetekende brief opgeroepen.

De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

Het dossier wordt ten minste vier dagen voor de datum waarop de zitting is vastgesteld voor inzage ter beschikking gesteld van de veroordeelde en zijn raadsman op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank of op de griffie van de gevangenis ingeval de veroordeelde gedetineerd is.

De veroordeelde kan, op zijn verzoek, een afschrift van het dossier verkrijgen.

4° donner suite aux convocations du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique, et du ministère public;

5° respecter le plan d'exécution établi par le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique.

§ 4. Le directeur informe du placement effectif sous surveillance électronique les autorités et instances suivantes:

1° le greffe du tribunal de l'application des peines;

2° le ministère public;

3° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné s'établira;

4° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

§ 5. Le juge de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° et 2°, ou le tribunal de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 3°, est saisi par la notification visée au paragraphe 2, alinéa 4, 2°, et statue sur l'éventuelle révocation de la surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire au plus tôt un mois et au plus tard trois mois après le placement effectif sous surveillance électronique. En l'absence de jugement dans ce délai, la surveillance électronique, y compris le congé pénitentiaire, se poursuit.

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines peut décider de la révocation de la surveillance électronique ou du congé pénitentiaire s'il est établi que le condamné n'a pas respecté la condition générale visée au paragraphe 3, 1°, 2°, ou 3°, ou que l'un des motifs de révocation visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° ou 7°, est présent.

Si le juge d'application des peines ou le tribunal d'application des peines envisage de révoquer la surveillance électronique ou le congé pénitentiaire, l'examen de l'affaire a lieu à la première audience utile.

Le condamné est convoqué, par pli recommandé à la poste, au moins dix jours avant la date de l'examen du dossier.

L'audience se déroule à huis clos.

Le dossier est tenu, pendant au moins quatre jours avant la date fixée pour l'audience, à la disposition du condamné et de son conseil pour consultation au greffe du tribunal de l'application des peines ou au greffe de la prison si le condamné est détenu.

Le condamné peut, à sa demande, obtenir une copie du dossier.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank hoort de veroordeelde en zijn raadsman alsook het openbaar ministerie.

Binnen zeven dagen nadat de zaak in beraad is genomen, beslist de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank over de herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege of het penitentiair verlof.

Ingeval van herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de veroordeelde onmiddellijk opnieuw opgesloten. Ingeval van herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de periode die de veroordeelde onder elektronisch toezicht stond in mindering gebracht van het op het ogenblik van de toekenning nog resterende gedeelte van de vrijheidsstraffen.

§ 6. Het vonnis wordt binnen vierentwintig uur bij aangezekende zending ter kennis gebracht van de veroordeelde en schriftelijk ter kennis gebracht van het openbaar ministerie en van de directeur.

Het slachtoffer wordt zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke, schriftelijke communicatiemiddel, op de hoogte gebracht van het vonnis tot herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege.

Het vonnis tot herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt meegedeeld aan de volgende autoriteiten en instanties:

1° aan de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde verblijft;

2° aan de nationale gegevensbank als bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

3° aan de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;

4° aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;

5° aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.

Art. 11. In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/3. Naast de in artikel 64, 2°, 4°, 6° en 7°, bedoelde gevallen, kan het openbaar ministerie, met het oog op de herroeping van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht, de zaak ook bij de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank aanhangig maken wanneer de veroordeelde de in artikel 98/27/2, § 3, 1°, 2° of 3°, bepaalde algemene voorwaarde niet naleeft.”

Art. 12. In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/4 ingevoegd, luidende:

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines entend le condamné et son conseil ainsi que le ministère public.

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines délibère sur la révocation de la surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire dans les sept jours de la mise en délibéré.

En cas de révocation de la surveillance de plein droit, le condamné est immédiatement réincarcéré. En cas de révocation de la surveillance électronique de plein droit, la période pendant laquelle le condamné était sous surveillance électronique est déduite de la partie des peines privatives de liberté restant à purger au moment de l'octroi.

§ 6. Le jugement est notifié dans les vingt-quatre heures, par envoi recommandé, au condamné et porté par écrit à la connaissance du ministère public et du directeur.

La victime est informée le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le plus rapide, du jugement de révocation de la surveillance électronique de plein droit.

Le jugement de révocation de la surveillance électronique de plein droit est communiqué aux autorités et instances suivantes:

1° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné séjourne;

2° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;

3° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;

4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;

5° l'Office des Étrangers, si la décision porte sur un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.

Art. 11. Dans la section II, insérée par l'article 9, il est inséré un article 98/27/3, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/3. Outre les cas visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° et 7°, le ministère public peut saisir le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines en vue de la révocation de la surveillance électronique octroyée de plein droit si le condamné ne respecte pas la condition générale prévue à l'article 98/27/2, § 3, 1°, 2° ou 3°.”

Art. 12. Dans la section II, insérée par l'article 9, il est inséré un article 98/27/4, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/4. Na het verval van de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, in fine, of na een beslissing tot herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege opnieuw toegekend na het verstrijken van een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de opsluiting ingevolge het bevel bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, of ingevolge het vonnis tot herroeping, tenzij de herroeping is gestoeld op artikel 64, 7°.

Na een herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege op grond van artikel 64, 2° of op grond van de niet-naleving van de in artikel 98/27/2, § 3, 1° of 2°, bepaalde algemene voorwaarde, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege niet opnieuw toegekend.”

Art. 13. In artikel 98/28 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, derde lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.”

2° in paragraaf 2, eerste streepje, wordt het woord “tien” vervangen door het woord “drie”.

Art. 14. In artikel 98/29, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het getal “2026” vervangen door het getal “2027”.

Art. 15. In titel *XIIquater* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt een hoofdstuk III ingevoegd luidende: “De invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de imminente verwijdering van veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt”.

Art. 16. In hoofdstuk III, ingevoegd bij artikel 15, wordt een artikel 98/29/1 ingevoegd luidende:

“Art. 98/29/1. De veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt, die geen straf ondergaat voor feiten waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is en die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering van zodra hij een derde van zijn straffen heeft ondergaan. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.

“Art. 98/27/4. À la suite de la caducité de l’octroi de la surveillance électronique de plein droit visée à l’article 98/27/2, § 2, alinéa 6, in fine, ou à la suite d’une décision de révocation de la surveillance électronique de plein droit, la surveillance électronique de plein droit est octroyée à nouveau après l’écoulement d’un délai de deux mois à compter de l’incarcération consécutive à l’ordonnance visée à l’article 98/27/2, § 2, alinéa 6, ou au jugement de révocation, sauf si la révocation est basée sur l’article 64, 7°.

En cas de révocation de la surveillance électronique de plein droit sur base de l’article 64, 2° ou pour non-respect de la condition générale prévue à l’article 98/27/2, § 3, 1° ou 2°, la surveillance électronique de plein droit n’est pas accordée à nouveau.”

Art. 13. Dans l’article 98/28 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 3, est complété par la phrase suivante: “Il en est également exclu pendant la période d’arrestation provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.”

2° dans le paragraphe 2, premier tiret, le mot “dix” est remplacé par le mot “trois”.

Art. 14. Dans l’article 98/29, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, le nombre “2026” est remplacé par le nombre “2027”.

Art. 15. Dans le titre *XIIquater* de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, il est inséré un chapitre III intitulé: “La libération en vue d’un éloignement et d’un transfèrement vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement d’étrangers en vue de l’éloignement imminent des condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans”.

Art. 16. Dans le chapitre III, inséré par l’article 15, il est inséré un article 98/29/1 rédigé comme suit:

“Art. 98/29/1. Le condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans, qui ne purge pas de peine pour des faits pour lesquels un avis spécialisé est requis conformément à l’article 32 et qui fait l’objet d’un arrêté royal d’expulsion exécutoire, d’un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d’un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d’éloignement effectif, peut faire l’objet d’un éloignement effectif ou d’un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement d’étrangers, en vue de son éloignement imminent dès qu’il a purgé un tiers de ses peines. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.

Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur.

Art. 17. In hetzelfde hoofdstuk III wordt een artikel 98/28/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/29/2. Dit hoofdstuk is van toepassing tot 1 juni 2030.

Na een evaluatie van de beschikbare penitentiaire capaciteit en de extrapolatie van de instroom van de gedetineerdenbevolking, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde datum vervroegen.”

Art. 18. Het opschrift van titel *XIIquinquies* van dezelfde wet, zoals ingevoegd bij de wet van 30 maart 2026, wordt vervangen als volgt “Slotbepalingen”.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 19. In artikel 10, eerste lid, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of voor zichzelf” opgeheven.

Art. 20. In artikel 59, 2° van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of van zichzelf” opgeheven.

Art. 21. In artikel 60 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 november 2021, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “De plaatsing in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot herroeping is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.”;

2° paragraaf 2 wordt aangevuld met volgende zin: “In geval van herroeping van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht, kan deze termijn niet langer zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van het vonnis”.

Si le condamné revient en Belgique dans les deux ans qui suivent sa libération par le ministre sans être en règle avec la législation et la réglementation relatives à l'accès, au séjour ou à l'établissement dans le royaume, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve peut ordonner l'arrestation provisoire de celui-ci. Le procureur du Roi communique immédiatement sa décision au ministre ou à son délégué.

Le ministre ou son délégué prend une décision d'exécution de la partie restante des peines dans les sept jours qui suivent l'arrestation provisoire du condamné. Cette décision est communiquée par écrit dans un délai d'un jour ouvrable au condamné, au procureur du Roi et au directeur.

Art. 17. Dans le même chapitre III, il est inséré un article 98/28/2 rédigé comme suit:

“Art. 98/29/2. Ce chapitre est d'application jusqu'au 1 juin 2030.

Après évaluation de la capacité carcérale disponible et extrapolation du flux de la population détenue entrante, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, anticiper la date visée à l'alinéa 1er.”

Art. 18. L'intitulé du titre *XIIquinquies* de la même loi, tel qu'inséré par la loi du 30 mars 2026, est remplacé comme suit: “Dispositions finales”.

CHAPITRE 3 – Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Art. 19. Dans l'article 10, alinéa 1er, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “ou pour lui-même” sont supprimés.

Art. 20. Dans l'article 59, 2°, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “sa propre intégrité physique ou psychique ou celle de tiers” sont remplacés par les mots “l'intégrité physique ou psychique de tiers”.

Art. 21. Dans l'article 60 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1, alinéa 1er, est complété par la phrase suivante: “Le placement dans un établissement visé à l'article 3, 4°, b) est uniquement possible quand une décision de révocation est prise en raison du fait que l'interné met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers.”;

2° le paragraphe 2 est complété par la phrase suivante: “En cas de révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, ce délai ne peut excéder trois mois à compter de la date du jugement.”

Art. 22. In artikel 61 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “De opname in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, a) en b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot schorsing is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.”;

2° in paragraaf 4 wordt het getal “35,” geschrapt.

HOOFDSTUK 4 – Overgangsbepaling

Art. 23. De veroordeelde die een of meerdere vrijheidsstraffen ondergaat waarvan het totaal meer dan drie jaar bedraagt en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet een vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” geniet, blijft deze behouden.

HOOFDSTUK 5 – Inwerkingtreding

Art. 24. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 22. Dans l'article 61 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par la phrase suivante: “L'admission dans un établissement visé à l'article 3, 4°, a) et b) n'est possible que lorsqu'une décision de suspension est prise en raison du fait que l'interné met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers.”;

2° dans le paragraphe 4, le nombre “35,” est supprimé.

CHAPITRE 4 – Disposition transitoire

Art. 23. Le condamné qui purge une ou plusieurs peines privatives de liberté dont le total excède trois ans et qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi bénéficie d'une libération anticipée “surpopulation” conserve celle-ci.

CHAPITRE 5 – Entrée en vigueur

Art. 24. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 79.440/16 VAN 5 JUNI 2026**

Op 26 mei 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Justitie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende bijkomende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen'.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 29 mei 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 juni 2026.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag in het bijzonder de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt de motivering in de brief met de adviesaanvraag als volgt:

"De spoedeisendheid wordt als volgt gemotiveerd: vandaag tonen de cijfers, ondanks de positieve effecten van de noodwet van 18 juli 2025, een gevangeniswezen in diepe crisis. In bijna alle gevangenissen lagen in totaal op 19 mei 2026.736 gedetineerden op een matras op de grond. Dit is vanuit menselijk, operationeel en juridisch oogpunt onaanvaardbaar. Het is de verantwoordelijkheid van de regering om deze omstandigheden zo snel als mogelijk te beëindigen, zonder hierbij afbreuk te doen aan de veiligheid van onze samenleving en zonder het principe van een correcte bestraffing te ondermijnen. Dit niet enkel omwille van de leefomstandigheden voor de gedetineerden, maar ook omwille van de werkomstandigheden voor het penitentiair personeel en de veiligheid. Op 20 maart bereikte de regering daarom een akkoord over een geïntegreerd vervolgplan dat alle oorzaken die aanleiding geven tot deze structurele overbevolking aanpakt. De eerste opdracht bestaat erin om de onmenselijke detentieomstandigheden te stoppen. Dat betekent dat het fenomeen van de grondslapers zo snel als mogelijk significant en duurzaam moet worden teruggedrongen. Dit vervolgplan zet in op zowel noodmaatregelen om op heel korte termijn de grondslapers terug te dringen, als ook op maatregelen op korte en middellange termijn. Voorliggend voorontwerp van wet beoogt uitvoering te geven aan de noodmaatregelen. Bedoeling is om personen die geen concreet en actueel gevaar vormen de mogelijkheid

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 79.440/16 DU 5 JUIN 2026**

Le 26 mai 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi 'portant des mesures supplémentaires visant à réduire la surpopulation carcérale'.

L'avant-projet a été examiné par la seizième chambre le 29 mai 2026. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre, Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Barbara SPEYBROUCK, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 5 juin 2026.

*

1. Suivant l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit spécialement indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, la lettre accompagnant la demande d'avis motive l'urgence en ces termes:

"De spoedeisendheid wordt als volgt gemotiveerd: vandaag tonen de cijfers, ondanks de positieve effecten van de noodwet van 18 juli 2025, een gevangeniswezen in diepe crisis. In bijna alle gevangenissen lagen in totaal op 19 mei 2026.736 gedetineerden op een matras op de grond. Dit is vanuit menselijk, operationeel en juridisch oogpunt onaanvaardbaar. Het is de verantwoordelijkheid van de regering om deze omstandigheden zo snel als mogelijk te beëindigen, zonder hierbij afbreuk te doen aan de veiligheid van onze samenleving en zonder het principe van een correcte bestraffing te ondermijnen. Dit niet enkel omwille van de leefomstandigheden voor de gedetineerden, maar ook omwille van de werkomstandigheden voor het penitentiair personeel en de veiligheid. Op 20 maart bereikte de regering daarom een akkoord over een geïntegreerd vervolgplan dat alle oorzaken die aanleiding geven tot deze structurele overbevolking aanpakt. De eerste opdracht bestaat erin om de onmenselijke detentieomstandigheden te stoppen. Dat betekent dat het fenomeen van de grondslapers zo snel als mogelijk significant en duurzaam moet worden teruggedrongen. Dit vervolgplan zet in op zowel noodmaatregelen om op heel korte termijn de grondslapers terug te dringen, als ook op maatregelen op korte en middellange termijn. Voorliggend voorontwerp van wet beoogt uitvoering te geven aan de noodmaatregelen. Bedoeling is om personen die geen concreet en actueel gevaar vormen de mogelijkheid te bieden om onder

te bieden om onder bepaalde voorwaarden de gevangenis vroeger te verlaten. Daardoor kunnen de beschikbare plaatsen voorbehouden blijven voor de hoog-risicoprofielen die wél een concreet en actueel gevaar betekenen voor de veiligheid.”

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet omvat een aantal tijdelijke maatregelen die als doel hebben om de aanhoudende overbevolking in de gevangenis te verminderen. Het gaat om de volgende maatregelen.

3.2. De belangrijkste maatregel betreft een nieuwe tijdelijke ‘noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege’ (hierna: ET van rechtswege) die bij de artikelen 6 tot 12 van het voorontwerp wordt ingevoegd in de wet van 17 mei 2006 ‘betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten’ (hierna: WERP).

Het ET van rechtswege wordt toegekend aan drie categorieën van veroordeelden², onder bepaalde voorwaarden en behoudens bepaalde uitzonderingen³, en zal in beginsel gelden tot 31 december 2028⁴.

Het ET van rechtswege, dat ook de toekenning van rechtswege van het penitentiair verlof omvat, wordt toegekend door de directeur van zodra deze vaststelt dat de veroordeelde, die onder het toepassingsgebied valt en die geheel of gedeeltelijk

bepaalde voorwaarden de gevangenis vroeger te verlaten. Daardoor kunnen de beschikbare plaatsen voorbehouden blijven voor de hoog-risicoprofielen die wél een concreet en actueel gevaar betekenen voor de veiligheid”.

2. En application de l’article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a dû se limiter à l’examen de la compétence de l’auteur de l’acte, du fondement juridique¹ et de l’accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE DE L’AVANT-PROJET

3.1. L’avant-projet de loi soumis pour avis comporte un certain nombre de mesures temporaires qui ont pour but de réduire la surpopulation carcérale persistante. Il s’agit des mesures suivantes.

3.2. La mesure principale concerne une nouvelle ‘procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit’ provisoire (ci-après: SE de plein droit) qui est insérée par les articles 6 à 12 de l’avant-projet dans la loi du 17 mai 2006 ‘relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d’exécution de la peine’ (ci-après: LSJE).

La SE de plein droit est octroyée à trois catégories de condamnés², sous certaines conditions et sous réserve de certaines exceptions³, et s’appliquera en principe jusqu’au 31 décembre 2028⁴.

La SE de plein droit, qui comporte aussi l’octroi de plein droit du congé pénitentiaire, est accordée par le directeur dès que celui-ci constate que le condamné, qui relève du champ d’application et qui purge sa peine en tout ou en partie en

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Ontworpen artikel 98/27/1, § 1, WERP: veroordeelden met een straftotaal waarvan het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf respectievelijk zes maanden tot en met achttien maanden bedraagt, achttien maanden tot en met drie jaar en drie jaar tot en met tien jaar.

³ Ontworpen artikel 98/27/1, § 2, eerste en tweede lid, WERP: veroordeelden voor feiten van terrorisme, zedenfeiten of die tekenen tonen van gewelddadig extremisme, veroordeelden voor zware geweldsfeiten (feiten bedoeld in artikel 98/19, tweede lid) en veroordeelden voor drugsfeiten. Veroordeelden zonder recht op verblijf komen slechts in aanmerking indien repatriëring niet onmiddellijk mogelijk is.

⁴ Ontworpen artikel 98/27/1, § 3, WERP. Voor de veroordeelden met een straftotaal waarvan het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf zes maanden tot en met achttien maanden bedraagt, kan bij koninklijk besluit de datum worden verlengd telkens voor maximum één jaar tot uiterlijk 1 juni 2030.

¹ S’agissant d’un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité aux normes supérieures.

² Article 98/27/1, § 1er, en projet, de la LSJE: personnes condamnées à une peine totale dont la partie exécutoire de la peine privative de liberté est comprise respectivement entre six mois et dix-huit mois, entre dix-huit mois et trois ans et entre trois ans et dix ans.

³ Article 98/27/1, § 2, alinéas 1er et 2, en projet, de la LSJE: personnes condamnées pour des faits de terrorisme, des faits de mœurs ou qui présentent des signes d’extrémisme violent, personnes condamnées pour des faits de violence graves (faits visés à l’article 98/19, alinéa 2) et personnes condamnées pour des faits liés à la drogue. Les condamnés sans droit de séjour n’entrent en ligne de compte que si le rapatriement n’est pas immédiatement possible.

⁴ Article 98/27/1, § 3, en projet, de la LSJE. Pour les personnes condamnées à une peine totale dont la partie exécutoire de la peine privative de liberté est comprise entre six mois et dix-huit mois, la date peut être prolongée par arrêté royal chaque fois d’un an au maximum, jusqu’au 1er juin 2030 au plus tard.

zijn straf ondergaat in de gevangenis, over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren.⁵

De strafuitvoeringsrechter (hierna: SUR) of strafuitvoeringsrechtbank (hierna: SURB), naargelang het geval, kan slechts naderhand beslissen tot de herroeping van het ET van rechtswege of van het penitentiair verlot en enkel indien de veroordeelde zich niet houdt aan bepaalde algemene voorwaarden of indien één van de aangeduide herroepingsgronden van de WERP voorhanden is. Bij gebrek aan een vonnis binnen een bepaalde termijn, loopt het ET van rechtswege, met inbegrip van het penitentiair verlot, verder.⁶ De herroeping van het ET van rechtswege door de SUR(B) blijft daarnaast eveneens mogelijk wanneer het openbaar ministerie oordeelt dat de veroordeelde die algemene voorwaarden niet naleeft of indien één van de aangeduide herroepingsgronden van de WERP voorhanden is.⁷ Na de herroeping of het verval van het ET van rechtswege⁸ wordt, na twee maanden vanaf de opsluiting, het ET van rechtswege opnieuw toegekend.^{9,10}

3.3. De artikelen 15 tot 17 van het voorontwerp bevatten een regeling waarbij het onder bepaalde voorwaarden mogelijk is om een veroordeelde, die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar besluit of bevel in die zin, van het grondgebied te verwijderen van zodra hij een derde van zijn straf(fen) heeft ondergaan. De regeling is van toepassing tot 1 juni 2030. De Koning kan die datum vervroegen.¹¹

3.4. Het voorontwerp voorziet daarnaast in de uitbreiding van het toepassingsgebied van artikel 20/1 WERP dat de minister of zijn gemachtigde toelaat vanaf zes maanden voor strafeinde de invrijheidstelling te verlenen aan een veroordeelde zonder

⁵ Ontworpen artikel 98/27/2, § 1, eerste lid, WERP. Het ET van rechtswege kan niet worden toegekend aan veroordeelden van feiten gepleegd in een context van intrafamiliaal geweld indien het slachtoffer verblijft op de plaats waar het ET zal worden doorgebracht (ontworpen artikel 98/27/1, § 1, tweede lid, WERP).

⁶ Ontworpen artikel 98/27/2, § 5, eerste en tweede lid, WERP.

⁷ Ontworpen artikel 98/27/3.

⁸ Overeenkomstig het ontworpen artikel 98/27/2, § 2, eerste lid, WERP wordt, voor de veroordeelden met een straf totaal waarvan het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf drie jaar of minder bedraagt, voorafgaand aan de effectieve plaatsing onder ET, de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf van rechtswege geschorst. Overeenkomstig het ontworpen artikel 98/27/2, § 2, vijfde lid, WERP neemt de strafopshorting van rechtswege een einde op het ogenblik van de effectieve plaatsing onder ET. Het ontworpen artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, *in fine*, WERP bepaalt dat de toekenning van het ET van rechtswege vervalt wanneer tijdens de opschorting de procureur des Konings of het OM de opsluiting van de veroordeelde beveelt indien deze de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt of indien er een gevaar bestaat dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van de straf zou onttrekken.

⁹ Tenzij de herroeping is gesteund op de een van de volgende vaststellingen: de veroordeelde voldoet niet langer aan de tijdsvoorwaarden of de veroordeelde vormt een ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden of de veroordeelde heeft nieuwe strafbare feiten gepleegd of de slachtoffers lastiggevallen (ontworpen artikel 98/27/4, tweede lid, WERP).

¹⁰ Ontworpen artikel 98/27/4, eerste lid, WERP en ontworpen artikel 98/27/1, § 2, derde lid, WERP.

¹¹ Ontworpen artikelen 98/29/1 en 98/29/2 WERP.

prison, dispose d'un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord⁵.

Le juge de l'application des peines (ci-après: JAP) ou le tribunal de l'application des peines (ci-après: TAP), selon le cas, ne peut décider de la révocation de la SE de plein droit ou du congé pénitentiaire qu'*a posteriori* et uniquement si le condamné ne respecte pas certaines conditions générales ou si l'un des motifs de révocation désignés par la LSJE est présent. En l'absence d'un jugement dans un délai déterminé, la SE de plein droit, y compris le congé pénitentiaire, se poursuit⁶. La révocation de la SE de plein droit par le JAP ou le TAP reste en outre également possible lorsque le ministère public estime que le condamné ne respecte pas ces conditions générales ou si l'un des motifs de révocation désignés par la LSJE est présent⁷. À la suite de la révocation ou de la caducité de la SE de plein droit⁸, la SE de plein droit est de nouveau octroyée après deux mois à compter de l'incarcération⁹⁻¹⁰.

3.3. Les articles 15 à 17 de l'avant-projet contiennent un régime selon lequel il est possible, sous certaines conditions, d'éloigner du territoire un condamné faisant l'objet d'un arrêté ou d'un ordre exécutoire dans ce sens, dès qu'il a purgé un tiers de sa/ses peine(s). Le régime s'applique jusqu'au 1er juin 2030. Le Roi peut anticiper cette date¹¹.

3.4. L'avant-projet prévoit par ailleurs d'étendre le champ d'application de l'article 20/1 de la LSJE qui permet au ministre ou à son délégué d'accorder la libération, à partir de six mois avant la fin de la peine, à un condamné sans droit de séjour

⁵ Article 98/27/2, § 1er, alinéa 1er, en projet, de la LSJE. La SE de plein droit ne peut pas être octroyée à des personnes condamnées pour des faits commis dans un contexte de violences intrafamiliales si la victime réside à l'endroit où la SE se déroulera (article 98/27/1, § 1er, alinéa 2, en projet, de la LSJE).

⁶ Article 98/27/2, § 5, alinéas 1er et 2, en projet, de la LSJE.

⁷ Article 98/27/3, en projet.

⁸ Conformément à l'article 98/27/2, § 2, alinéa 1er, en projet, de la LSJE, pour les condamnés avec un total des peines dont la partie exécutoire de la peine privative de liberté est de trois ans ou moins, avant le placement effectif sous SE, l'exécution de la peine privative de liberté est suspendue de plein droit. Aux termes de l'article 98/27/2, § 2, alinéa 5, en projet, de la LSJE, la suspension de peine prend fin de plein droit au moment du placement effectif sous SE. L'article 98/27/2, § 2, alinéa 6, *in fine*, en projet, de la LSJE dispose que l'octroi de la SE de plein droit devient caduc lorsque, durant la suspension, le procureur du Roi ou le MP ordonne l'incarcération du condamné si celui-ci met gravement en péril l'intégrité physique de tiers ou s'il existe un risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine.

⁹ À moins que la révocation se base sur l'un des constats suivants: le condamné ne remplit plus les conditions de temps ou le condamné représente un danger grave pour l'intégrité physique ou psychique de tiers ou le condamné a commis de nouvelles infractions ou a importuné les victimes (article 98/27/4, alinéa 2, en projet, de la LSJE).

¹⁰ Article 98/27/4, alinéa 1er, en projet, de la LSJE et article 98/27/1, § 2, alinéa 3, en projet, de la LSJE.

¹¹ Articles 98/29/1 et 98/29/2, en projet, de la LSJE.

recht op verblijf die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare verwijderingsmaatregel. Door de ontworpen wijziging wordt het mogelijk de invrijheidstelling te verlenen vanaf twaalf maanden voor strafeinde (artikel 2 van het voorontwerp).

3.5. De regeling van de vervroegde invrijheidstelling wegens overbevolking in artikel 98/28 WERP wordt gewijzigd, onder andere door de toepassing ervan voor de veroordeelden met een straf totaal in uitvoering van tien jaar of minder te beperken tot de veroordeelden met een straf totaal in uitvoering van drie jaar of minder (artikel 13 van het voorontwerp). Een overgangsbepaling zorgt ervoor dat de veroordeelden met een straf totaal van meer dan drie jaar op het ogenblik van de inwerkingtreding van de aan te nemen wet een vervroegde invrijheidstelling wegens overbevolking genieten, deze blijven behouden (artikel 23 van het voorontwerp). Voorts wordt deze noodmaatregel met een jaar verlengd tot 1 december 2027 (artikel 14 van het voorontwerp).

3.6. Het beoordelingskader voor de SUR in het kader van de in de noodprocedure te beoordelen tegenaanwijzing “direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden” wordt verduidelijkt (artikel 3 van het voorontwerp) en de nodige aanpassingen ten gevolge daarvan worden gedaan (artikelen 4 en 5, 1°, van het voorontwerp). Ook wordt de termijn waarover het openbaar ministerie beschikt voor het verlenen van het advies over dat risico verlengd (artikel 5, 2°, van het voorontwerp).

3.7. De wet van 5 mei 2014 ‘betreffende de internering’ wordt aangepast waarbij de onmiddellijke opsluiting van een persoon die niet of niet meer is aangehouden, wordt uitgesloten in het geval te vrezen valt dat hij een ernstig en onmiddellijk gevaar voor zichzelf zou vormen (artikel 19 van het voorontwerp). In dezelfde uitsluiting wordt voorzien bij een hernieuwde opsluiting naar aanleiding van de herroeping van een toegekende modaliteit (artikel 20 van het voorontwerp). Ook wordt erin voorzien dat bij een herroeping van het ET of de invrijheidstelling op proef, respectievelijk bij een schorsing in afwachting van een herroeping, de plaatsing van de geïnterneerde in een inrichting onder het beheer van de penitentiaire administratie wordt beperkt tot de situaties van ernstig gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden (artikelen 21, 1°, en 22, 1°, van het voorontwerp). Tot slot wordt de termijn voor het verlenen van een advies aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij bepaald op maximum drie maanden in geval van een herroeping van de invrijheidstelling op proef of van een ET (artikel 21, 2°, van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

4. De inspecteur van Financiën heeft op 26 april 2026 een advies verleend over een tekst van het voorontwerp die afwijkt van de tekst die om advies aan de afdeling Wetgeving is voorgelegd.

Overeenkomstig artikel 17 van het koninklijk besluit van 20 mei 2022 ‘betreffende de administratieve, begrotings- en beheerscontrole’ dient over toegevoegde of gewijzigde

faisant l’objet d’une mesure d’éloignement exécutoire. La modification en projet permet d’accorder la libération à partir de douze mois avant la fin de la peine (article 2 de l’avant-projet).

3.5. Le régime de libération anticipée pour cause de surpopulation prévu à l’article 98/28 de la LSJE est modifié, entre autres en ce que son application aux condamnés avec un total des peines en cours d’exécution de dix ans ou moins est limitée aux condamnés avec un total des peines en cours d’exécution de trois ans ou moins (article 13 de l’avant-projet). Une disposition transitoire veille à ce que les condamnés avec un total des peines supérieur à trois ans au moment de l’entrée en vigueur de la loi à adopter qui bénéficient d’une libération anticipée pour cause de surpopulation continuent d’en bénéficier (article 23 de l’avant-projet). En outre, cette mesure d’urgence est prolongée d’un an jusqu’au 1er décembre 2027 (article 14 de l’avant-projet).

3.6. Le cadre d’appréciation du JAP pour la contre-indication de “risque directement observable pour l’intégrité physique des tiers” à évaluer dans le cadre de la procédure d’urgence est précisé (article 3 de l’avant-projet) et les adaptations nécessaires qui en découlent sont apportées (articles 4 et 5, 1°, de l’avant-projet). Le délai dont dispose le ministère public pour rendre son avis sur ce risque est également prolongé (article 5, 2°, de l’avant-projet).

3.7. La loi du 5 mai 2014 ‘relative à l’internement’ est adaptée, en ce que l’incarcération immédiate d’une personne qui n’est pas ou plus détenue est exclue dans le cas où il est à craindre qu’elle représente un danger sérieux et immédiat pour elle-même (article 19 de l’avant-projet). Il est prévu la même exclusion pour une incarcération renouvelée à la suite de la révocation d’une modalité accordée (article 20 de l’avant-projet). Il est également prévu que respectivement dans le cas d’une révocation de la SE ou de la libération à l’essai ou dans le cas d’une suspension dans l’attente d’une révocation, le placement de la personne internée dans un établissement géré par l’administration pénitentiaire est limité aux situations de danger sérieux pour l’intégrité physique ou psychique de tiers (articles 21, 1°, et 22, 1°, de l’avant-projet). Enfin, le délai prévu pour rendre un avis à la chambre de protection sociale est fixé à maximum trois mois dans le cas d’une révocation de la libération à l’essai ou d’une SE (article 21, 2°, de l’avant-projet).

FORMALITÉS

4. L’inspecteur des Finances a donné le 26 avril 2026 un avis sur un texte de l’avant-projet qui s’écarte du texte soumis pour avis à la section de législation.

Conformément à l’article 17 de l’arrêté royal du 20 mai 2022 ‘relatif au contrôle administratif, budgétaire et de gestion’, les dispositions ajoutées ou modifiées doivent faire l’objet d’un

bepalingen een nieuw advies van de Inspectie van Financiën te worden ingewonnen. Het komt immers in de eerste plaats toe aan de Inspectie van Financiën om te beoordelen of de wijzigingen die werden aangebracht aan de initieel voorgelegde tekst van het voorontwerp al dan niet een budgettair effect hebben.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE INLEIDENDE OPMERKING

5. De motivering van het verzoek om spoedbehandeling en de memorie van toelichting maken duidelijk dat het om advies voorgelegde voorontwerp beoogt meerdere noodmaatregelen te nemen om de aanhoudende overbevolking in de gevangenissen te verminderen.

6. Zoals onder meer blijkt uit verscheidene arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens¹² is de Belgische overheid ertoe gehouden, teneinde verdere schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (hierna: EVRM) te vermijden, om een einde te maken aan detentieomstandigheden die een onmenselijke en vernederende behandeling van de gedetineerde inhouden.¹³ Deze met artikel 3 EVRM strijdige detentieomstandigheden worden in het bijzonder, maar niet uitsluitend¹⁴, veroorzaakt door de structurele en voortdurende overbevolking van de gevangenen.

7. Het voorontwerp van wet bevat zogenaamde noodmaatregelen, met een tijdelijk karakter. Uit de motivering van het verzoek om spoedbehandeling blijkt de wil van de regering om initiatieven te nemen voor maatregelen op korte en middellange termijn, naast de noodmaatregelen die in het voorliggende voorontwerp vervat zijn.

Deze werkwijze om met noodmaatregelen te remediëren aan wat de memorie van toelichting omschrijft als “een gevangeniswezen in diepe crisis” is niet nieuw. De memorie van toelichting verwijst in dit verband naar de noodmaatregelen die werden genomen bij de wet van 18 juli 2025 ‘houdende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen en tot invoering van de principiële onmogelijkheid om het elektronisch toezicht uit te voeren op de plaats waar het slachtoffer verblijft’, maar er kan ook verwezen worden naar de “tijdelijke maatregel tot vermindering van de

nouvel avis de l’Inspection des finances. En effet, il revient en premier lieu à l’Inspection des Finances d’apprécier si les modifications apportées au texte de l’avant-projet initialement soumis ont ou non une incidence budgétaire.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE GÉNÉRALE

5. La motivation de l’urgence et l’exposé des motifs indiquent clairement que l’avant-projet entend prendre plusieurs mesures d’urgence afin de réduire la surpopulation carcérale persistante.

6. Ainsi qu’il ressort entre autres de plusieurs arrêts de la Cour européenne des droits de l’homme¹², l’autorité belge est tenue, afin d’éviter toute nouvelle violation de l’article 3 de la Convention européenne des droits de l’homme (ci-après: CEDH), de mettre fin aux conditions de détention qui impliquent un traitement inhumain et dégradant pour le détenu¹³. Ces conditions de détention, contraires à l’article 3 de la CEDH, sont plus particulièrement, mais pas exclusivement¹⁴, causées par la surpopulation structurelle et persistante dans les prisons.

7. L’avant-projet de loi contient des mesures dites d’urgence, présentant un caractère temporaire. Il ressort de la motivation de l’urgence que le gouvernement a la volonté de prendre des initiatives en vue de mesures à court et à moyen terme, en plus des mesures d’urgence inscrites dans l’avant-projet présentement à l’examen.

Cette manière de procéder qui consiste à remédier à ce que l’exposé des motifs définit comme “un système pénitentiaire en profonde crise” en prenant des mesures d’urgence n’est pas neuve. L’exposé des motifs renvoie à cet égard aux mesures d’urgence prises par la loi du 18 juillet 2025 ‘portant des mesures afin de réduire la surpopulation dans les prisons et introduisant l’impossibilité de principe d’exécuter la surveillance électronique au lieu où la victime réside’, mais l’on peut aussi faire référence à la “mesure temporaire afin de réduire la surpopulation dans les prisons” prévue aux articles 63 à

¹² EHRM 25 november 2014, *Vasilescu*; EHRM 16 mei 2017, *Sylla en Nollomont*; EHRM 16 maart 2021, *Pîrjoleanu*.

¹³ Comité van ministers van de Raad van Europa, beslissing CM/Del/Dec(2024)1514/H46-12, *Vasilescu*, aangenomen op 5 december 2024.

¹⁴ Zo wijst het EHRM ook op de hygiëneproblemen in en de verouderde staat van de instellingen (zie bijvoorbeeld EHRM 25 november 2014, *Vasilescu*, §§ 73 en 127).

¹² Cour eur. D.H., 25 novembre 2014, *Vasilescu*; Cour eur. D.H., 16 mai 2017, *Sylla et Nollomont*; Cour eur. D.H., 16 mars 2021, *Pîrjoleanu*.

¹³ Comité des ministres du Conseil de l’Europe, décision CM/Del/Dec(2024)1514/H46-12, *Vasilescu*, adoptée le 5 décembre 2024.

¹⁴ Ainsi, la Cour eur. D.H. relève aussi les problèmes d’hygiène dans les établissements et la vétusté de ceux-ci (voir, par exemple, Cour eur. D.H., 25 novembre 2014, *Vasilescu*, §§ 73 et 127).

overbevolking in de gevangenis” in de artikelen 63 tot 66 van de wet van 30 juli 2022 ‘om justitie menselijker, sneller en straffer te maken II’¹⁵.

De vraag rijst of het herhaaldelijk hanteren van tijdelijke noodmaatregelen waarmee bepaalde groepen van gedetineerden in vrijheid worden gesteld of onder voorwaarden (zoals het elektronisch toezicht) de gevangenis kunnen verlaten, bijdraagt tot het op duurzame wijze oplossen van het structurele probleem van de overbevolking in de gevangenis. In ieder geval moet vastgesteld worden dat het uitvaardigen van de tijdelijke noodmaatregelen, zoals in het voorontwerp, geen afbreuk doet aan de verplichting van de Belgische Staat om, in het licht van de artikelen 3 en 5¹⁶ EVRM, de overbevolking op de kortst mogelijke termijn en op structurele wijze te laten ophouden en daarvoor ook de nodige wetgevende regels tot stand te brengen.

8. De gekozen werkwijze kan *in casu* worden gebillijkt omwille van de acute, hoewel geenszins nieuwe of onvoorziene, noodtoestand. Ze heeft evenwel in ieder geval als nadeel dat een ondoorzichtige en onsamenhangende regeling tot stand komt, in het bijzonder wat betreft de vervanging van de gevangenisstraf door een nieuwe vorm van “elektronisch toezicht”. In dit verband kan worden verwezen naar hetgeen hierover verder *sub* 13 wordt opgemerkt.

ALGEMENE OPMERKING: GRONDWETTELIJK KADER

9. Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de Grondwet (hierna: Gw.), is de uitvoerende macht bevoegd om uit te voeren wat de strafrechter heeft beslist, onder voorbehoud van de aan de strafuitvoeringsrechtbank toegekende bevoegdheid wanneer het erom gaat de aard of de duurtijd van de straf te wijzigen.¹⁷

Artikel 157, vierde lid, Gw. bepaalt dat er strafuitvoeringsrechtbanken zijn. De wet wijst de plaatsen aan voor die strafuitvoeringsrechtbanken en regelt hun organisatie, hun bevoegdheid, alsmede de wijze van benoeming en de duur van het ambt van hun leden. Door aan de wetgever de opdracht te geven de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken te regelen, verleent de grondwetgever een ruime bevoegdheid ter zake aan de wetgever. Hoewel artikel 157 Gw. veel ruimte laat voor

¹⁵ Krachtens artikel 66 van de wet van 30 juli 2022 gold de tijdelijke maatregel van vervroegde invrijheidstelling tot 31 augustus 2023. De maatregel hernam de (tijdelijke) regeling inzake vervroegde invrijheidstelling die werd ingevoerd in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus (zie artikel 15 van het koninklijk besluit nr. 3 van 9 april 2020 ‘houdende diverse bepalingen inzake strafprocedure en uitvoering van straffen en maatregelen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19’ en de artikelen 109 tot 111 van de wet van 23 december 2021 ‘tot invoering van het parket voor de verkeersveiligheid en houdende diverse bepalingen inzake rechterlijke organisatie en justitie’).

¹⁶ Zo kan eraan worden herinnerd dat artikel 5, lid 3, EVRM het recht waarborgt van eenieder die gearresteerd is of gevangen wordt gehouden om binnen een redelijke termijn te worden berecht of in vrijheid te worden gesteld hangende het proces.

¹⁷ Zie GwH 19 juli 2007, nr. 105/2007, B.7.3.

66 de la loi du 30 juillet 2022 ‘visant à rendre la justice plus humaine, plus rapide et plus ferme II’¹⁵.

La question se pose de savoir si le recours répété à des mesures d’urgence temporaires, qui permettent à certains groupes de détenus d’être mis en liberté ou de quitter la prison sous certaines conditions (telles que la surveillance électronique), contribue à résoudre de manière durable le problème structurel de la surpopulation carcérale. En tout état de cause, force est de constater que l’adoption de mesures d’urgence temporaires, telles que celles prévues dans l’avant-projet, ne porte pas atteinte à l’obligation qui incombe à l’État belge, au regard des articles 3 et 5¹⁶ de la CEDH, de mettre fin à la surpopulation dans un délai aussi bref que possible et de manière structurelle, et également d’élaborer à cette fin les règles législatives nécessaires.

8. Le procédé choisi peut se justifier en l’espèce en raison de la situation d’urgence critique, bien que celle-ci ne soit nullement nouvelle ou imprévisible. Toutefois, il présente en tout état de cause l’inconvénient de donner lieu à une réglementation opaque et incohérente, en particulier en ce qui concerne le remplacement de la peine d’emprisonnement par une nouvelle forme de “surveillance électronique”. À cet égard, on peut se reporter aux observations formulées à ce sujet au point 13.

OBSERVATION GÉNÉRALE: CADRE CONSTITUTIONNEL

9. Conformément à l’article 40, alinéa 2, de la Constitution, le pouvoir exécutif est compétent pour procéder à l’exécution de ce que le juge pénal a décidé, sous réserve de la compétence attribuée au tribunal de l’application des peines lorsqu’il s’agit de modifier la nature ou la durée de la peine¹⁷.

L’article 157, alinéa 4, de la Constitution prévoit qu’il y a des tribunaux de l’application des peines. La loi détermine les lieux de ces tribunaux de l’application des peines et règle leur organisation, leurs attributions, ainsi que le mode de nomination de leurs membres et la durée des fonctions de ces derniers. En confiant au législateur la mission de régler les attributions des tribunaux de l’application des peines, le constituant lui confère un large pouvoir en la matière. Bien que l’article 157

¹⁵ En vertu de l’article 66 de la loi du 30 juillet 2022, la mesure temporaire de libération anticipée s’appliquait jusqu’au 31 août 2023. La mesure reproduisait le régime (temporaire) relatif à la libération anticipée instauré dans le cadre de la lutte contre la propagation du coronavirus (voir l’article 15 de l’arrêté royal n° 3 du 9 avril 2020 ‘portant des dispositions diverses relatives à la procédure pénale et à l’exécution des peines et des mesures prévues dans le cadre de la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19’ et les articles 109 à 111 de la loi du 23 décembre 2021 ‘introduisant le parquet de la sécurité routière et portant des dispositions diverses en matière d’organisation judiciaire et de justice’).

¹⁶ Ainsi, il peut être rappelé que l’article 5, paragraphe 3, de la CEDH garantit le droit de toute personne arrêtée ou détenue d’être jugée dans un délai raisonnable ou libérée pendant la procédure.

¹⁷ Voir C.C., 19 juillet 2007, n° 105/2007, B.7.3.

de wetgever, mag het artikel niet worden ingevuld op een wijze die strijdt met de principiële keuze van de grondwetgever om de beslissingen over de wijze van strafuitvoering toe te vertrouwen aan een rechtbank en de keuze van de grondwetgever dat deze rechtbanken zich moeten uitspreken over maatregelen die de aard en duur van de opgelegde straf wijzigen.¹⁸

Artikel 157, vierde lid, Gw. belet niet dat de wetgever nog steeds zelf kan bepalen welke straffen moeten worden opgelegd, hoe die straffen *in abstracto* moeten worden uitgevoerd en eventueel in welke andere straffen of maatregelen deze straffen moeten worden omgezet. De van rechtswege omzetting van een straf in een andere vorm van bestraffing, veronderstelt daarbij geen beslissing over de individuele strafuitvoering.

In zulk geval moet er wel vanuit worden gegaan dat de wetgever de eigenlijke omschrijving van de straffen regelt en daarbij gebonden is aan artikel 14 Gw., gelezen in samenhang met artikel 7 EVRM en artikel 15, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR). Artikel 14 Gw. vestigt in de eerste plaats een formeel wettigheidsbeginsel.¹⁹ Uit artikel 14 Gw., al dan niet in samenhang gelezen met artikel 7 EVRM en artikel 15, lid 1, IVBPR, volgt ook een materieel wettigheidsbeginsel. Dit wettigheidsbeginsel in strafzaken gaat uit van de idee dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is en, in voorkomend geval, de op te lopen straf kan kennen.

10. In het licht van hetgeen *sub* 9 in herinnering is gebracht, kan ten aanzien van de ontworpen regeling van de 'noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege' het volgende worden opgemerkt wat betreft de verenigbaarheid met artikel 157 Gw. (randnummer 11), wat betreft de verenigbaarheid met het formeel legaliteitsbeginsel (randnummer 12) en wat betreft de verenigbaarheid met het materieel legaliteitsbeginsel en het beginsel van de rechtszekerheid (randnummer 13).

11.1. Krachtens het ontworpen artikel 98/27/2 WERP wordt het elektronisch toezicht toegekend van zodra de directeur vaststelt dat aan de voorwaarden ervoor voldaan is. De toekenning veronderstelt dus geen beslissingsvrijheid of beoordelingsbevoegdheid in hoofde van de directeur. Zoals

¹⁸ Adv.RvS 71.320/1-2-3-4 van 7 juni 2022 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 30 juli 2022 'om justitie menselijker, sneller en straffer te maken II', *Parl.St.* Kamer 2021-22, nr. 55-2774/1, en adv.RvS 77.649/16 van 24 april 2025 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 18 juli 2025 'houdende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen en tot invoering van de principiële onmogelijkheid om het elektronisch toezicht uit te voeren op de plaats waar het slachtoffer verblijft', *Parl.St.* Kamer 2024-25, nr. 927/1.

¹⁹ Door aan de wetgevende macht de bevoegdheid te verlenen om de wet aan te nemen krachtens welke een straf kan worden vastgesteld en toegepast, waarborgt artikel 14 Gw. aan elke burger dat geen enkele gedraging strafbaar zal worden gesteld en dat geen straf zal worden opgelegd dan krachtens regels aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering (bijvoorbeeld GwH 18 februari 2016, nr. 25/2016).

de la Constitution laisse une grande latitude au législateur, une portée ne peut être donnée à cet article d'une manière telle qu'il serait contraire au choix de principe du constituant de confier à un tribunal les décisions relatives aux modalités d'exécution de la peine et au choix du constituant de permettre à ces tribunaux de se prononcer sur les mesures modifiant la nature et la durée de la peine infligée¹⁸.

L'article 157, alinéa 4, de la Constitution n'empêche pas que le législateur puisse encore toujours décider lui-même quelles peines doivent être infligées, comment ces peines doivent être exécutées *in abstracto* et, éventuellement, en quelles autres peines ou mesures ces peines doivent être converties. La conversion de plein droit d'une peine en une autre forme de répression n'implique à cet égard aucune décision concernant l'exécution individuelle de la peine.

En pareil cas, il faut toutefois considérer que le législateur règle la définition proprement dite des peines et qu'il est tenu à cet égard de respecter l'article 14 de la Constitution, combiné avec l'article 7 de la CEDH et l'article 15, paragraphe 1, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (ci-après: PIDCP). L'article 14 de la Constitution établit en premier lieu un principe de légalité formelle¹⁹. Il résulte également de l'article 14 de la Constitution, combiné ou non avec l'article 7 de la CEDH et l'article 15, paragraphe 1, du PIDCP, un principe de légalité matérielle. Ce principe de légalité en matière pénale procède de l'idée que la loi pénale doit être formulée en des termes qui permettent à chacun de savoir, au moment où il adopte un comportement, si celui-ci est ou non punissable et, le cas échéant, de connaître la peine encourue.

10. À la lumière de ce qui a été rappelé au point 9, il y a lieu de formuler, à l'égard du régime en projet de la "procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit", les observations suivantes en ce qui concerne la compatibilité avec l'article 157 de la Constitution (point 11), avec le principe de légalité formelle (point 12) et avec le principe de légalité matérielle et le principe de sécurité juridique (point 13).

11.1. En vertu de l'article 98/27/2, en projet, de la LSJE, la surveillance électronique est octroyée dès que le directeur constate que les conditions à cet effet sont remplies. L'octroi ne suppose donc aucune liberté de décision ou aucun pouvoir d'appréciation dans le chef du directeur. Ainsi qu'il a été dit,

¹⁸ Avis C.E. 71.320/1-2-3-4 du 7 juin 2022 sur un avant-projet devenu la loi du 30 juillet 2022 'visant à rendre la justice plus humaine, plus rapide et plus ferme II', *Doc. parl.*, Chambre, 2021-22, n° 55-2774/1, et l'avis C.E. 77.649/16 du 24 avril 2025 sur un avant-projet devenu la loi du 18 juillet 2025 'portant des mesures afin de réduire la surpopulation dans les prisons et introduisant l'impossibilité de principe d'exécuter la surveillance électronique au lieu où la victime réside', *Doc. parl.*, Chambre, 2024-25, n° 927/1.

¹⁹ En attribuant au pouvoir législatif la compétence d'adopter la loi en vertu de laquelle une peine peut être établie et appliquée, l'article 14 de la Constitution garantit à tout citoyen qu'aucun comportement ne sera punissable et qu'aucune peine ne sera infligée qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue (par exemple C.C., 18 février 2016, n° 25/2016).

gezegd belet artikel 157, vierde lid, Gw. niet dat de wetgever zelf een vorm van strafuitvoering omzet in een andere vorm van strafuitvoering.

11.2.1. Zonder dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, hierover binnen het spoedeisende en dus beperkte onderzoek, uitsluitel kan geven, is het niet uitgesloten dat uit artikel 157, vierde lid, Gw. moet worden afgeleid dat de SUR(B) bevoegd moet zijn om te oordelen of de van rechtswege toekenning voldeed aan de wettelijke voorwaarden, om toe te zien op de naleving van de aan het elektronisch toezicht verbonden voorwaarden en om over de eventuele herroeping ervan te beslissen.

11.2.2. Uit het ontworpen artikel 98/27/2, § 5, WERP volgt dat de SUR(B) na kennisgeving door de directeur geadieerd wordt en ten vroegste een maand en ten laatste drie maanden na de plaatsing onder elektronisch toezicht kan beslissen tot herroeping van het elektronisch toezicht of van het daarmee verbonden penitentiair verlov ingeval wordt vastgesteld dat de veroordeelde de algemene voorwaarde bedoeld in paragraaf 3,

l'article 157, alinéa 4, de la Constitution n'empêche pas que le législateur lui-même convertisse une forme d'exécution de la peine en une autre forme d'exécution de la peine.

11.2.1. Sans que le Conseil d'État, section de législation, puisse se prononcer sur ce point dans le cadre de l'examen urgent et donc limité, il n'est pas exclu qu'il faille déduire de l'article 157, alinéa 4, de la Constitution que le JAP ou le TAP doit être compétent pour apprécier si l'octroi de plein droit répondait aux conditions légales, pour veiller au respect des conditions liées à la surveillance électronique et pour statuer sur l'éventuelle révocation de celle-ci.

11.2.2. Il résulte de l'article 98/27/2, § 5, en projet, de la LSJE que le JAP ou le TAP est saisi après notification par le directeur et peut statuer sur la révocation de la surveillance électronique ou du congé pénitentiaire y afférent au plus tôt un mois et au plus tard trois mois après le placement sous surveillance électronique s'il est constaté que le condamné n'a pas respecté la condition générale visée au paragraphe 3, 1°,

1°, 2° of 3°,²⁰ van artikel 98/27/2 niet heeft nageleefd of dat één van de herroepingsgronden bedoeld in artikel 64, 2°, 4°, 6° of 7°,²¹ voorhanden is.

Daarnaast beschikt het openbaar ministerie, krachtens het ontworpen artikel 98/27/3 WERP, over de mogelijkheid om bij de SUR(B) de herroeping van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht te vorderen, wanneer de veroordeelde de algemene voorwaarden van het ontworpen artikel 98/27/2, § 3, 1°, 2° en 3°, niet naleeft alsook in de in artikel 64, 2°, 4°, 6° en 7°, WERP bedoelde gevallen.

Aldus wordt de ontworpen 'noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege' niet onttrokken aan de bevoegdheid van de SUR(B), en rijst er als zodanig geen probleem in het licht van artikel 157 Gw.

²⁰ Het ontworpen artikel 98/27/2, § 3, WERP luidt als volgt:
 "De veroordeelde is tijdens de uitvoering van het elektronisch toezicht onderworpen aan de volgende algemene voorwaarden:
 1° geen strafbare feiten plegen;
 2° de slachtoffers niet lastigvallen;
 3° een verblijfplaats in België blijven houden en die pas veranderen na toestemming van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht;
 4° gevolg geven aan de oproepingen van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht en van het openbaar ministerie;
 5° het door de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht vastgestelde uitvoeringsplan naleven."

²¹ Artikel 64 WERP luidt als volgt:
 "Het openbaar ministerie kan, met het oog op de herroeping van de toegekende strafuitvoeringsmodaliteiten, de zaak bij de strafuitvoeringsrechter of, in voorkomend geval, bij de strafuitvoeringsrechtbank aanhangig maken in de volgende gevallen:
 1° wanneer bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing wordt vastgesteld dat de veroordeelde tijdens de proeftermijn een misdrijf heeft gepleegd;

2° wanneer de veroordeelde een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden;

3° wanneer de opgelegde bijzondere voorwaarden niet worden nageleefd;

4° wanneer de veroordeelde geen gevolg geeft aan de oproepingen van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank, van het openbaar ministerie of, in voorkomend geval, van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen.

5° wanneer de veroordeelde zijn adreswijziging niet doorgeeft aan het openbaar ministerie en, in voorkomend geval, de bevoegde dienst van de Gemeenschappen die met de begeleiding is belast.

6° wanneer de veroordeelde het programma van de concrete invulling of de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht, met inbegrip van de naleving van het uurrooster, zoals bepaald overeenkomstig artikel 42, tweede lid, niet naleeft.

7° wanneer de veroordeelde zich niet meer in de tijdsvoorwaarden voor de toegekende strafuitvoeringsmodaliteit bevindt;

8° wanneer de veroordeelde na de toekenning van een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied nalaat of weigert om het grondgebied effectief te verlaten, niet meewerkt aan zijn verwijdering, niet meewerkt aan zijn identificatie met het oog op het bekomen van een reisdocument of terugkeert zonder de in artikel 55, 4°, vereiste toestemming van de strafuitvoeringsrechtbank."

2° ou 3°²⁰, de l'article 98/27/2 ou si un des motifs de révocation visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° ou 7°,²¹ est présent.

En outre, en vertu de l'article 98/27/3, en projet, de la LSJE, le ministère public dispose de la possibilité de demander au JAP ou au TAP la révocation de la surveillance électronique octroyée de plein droit si le condamné ne respecte pas les conditions générales prévues à l'article 98/27/2, § 3, 1°, 2° et 3°, en projet, ainsi que dans les cas visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° et 7, de la LSJE.

Ainsi, la 'procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit' en projet n'est pas soustraite à la compétence du JAP ou du TAP et ne pose aucun problème en tant que telle à la lumière de l'article 157 de la Constitution.

²⁰ L'article 98/27/2, § 3, en projet, de la LSJE s'énonce comme suit:
 "Pendant l'exécution de la surveillance électronique, le condamné est soumis aux conditions générales suivantes:
 1° ne pas commettre d'infractions;
 2° ne pas importuner les victimes;
 3° conserver un lieu de résidence en Belgique et ne le changer qu'après autorisation du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;
 4° donner suite aux convocations du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique, et du ministère public;
 5° respecter le plan d'exécution établi par le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique."

²¹ L'article 64 de la LSJE s'énonce comme suit:
 "Le ministère public peut saisir le juge de l'application des peines ou, le cas échéant, le tribunal de l'application des peines en vue de la révocation de la modalité d'exécution de la peine accordée, dans les cas suivants:

1° s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, que le condamné a commis, pendant le délai d'épreuve, un délit ou un crime, ou une infraction équivalente prise en compte conformément à l'article 99bis du Code pénal [.]

2° si le condamné met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers;

3° si les conditions particulières imposées ne sont pas respectées;

4° si le condamné ne donne pas suite aux convocations du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines, du ministère public ou, le cas échéant, du service compétent des Communautés [.]

5° si le condamné ne communique pas son changement d'adresse au ministère public et, le cas échéant, au service compétent des Communautés chargé d'exercer la guidance [.]

6° si le condamné ne respecte pas le programme du contenu concret ou le contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, en ce compris le respect de l'horaire, comme déterminé conformément à l'article 42, alinéa 2 [.]

7° si le condamné ne se trouve plus dans les conditions de temps pour la modalité d'exécution de la peine accordée;

8° si, après l'octroi d'une mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire, le condamné omet ou refuse de quitter effectivement le territoire, ne coopère pas à son éloignement, ne coopère pas à son identification en vue de l'obtention d'un document de voyage ou revient sans l'autorisation du tribunal de l'application des peines requise à l'article 55, 4°."

11.2.3. De bevoegdheid van de SUR(B) wordt evenwel beperkt. De SUR(B) kan immers enkel nagaan of de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege al dan niet moet worden herroepen indien bepaalde algemene voorwaarden niet zijn nageleefd of één van de herroepingsgronden bedoeld in artikel 64, 2°, 4°, 6° of 7°, WERP voorhanden is. De SUR(B) is bijgevolg niet bevoegd om na te gaan of de toekenningsvoorwaarden (zoals het beschikken over een verblijfplaats en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten) en de tijdsvoorwaarden al dan niet vervuld zijn.

Het uitdrukkelijk uitsluiten van deze controlebevoegdheid op de toekenning van het elektronisch toezicht lijkt moeilijk in overeenstemming te brengen met de keuze van de grondwetgever dat de strafuitvoeringsrechtbanken zich moeten uitspreken over maatregelen die de aard en duur van de opgelegde straf wijzigen.

11.2.4. Er moet ook over gewaakt worden dat de controle die de strafuitvoeringsrechtbanken kunnen uitoefenen werkzaam en reëel is.

In dit verband rijst de vraag of de SUR(B) al na één maand kan beoordelen of de voorwaarde van artikel 64, 6°, WERP²² niet is geschonden en of zij daarvoor over voldoende informatie beschikt. De tijdspanne tussen één en drie maanden om het dossier te laten beoordelen, lijkt zeer kort. Binnen die tijdspanne kan er door de bevoegde diensten van de gemeenschappen immers slechts een zeer beperkte hoeveelheid informatie worden verzameld en bezorgd.

12.1. In het ontworpen artikel 98/27/1, § 2, vierde lid, WERP worden aan de Koning twee machtigingen verleend, die beide betrekking hebben op de veroordeelden tot vrijheidsstraffen met een uitvoerbaar gedeelte van zes tot achttien maanden. Ten eerste wordt hij gemachtigd om de datum van inwerking-treding en buitenwerking-treding te bepalen van de uitsluiting van veroordeelden voor zware geweldsfeiten en veroordeelden voor drugsfeiten. Ten tweede wordt hij gemachtigd om het toepassingsgebied van de uitsluiting van veroordeelden voor drugsfeiten in te perken, op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare capaciteit.

In de memorie van toelichting wordt over de ontworpen bepaling het volgende gesteld:

“De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, ten aanzien van de veroordeelden met een straf totaal t.e.m. 18 maanden enerzijds (desnoods herhaaldelijk) beslissen over het ogenblik van de (gefaseerde) inwerking-treding en de buitenwerking-treding van deze uitsluitingen, en anderzijds het toepassingsgebied van de uitsluiting voor drugsfeiten inperken, en dit in overleg met de deelstaten en op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare

²² Namelijk dat de veroordeelde het programma van de concrete invulling of de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht, met inbegrip van de naleving van het uurrooster, moet naleven.

11.2.3. La compétence du JAP ou du TAP est toutefois limitée. En effet, le JAP ou le TAP peut uniquement vérifier si l'octroi de la surveillance électronique de plein droit doit ou non être révoqué si certaines conditions générales ne sont pas respectées ou si un des motifs de révocation visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° ou 7°, de la LSJE est présent. Par conséquent, le JAP ou le TAP n'est pas compétent pour vérifier si les conditions d'octroi (comme le fait de disposer d'un lieu de résidence et l'accord des cohabitants majeurs) et les conditions de temps sont remplies ou non.

L'exclusion explicite de ce pouvoir de contrôle sur l'octroi de la surveillance électronique semble difficilement conciliable avec le choix du constituant de permettre aux tribunaux de l'application des peines de se prononcer sur des mesures modifiant la nature et la durée de la peine infligée.

11.2.4. Il faut également veiller à ce que le contrôle que peuvent exercer les tribunaux de l'application des peines soit efficace et réel.

À cet égard, la question se pose de savoir si, après seulement un mois, le JAP ou le TAP peut apprécier si la condition prévue à l'article 64, 6°, de la LSJE²² n'a pas été violée et s'il dispose d'informations suffisantes pour ce faire. Le laps de temps entre un et trois mois pour examiner le dossier semble très court. Les services compétents des communautés ne peuvent en effet collecter et transmettre qu'une quantité très limitée d'informations pendant ce laps de temps.

12.1. L'article 98/27/1, § 2, alinéa 4, en projet, de la LSJE confère deux habilitations au Roi, qui concernent toutes les deux les personnes condamnées à des peines privatives de liberté avec une partie exécutoire de six à dix-huit mois. Le Roi est tout d'abord habilité à déterminer la date d'entrée en vigueur et de la fin de vigueur de l'exclusion des condamnés pour des faits de violence graves et des condamnés pour des faits liés à la drogue. Il est ensuite habilité à restreindre le champ d'application de l'exclusion des condamnés pour des faits liés à la drogue, sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation et de la capacité disponible.

L'exposé des motifs indique ce qui suit concernant la disposition en projet:

“Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, décider à l'égard des condamnés avec un total de peines jusqu'à 18 mois d'une part (si nécessaire, à plusieurs reprises), de la date d'entrée en vigueur et de la fin de vigueur (par étapes) de ces exclusions, et d'autre part restreindre le champ d'application de l'exclusion pour les faits liés à la drogue et ce, en concertation avec les entités fédérées sur la base d'une évaluation de la situation en matière de

²² À savoir que le condamné doit respecter le programme du contenu concret ou le contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, en ce compris le respect de l'horaire.

capaciteit, waarmee niet alleen de detentiecapaciteit, maar ook de capaciteit van de gemeenschappen wordt bedoeld.”

In dit verband verschaft de gemachtigde ook de volgende toelichting:

“De machtiging aan de Koning moet toelaten om ten aanzien van veroordeelden met een straftotaal tot en met 18 maanden te kunnen beslissen over de al dan niet uitsluiting van de toekenning ET van rechtswege van de in § 2, eerste lid, 2° en 3° bedoelde groep van veroordeelden in functie van de ernst van de overbevolking en de beschikbare capaciteit binnen het gevangeniswezen en de deelstaten. Het moet het mogelijk maken om deze groepen van veroordeelden wel en niet uit te sluiten door een KB van inwerkingtreding of een KB van buitenwerkingtreding te nemen. Aan deze beslissing zal telkens een evaluatie van de impact van de maatregelen op de overbevolking voorafgaan. Deze oefening kan herhaald worden zolang de noodmaatregel van toepassing is.

Het moet het ook mogelijk maken om mbt de categorie onder 3° ook een onderscheid te maken tussen veroordeelden voor alle inbreuken op de drugswet of voor bepaalde drugfeiten. Er kan daarbij gedacht worden aan de verzwaarde drugfeiten zoals de feiten bedoeld in de artikelen 2*bis*, §§ 3 en 4 en 2*quater*, 5° en 6° van de drugswet van 24 februari 1921.

Voor veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden (veroordeelden bedoeld in § 1, 2° en 3°) gelden strengere regels dan voor veroordeelde met straftotaal van 18 maanden of minder. Naarmate het straftotaal hoger is, komen minder veroordeelden in aanmerking voor de van rechtswege toekenning ET. Dit past in het kader van de doelstellingen in het regeerakkoord. Veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden die veroordeeld zijn voor gewelds- of drugsdelicten kunnen enkel een ET toegekend krijgen via de noodprocedure SUR, waar er op niveau van de toekenning een beoordeling is van de tegenaanwijzing met de mogelijkheid tot het opleggen van bijzondere voorwaarden.”

12.2. Deze machtigingen staan op gespannen voet met het formele legaliteitsbeginsel, zoals dat *sub* 9 in herinnering is gebracht. Op zijn minst moeten door de wetgever de criteria worden aangegeven aan de hand waarvan kan worden bepaald wanneer de bedoelde regeling in werking respectievelijk buiten werking moet treden. Overigens betreffen de machtigingen eigenlijk niet de inwerkingtreding van de bewuste bepalingen, maar de afbakening van hun toepassingsgebied. Dat moet worden gecorrigeerd, en de wetgever moet op zijn minst de voorwaarden of criteria aangeven aan de hand waarvan de Koning dat toepassingsgebied kan inperken dan wel uitbreiden.

13.1.1. Zoals de memorie van toelichting stelt, komt de ontworpen ‘noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege’ boven op de bestaande noodprocedures. Daarbij rijst de vraag hoe de verschillende procedures van elektronisch toezicht zich tot elkaar verhouden.

De gemachtigde geeft in dit verband de volgende toelichting:

surpopulation et de la capacité disponible, par laquelle on vise non seulement la capacité de détention, mais aussi la capacité des communautés”.

À cet égard, le délégué fournit également les explications suivantes:

“De machtiging aan de Koning moet toelaten om ten aanzien van veroordeelden met een straftotaal tot en met 18 maanden te kunnen beslissen over de al dan niet uitsluiting van de toekenning ET van rechtswege van de in § 2, eerste lid, 2° en 3° bedoelde groep van veroordeelden in functie van de ernst van de overbevolking en de beschikbare capaciteit binnen het gevangeniswezen en de deelstaten. Het moet het mogelijk maken om deze groepen van veroordeelden wel en niet uit te sluiten door een KB van inwerkingtreding of een KB van buitenwerkingtreding te nemen. Aan deze beslissing zal telkens een evaluatie van de impact van de maatregelen op de overbevolking voorafgaan. Deze oefening kan herhaald worden zolang de noodmaatregel van toepassing is.

Het moet het ook mogelijk maken om mbt de categorie onder 3° ook een onderscheid te maken tussen veroordeelden voor alle inbreuken op de drugswet of voor bepaalde drugfeiten. Er kan daarbij gedacht worden aan de verzwaarde drugfeiten zoals de feiten bedoeld in de artikelen 2*bis*, §§ 3 en 4 en 2*quater*, 5° en 6° van de drugswet van 24 februari 1921.

Voor veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden (veroordeelden bedoeld in § 1, 2° en 3°) gelden strengere regels dan voor veroordeelde met straftotaal van 18 maanden of minder. Naarmate het straftotaal hoger is, komen minder veroordeelden in aanmerking voor de van rechtswege toekenning ET. Dit past in het kader van de doelstellingen in het regeerakkoord. Veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden die veroordeeld zijn voor gewelds- of drugsdelicten kunnen enkel een ET toegekend krijgen via de noodprocedure SUR, waar er op niveau van de toekenning een beoordeling is van de tegenaanwijzing met de mogelijkheid tot het opleggen van bijzondere voorwaarden”.

12.2. Ces habilitations se heurtent au principe de légalité formelle, comme cela a été rappelé au point 9. Le législateur doit à tout le moins indiquer les critères permettant de déterminer quand le régime visé doit entrer en vigueur, respectivement cesser d’être en vigueur. Par ailleurs, les habilitations ne concernent en fait pas l’entrée en vigueur des dispositions en question, mais bien la délimitation de leur champ d’application. Il convient de remédier à ce point et le législateur doit à tout le moins indiquer les conditions ou les critères permettant au Roi de restreindre ou d’étendre ce champ d’application.

13.1.1. Ainsi que l’indique l’exposé des motifs, la ‘procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit’ en projet s’ajoute aux procédures d’urgence existantes. À cet égard, la question se pose de savoir comment les différentes procédures de surveillance électronique s’articulent entre elles.

À cet égard, le délégué donne les précisions suivantes:

“Er zullen drie vormen van ET zijn:

1) Het ET toegekend overeenkomstig de reguliere bepalingen van de WERP. Dit wordt toegekend aan de veroordeelden voor wie overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is. Hetzelfde geldt voor veroordeelden die door de hoogte van hun straftotaal niet in aanmerking komen voor ET in de categorie 2. Voor deze veroordeelden zijn de reguliere bepalingen van de WERP immers niet buiten toepassing gesteld. Dit is een permanente situatie. Hetzelfde geldt voor veroordeelden die door de hoogte van hun straftotaal niet in aanmerking komen voor ET in de categorie 2.

2) ET toegekend overeenkomstig artikel 98/8 e.v. van de noodprocedure strafuitvoeringsrechter. Dit is van toepassing op veroordeelden met straftotaal van drie jaar of minder, maar meer dan zes maanden voor wie de reguliere bepalingen van de WERP buiten toepassing zijn gesteld.

Dit is een tijdelijke noodmaatregel die geldt tot 1 juni 2030, maar die vervroegd kan worden stopgezet bij KB.

ET wordt toegekend door de SUR, na onderzoek van 1 contra-indicatie (concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden), met na te leven algemene voorwaarden en mogelijkheid van het opleggen van individuele, bijzondere voorwaarden.

Het onderscheid met ET toegekend in punt 1) ligt in het feit dat het een snellere en efficiëntere procedure toekenningsprocedure is (volledig schriftelijk, beperkte tegenaanwijzing die onderzocht dient te worden, beknopte verslaggeving).

3) Door middel van dit voorontwerp wordt een derde vorm van ET ingevoerd, meer bepaald het ET dat van rechtswege wordt toegekend. Dit is opnieuw een tijdelijke noodmaatregel die zal gelden tot 31 december 2028, en voor veroordeelden met straftotaal t.e.m. 18 maanden verlengd kan worden tot 1 juni 2030.

Volgende veroordeelden komen ervoor in aanmerking:

Veroordeelden met straftotaal van meer dan zes maanden, maar 18 maanden of minder;

Veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden, maar 10 jaar of minder wanneer ze zich op 18 maanden voor strafeinde bevinden en voor zover ze in de tijdsvoorwaarden zijn voor voorwaardelijke invrijheidstelling.

Een aantal groepen van veroordeelden zijn uitgesloten:

Veroordeelden voor wie overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is (zedes en terro);

Veroordeelden voor geweldsdelicten;

Veroordeelden voor drugsfeiten.

De veroordeelden die niet uitgesloten zijn krijgen automatisch ET (van rechtswege) op voorwaarde dat ze een verblijfplaats

“Er zullen drie vormen van ET zijn:

1) Het ET toegekend overeenkomstig de reguliere bepalingen van de WERP. Dit wordt toegekend aan de veroordeelden voor wie overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is. Hetzelfde geldt voor veroordeelden die door de hoogte van hun straftotaal niet in aanmerking komen voor ET in de categorie 2. Voor deze veroordeelden zijn de reguliere bepalingen van de WERP immers niet buiten toepassing gesteld. Dit is een permanente situatie. Hetzelfde geldt voor veroordeelden die door de hoogte van hun straftotaal niet in aanmerking komen voor ET in de categorie 2.

2) ET toegekend overeenkomstig artikel 98/8 e.v. van de noodprocedure strafuitvoeringsrechter. Dit is van toepassing op veroordeelden met straftotaal van drie jaar of minder, maar meer dan zes maanden voor wie de reguliere bepalingen van de WERP buiten toepassing zijn gesteld.

Dit is een tijdelijke noodmaatregel die geldt tot 1 juni 2030, maar die vervroegd kan worden stopgezet bij KB.

ET wordt toegekend door de SUR, na onderzoek van 1 contra-indicatie (concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden), met na te leven algemene voorwaarden en mogelijkheid van het opleggen van individuele, bijzondere voorwaarden.

Het onderscheid met ET toegekend in punt 1) ligt in het feit dat het een snellere en efficiëntere procedure toekenningsprocedure is (volledig schriftelijk, beperkte tegenaanwijzing die onderzocht dient te worden, beknopte verslaggeving).

3) Door middel van dit voorontwerp wordt een derde vorm van ET ingevoerd, meer bepaald het ET dat van rechtswege wordt toegekend. Dit is opnieuw een tijdelijke noodmaatregel die zal gelden tot 31 december 2028, en voor veroordeelden met straftotaal t.e.m. 18 maanden verlengd kan worden tot 1 juni 2030.

Volgende veroordeelden komen ervoor in aanmerking:

Veroordeelden met straftotaal van meer dan zes maanden, maar 18 maanden of minder;

Veroordeelden met straftotaal van meer dan 18 maanden, maar 10 jaar of minder wanneer ze zich op 18 maanden voor strafeinde bevinden en voor zover ze in de tijdsvoorwaarden zijn voor voorwaardelijke invrijheidstelling.

Een aantal groepen van veroordeelden zijn uitgesloten:

Veroordeelden voor wie overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is (zedes en terro);

Veroordeelden voor geweldsdelicten;

Veroordeelden voor drugsfeiten.

De veroordeelden die niet uitgesloten zijn krijgen automatisch ET (van rechtswege) op voorwaarde dat ze een verblijfplaats

en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten hebben. Er zijn enkel algemene voorwaarden van toepassing.

De SUR of SURB doen wel een controle op deze automatische toekenning ET, aangezien elke dossier hen ter beoordeling wordt voorgelegd.”

Gevraagd of het mogelijk is dat de verschillende procedures samenlopen en met elkaar in conflict komen, verklaart de gemachtigde:

“De veroordeelden voor wie een gespecialiseerd advies vereist is, vallen steeds onder de reguliere bepalingen van de WERP.

Voor de andere veroordeelden met straf totaal tot en met drie jaar is de ‘noodprocedure SUR’ en de ‘noodprocedure toekenning ET van rechtswege’ van toepassing.

Wanneer beide procedures mogelijk zijn omdat aan alle voorwaarden voldaan is, zal steeds de ‘noodprocedure toekenning ET van rechtswege’ primeren aangezien dit een van rechtswege toekenning is waarbij enkel twee feitelijkheden nagegaan worden (adres en akkoord huisgenoten) en dan de toekenning een feit is. Indien niet aan de voorwaarden voor de toekenning van rechtswege voldaan is of als deze herroepen wordt en omwille van het eenmalig karakter niet opnieuw kan worden toegekend, vallen deze veroordeelden terug op de ‘noodprocedure SUR’.”

13.1.2. De verschillende regelingen voor elektronisch toezicht leiden tot een zeer complexe regelgeving die aanleiding kan geven tot onzekerheid over welke regeling van toepassing is. Uit het voormelde antwoord blijkt dit zeker het geval te zijn bij de toepassing van de ‘noodprocedure SUR’ en de ‘noodprocedure toekenning ET van rechtswege’. Die complexiteit knelt des te meer voor veroordeelde personen, die wellicht vaak enkel met de nodige bijstand voldoende inzicht in hun rechtssituatie zullen kunnen behouden.

In het licht van de rechtszekerheid en de vereisten van materiële legaliteit, moet in ieder geval de geciteerde verklaring van de gemachtigde over het primeren van de ‘noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege’ en het terugvallen op de ‘noodprocedure SUR’ herwerkt worden tot een bepaling die opgenomen wordt in de WERP. Daarover wordt het best ook in de memorie van toelichting uitleg verschaft.

13.2. Daarnaast is het mogelijk dat een veroordeelde reeds voor een andere strafuitvoeringsmodaliteit heeft gekozen en dat daarvoor de procedure heeft aangevat.

Aan de gemachtigde is gevraagd of in dat geval aan die veroordeelde een elektronisch toezicht van rechtswege kan worden toegekend, en indien dit het geval is, wat dan het gevolg is voor de aangevatte procedure.

De gemachtigde antwoordt:

en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten hebben. Er zijn enkel algemene voorwaarden van toepassing.

De SUR of SURB doen wel een controle op deze automatische toekenning ET, aangezien elke dossier hen ter beoordeling wordt voorgelegd.”

À la question de savoir s’il est possible que les différentes procédures soient en concurrence et entrent en conflit entre elles, le délégué a déclaré ce qui suit:

“De veroordeelden voor wie een gespecialiseerd advies vereist is, vallen steeds onder de reguliere bepalingen van de WERP.

Voor de andere veroordeelden met straf totaal tot en met drie jaar is de ‘noodprocedure SUR’ en de ‘noodprocedure toekenning ET van rechtswege’ van toepassing.

Wanneer beide procedures mogelijk zijn omdat aan alle voorwaarden voldaan is, zal steeds de ‘noodprocedure toekenning ET van rechtswege’ primeren aangezien dit een van rechtswege toekenning is waarbij enkel twee feitelijkheden nagegaan worden (adres en akkoord huisgenoten) en dan de toekenning een feit is. Indien niet aan de voorwaarden voor de toekenning van rechtswege voldaan is of als deze herroepen wordt en omwille van het eenmalig karakter niet opnieuw kan worden toegekend, vallen deze veroordeelden terug op de ‘noodprocedure SUR’.”

13.1.2. Les différents régimes de surveillance électronique aboutissent à une réglementation très complexe qui peut être source d’incertitude quant à savoir quel règlement est d’application. Il ressort de la réponse précitée que tel est certainement le cas dans le cadre de l’application de la ‘procédure d’urgence JAP’ et de la ‘procédure d’urgence pour l’octroi de la SE de plein droit’. Cette complexité est d’autant plus problématique pour les personnes condamnées, qui, sans doute bien souvent, ne pourront avoir une connaissance suffisante de leur situation juridique qu’avec l’aide nécessaire.

Au regard de la sécurité juridique et des exigences de légalité matérielle, il convient en tout état de cause de remanier la déclaration précitée du délégué sur la primauté de la ‘procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit’ et le recours à la ‘procédure d’urgence JAP’ en une disposition qui sera intégrée dans la LSJE. Il serait également préférable que l’exposé des motifs fournisse des explications à ce sujet.

13.2. Il est en outre possible qu’une personne condamnée ait déjà choisi une autre modalité d’exécution de la peine et qu’elle ait entamé la procédure à cet effet.

Il a été demandé au délégué si une surveillance électronique de plein droit peut être octroyée à ce condamné dans ce cas, et, dans l’affirmative, quelle en serait alors la conséquence pour la procédure entamée.

Le délégué répond en ces termes:

“Ja, ook als een procedure VI lopende is of de veroordeelde een beperkte detentie of een elektronisch toezicht heeft gevraagd, wordt het ET van rechtswege toegekend. Uit de van rechtswege toekenning ET volgt dat een einde wordt gemaakt aan de lopende procedure voor ET (aangezien het eenzelfde maatregel is) of [beperkte detentie] (aangezien het in vorm van ‘vrijheid’ een meer beperkte modaliteit is), maar niet aan die voor een voorwaardelijke invrijheidstelling. Deze procedure loopt onverminderd verder en de SUR/SURB kunnen een voorwaardelijke invrijheidstelling toekennen aan een veroordeelde met een toekenning ET van rechtswege.

Omgekeerd kan het ET van rechtswege ook toegekend worden aan een veroordeelde die reeds in beperkte detentie is gelet op de bepaling van artikel 98/27/2, § 1, in ontwerp (de veroordeelde die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat). Dit slaat immers op veroordeelden in de gevangenis of in beperkte detentie. Veroordeelden in ET of in VI vallen niet onder de definitie; op hen is de van rechtswege toekenning ET om evidente redenen niet van toepassing.”

In dit verband kan ook worden gewezen op het ontworpen artikel 98/27/2, § 1, eerste lid, WERP waarin wordt bepaald dat aan de veroordeelde die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk ondergaat of “van wie de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf is opgeschort overeenkomstig artikel 98/17” van rechtswege elektronisch toezicht wordt toegekend van zodra de directeur vaststelt dat de veroordeelde over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren.

Om toelichting gevraagd hoe de beide procedures zich tot elkaar verhouden, verklaart de gemachtigde:

“[D]e veroordeelde voor wie de directeur een positief advies VI of ET heeft geformuleerd en die overeenkomstig artikel 98/17 in strafopshorting is in afwachting van een vonnis van de SUR over de toekenning van deze modaliteit, krijgt inderdaad een ET van rechtswege als aan alle voorwaarden is voldaan (niet behorende tot uitgesloten categorie, adres en akkoord huisgenoten). Zoals eerder vermeld, volgt uit de toekenning van ET van rechtswege dat het verzoek ET komt te vervallen aangezien eenzelfde modaliteit reeds toegekend is, dit is een automatisch gevolg van de toekenning van rechtswege. Over de VI kan de SUR nog steeds beslissen.”

Ook hier is het nodig om over dit alles meer duidelijkheid te scheppen aan de hand van uitdrukkelijke bepalingen in de WERP.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 18

14. Artikel 18 van het voorontwerp wijzigt het opschrift van titel *XIIquinquies* WERP, ingevoegd bij artikel 96 van de wet van 30 maart 2026 ‘betreffende de regeling van een tijdelijk wettelijk kader inzake de uitvoering van de straf onder elektronisch toezicht, de probatiestraf, de werkstraf, de opschorting en de probatieopshorting, het uitstel en het probatie-uitstel, de

“Ja, ook als een procedure VI lopende is of de veroordeelde een beperkte detentie of een elektronisch toezicht heeft gevraagd, wordt het ET van rechtswege toegekend. Uit de van rechtswege toekenning ET volgt dat een einde wordt gemaakt aan de lopende procedure voor ET (aangezien het eenzelfde maatregel is) of [beperkte detentie] (aangezien het in vorm van ‘vrijheid’ een meer beperkte modaliteit is), maar niet aan die voor een voorwaardelijke invrijheidstelling. Deze procedure loopt onverminderd verder en de SUR/SURB kunnen een voorwaardelijke invrijheidstelling toekennen aan een veroordeelde met een toekenning ET van rechtswege.

Omgekeerd kan het ET van rechtswege ook toegekend worden aan een veroordeelde die reeds in beperkte detentie is gelet op de bepaling van artikel 98/27/2, § 1, in ontwerp (de veroordeelde die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat). Dit slaat immers op veroordeelden in de gevangenis of in beperkte detentie. Veroordeelden in ET of in VI vallen niet onder de definitie; op hen is de van rechtswege toekenning ET om evidente redenen niet van toepassing.”

À cet égard, on peut aussi relever l’article 98/27/2, § 1er, alinéa 1er, en projet, de la LSJE, qui dispose qu’une surveillance électronique est octroyée de plein droit au condamné qui purge sa peine privative de liberté en tout ou partie ou “dont l’exécution de la peine privative de liberté a été suspendue conformément à l’article 98/17” dès que le directeur constate que le condamné dispose d’un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord.

Invité à fournir des précisions quant à l’articulation entre ces deux procédures, le délégué déclare ce qui suit:

“[D]e veroordeelde voor wie de directeur een positief advies VI of ET heeft geformuleerd en die overeenkomstig artikel 98/17 in strafopshorting is in afwachting van een vonnis van de SUR over de toekenning van deze modaliteit, krijgt inderdaad een ET van rechtswege als aan alle voorwaarden is voldaan (niet behorende tot uitgesloten categorie, adres en akkoord huisgenoten). Zoals eerder vermeld, volgt uit de toekenning van ET van rechtswege dat het verzoek ET komt te vervallen aangezien eenzelfde modaliteit reeds toegekend is, dit is een automatisch gevolg van de toekenning van rechtswege. Over de VI kan de SUR nog steeds beslissen”.

En l’espèce également, il est nécessaire de clarifier davantage tous ces points au moyen de dispositions explicites dans la LSJE.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article 18

14. L’article 18 de l’avant-projet modifie l’intitulé du titre *XIIquinquies* de la LSJE, inséré par l’article 96 de la loi du 30 mars 2026 ‘relative à la réglementation d’un cadre légal temporaire de l’exécution de la peine de surveillance électronique, de la peine de probation, de la peine de travail, de la suspension et de la suspension probatoire, du sursis et

bijkomende straf bedoeld in artikel 50 van het Strafwetboek en bepaalde straffen opgelegd aan rechtspersonen en tot wijziging van het Wetboek van strafvordering, de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek, met het oog op de inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek'.

Overeenkomstig artikel 110 van de wet van 30 maart 2026 treedt deze wet in werking op de dag waarop de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek I van het Strafwetboek' en de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek' in werking treden, zijnde 1 september 2026.

Waar artikel 24 van het voorontwerp bepaalt dat de ontworpen wet in werking treedt de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, moet ermee rekening worden gehouden dat artikel 18 van het voorontwerp niet vóór 1 september 2026 in werking kan treden.

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Wouter PAS

du sursis probatoire, de la peine accessoire visée à l'article 50 du Code pénal et certaines peines imposées aux personnes morales et modifiant le Code d'instruction criminelle, la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal, en vue de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal'.

Conformément à l'article 110 de la loi du 30 mars 2026, cette loi entre en vigueur le jour de l'entrée en vigueur de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre Ier du Code pénal' et de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal', à savoir le 1er septembre 2026.

Alors que l'article 24 de l'avant-projet dispose que la loi en projet entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, il faut tenir compte du fait que l'article 18 de l'avant-projet ne peut pas entrer en vigueur avant le 1er septembre 2026.

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

**Wijzigingen van de wet van 17 mei 2006
betreffende de externe rechtspositie
van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en
de aan het slachtoffer toegekende rechten
in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten**

Art. 2

In artikel 20/1, eerste lid, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, wordt het woord “zes” vervangen door het woord “twaalf”.

Art. 3

In artikel 98/13 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “direct” vervangen door het woord “concreet”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

**Modifications de la loi du 17 mai 2006
relative au statut juridique externe des personnes
condamnées à une peine privative de liberté et
aux droits reconnus à la victime dans le cadre
des modalités d'exécution de la peine**

Art. 2

Dans l'article 20/1, alinéa 1er, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2006, le mot “six” est remplacé par le mot “douze”.

Art. 3

Dans l'article 98/13 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”;

2° l'alinéa 3 est remplacé comme suit:

“Onder een concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden wordt verstaan een risico dat op het eerste gezicht blijkt uit de actuele gedragingen van de veroordeelde gesteld sinds de veroordeling, zoals blijkt uit de elementen van het advies van de directeur bedoeld in artikel 98/16, eerste lid, 2°, d) en e) of, in voorkomend geval, uit het advies bedoeld in artikel 98/18.”

Art. 4

In artikel 98/16, eerste lid, 2°, e), van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het woord “direct” vervangen door het woord “concreet”.

Art. 5

In artikel 98/18 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “direct” wordt vervangen door het woord “concreet”;

2° de woorden “vijf werkdagen” worden vervangen door de woorden “tien werkdagen”.

Art. 6

In titel *XIIquater* wordt een hoofdstuk I/1 ingevoegd luidende “De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege”.

Art. 7

In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een afdeling I ingevoegd, luidende “Toepassingsgebied en geldigheidsduur”.

Art. 8

In afdeling I, ingevoegd bij artikel 7, wordt een artikel 98/27/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/1. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op:

1° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte achttien maanden of minder, maar zes maanden of meer bedraagt;

2° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder,

“Par risque concrètement observable pour l’intégrité physique des tiers, on entend un risque qui ressort à première vue du comportement actuel du condamné manifesté depuis la condamnation, tel que cela ressort des éléments de l’avis du directeur visé à l’article 98/16, alinéa 1er, 2°, d) et e) ou, le cas échéant, de l’avis visé à l’article 98/18.”

Art. 4

Dans l’article 98/16, alinéa 1er, 2°, e) de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”.

Art. 5

Dans l’article 98/18 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “directement” est remplacé par le mot “concrètement”;

2° les mots “cinq jours ouvrables” sont remplacés par les mots “dix jours ouvrables”.

Art. 6

Dans le titre *XIIquater*, il est inséré un chapitre Ier/1 intitulé “De la procédure d’urgence pour l’octroi de la surveillance électronique de plein droit”.

Art. 7

Dans le chapitre Ier/1, inséré par l’article 6, il est inséré une section Ire intitulée “Champ d’application et durée de validité”.

Art. 8

Dans la section Ire, insérée par l’article 7, il est inséré un article 98/27/1, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/1. § 1er. Le présent chapitre s’applique au:

1° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix-huit mois, mais supérieure ou égale à six mois;

2° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou

maar meer dan achttien maanden bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

3° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte tien jaar of minder, maar meer dan drie jaar bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling.

§ 2. De volgende categorieën van veroordeelden zijn uitgesloten van de in dit hoofdstuk bedoelde toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege:

1° de veroordeelde die een straf ondergaat waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is;

2° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in artikel 98/19, tweede lid;

3° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen.

De veroordeelde van wie op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, komt voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege slechts in aanmerking voor zover op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat moet verleend worden binnen tien dagen na kennisgeving door de directeur, blijkt dat die veroordeelde niet onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De veroordeelde wiens strafuitvoeringsmodaliteit tijdens de geldigheidsduur van dit hoofdstuk door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank wordt herroepen, is gedurende twee maanden na de tenuitvoerlegging van het vonnis tot herroeping uitgesloten van de toekenning van rechtswege van elektronisch toezicht. Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode

égale à trois ans, mais supérieure à dix-huit mois, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

3° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix ans, mais supérieure à trois ans, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

§ 2. Les catégories de condamnés suivantes sont exclues de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit visée au présent chapitre:

1° le condamné qui purge une peine pour laquelle un avis spécialisé est requis conformément à l'article 32;

2° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à l'article 98/19, alinéa 2;

3° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes.

Le condamné pour qui il ressort d'un avis de l'Office des étrangers qu'il n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume, ne peut bénéficier de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit que dans la mesure où, sur la base d'un avis de l'Office des étrangers, qui est à rendre dans les dix jours suivant la notification par le directeur, il apparaît que ce condamné ne peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers.

Le condamné dont la modalité d'exécution de la peine est révoquée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines pendant la période de validité de chapitre est exclu de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit pendant les deux mois qui suivent l'exécution du jugement de révocation. Il en est également exclu pendant la période d'arrestation

van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.

§ 3. Vanaf twee maanden na de inwerkingtreding van deze wet kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het toepassingsgebied van de noodprocedure voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege uitbreiden ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, voor zover de beschikbare detentiecapaciteit het niet toelaat om elke gedetineerde een menswaardige slaappleaats te bieden.

De in het eerste lid bedoelde uitbreiding houdt in dat de uitsluitingsbepalingen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2° en/of 3°, geheel of gedeeltelijk niet worden toegepast.

Van zodra de beschikbare detentiecapaciteit het opnieuw toelaat om elke gedetineerde een menswaardige slaappleaats te bieden, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het toepassingsgebied van de noodprocedure bedoeld in het eerste lid inperken ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, door de uitsluitingsbepalingen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2° en/of 3°, geheel of gedeeltelijk toe te passen.

§ 4. Dit hoofdstuk is van toepassing tot 31 december 2028.

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare capaciteit, ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, de datum bedoeld in het eerste lid telkens met maximum één jaar verlengen tot uiterlijk 1 juni 2030.

§ 5. Aan de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1 wordt een elektronisch toezicht in de zin van artikel 22 toegekend onder de hierna bepaalde voorwaarden.

§ 6. De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege heeft voorrang op alle andere in deze wet voorziene procedures tot toekenning van elektronisch toezicht zonder de van toepassing zijnde bepalingen van deze wet uit te sluiten.”

Art. 9

In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een afdeling II ingevoegd luidende “Toekenningsvoorwaarden en -procedure”.

provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.

§ 3. Au plus tôt deux mois après l'entrée en vigueur de la présente loi, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre le champ d'application de la procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, dans la mesure où la capacité de détention disponible ne permet pas d'offrir à chaque détenu un espace de couchage digne.

L'extension visée à l'alinéa 1er implique que les dispositions d'exclusion visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2° et/ou 3°, ne sont, en tout ou en partie, pas appliquées.

Dès que la capacité de détention disponible permet à nouveau d'offrir à chaque détenu un espace de couchage digne, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, restreindre le champ d'application de la procédure d'urgence visée à l'alinéa 1er à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, en appliquant, en tout ou en partie, les dispositions d'exclusion visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2° et/ou 3°.

§ 4. Ce chapitre est d'application jusqu'au 31 décembre 2028.

Le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation et de la capacité disponible, prolonger à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, la date visée à l'alinéa 1er à chaque fois d'un an au maximum, jusqu'au 1er juin 2030 au plus tard.

§ 5. Une surveillance électronique au sens de l'article 22 est octroyée au condamné visé au paragraphe 1er aux conditions précisées ci-après.

§ 6. La procédure d'urgence d'octroi de la surveillance électronique de plein droit prime sur toutes les autres procédures d'octroi de la surveillance électronique prévues par la présente loi, sans exclure les dispositions applicables de la présente loi.”

Art. 9

Dans le chapitre Ier/1, inséré par l'article 6, il est inséré une section II intitulée “Conditions et procédure d'octroi”.

Art. 10

In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/2. § 1. Aan de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° tot 3°, die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat of van wie de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf is opgeschort overeenkomstig artikel 98/17, wordt van rechtswege een elektronisch toezicht toegekend van zodra de directeur vaststelt dat de veroordeelde over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren.

Indien de veroordeelde een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de artikelen 28/1 en 47/1, wordt de verblijfplaats niet aanvaard indien het slachtoffer verblijft op de plaats waar het elektronisch toezicht zal worden doorgebracht.

De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege omvat de toekenning van rechtswege van penitentiair verlof ten belope van viermaal zesendertig uur per trimester. Het penitentiair verlof is elk trimester van rechtswege hernieuwd, behoudens andersluidende beslissing van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig paragraaf 5.

§ 2. Ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2° wordt, voorafgaand aan de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht, de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf van rechtswege opgeschort.

De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopschorting van rechtswege onmiddellijk mee aan de veroordeelde.

De directeur stelt het slachtoffer zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke schriftelijke communicatiemiddel in kennis van de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopschorting van rechtswege.

De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopschorting van rechtswege onmiddellijk mee aan:

- 1° de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;
- 2° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;
- 3° het openbaar ministerie;

Art. 10

Dans la section II, insérée par l'article 9, il est inséré un article 98/27/2, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/2. § 1er. Une surveillance électronique est octroyée au condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° à 3, qui purge sa peine privative de liberté en tout ou en partie en prison ou dont l'exécution de la peine privative de liberté a été suspendue conformément à l'article 98/17, dès que le directeur constate que le condamné dispose d'un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord.

Si le condamné purge une peine pour des faits visés aux articles 28/1 et 47/1, le lieu de résidence n'est pas accepté si la victime réside à l'endroit où la surveillance électronique se déroulera.

L'octroi de la surveillance électronique de plein droit comprend l'octroi de plein droit d'un congé pénitentiaire d'une durée de quatre fois trente-six heures par trimestre. Le congé pénitentiaire est renouvelé de plein droit chaque trimestre, sauf décision contraire du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines conformément au paragraphe 5.

§ 2. À l'égard du condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 1° et 2°, avant le placement effectif sous surveillance électronique, l'exécution de la peine privative de liberté est suspendue de plein droit.

Le directeur informe immédiatement le condamné de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.

Le directeur informe la victime le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le plus rapide, de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.

Le directeur informe immédiatement de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit:

- 1° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;
- 2° le greffe du tribunal de l'application des peines;
- 3° le ministère public;

4° de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;

5° de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.

De strafopshorting neemt van rechtswege een einde op het ogenblik van de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht. De veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, verblijft na de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege in de gevangenis voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht.

Tijdens de opschorting van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt of het openbaar ministerie, de opsluiting van de veroordeelde bevelen indien deze de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt of wanneer er een gevaar bestaat dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken. Deze beslissing wordt onmiddellijk meegedeeld aan de veroordeelde, de strafuitvoeringsrechter en de directeur. De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege komt hierdoor te vervallen.

§ 3. De veroordeelde is tijdens de uitvoering van het elektronisch toezicht onderworpen aan volgende algemene voorwaarden:

1° geen strafbare feiten plegen;

2° de slachtoffers niet lastigvallen;

3° een verblijfplaats in België blijven houden en die pas veranderen na toestemming van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht;

4° gevolg geven aan de oproepingen van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht en van het openbaar ministerie;

5° het door de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht vastgestelde uitvoeringsplan naleven.

§ 4. De directeur deelt de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht mee aan de volgende autoriteiten en instanties:

1° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;

2° het openbaar ministerie;

4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;

5° l'Office des étrangers, dans le cas où la décision concerne un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.

La suspension de peine prend fin de plein droit au moment du placement effectif sous surveillance électronique. Le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 3°, séjourne en prison après l'octroi de la surveillance électronique de plein droit, pour le temps strictement nécessaire au placement effectif sous surveillance électronique.

Durant la suspension de l'exécution de la peine privative de liberté, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve ou le ministère public peut ordonner l'incarcération du condamné si celui-ci met gravement en péril l'intégrité physique de tiers ou s'il existe un risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine. Cette décision est communiquée sans délai au condamné, au juge du tribunal de l'application des peines et au directeur. L'octroi de la surveillance électronique de plein droit devient dès lors caduque.

§ 3. Pendant l'exécution de la surveillance électronique, le condamné est soumis aux conditions générales suivantes:

1° ne pas commettre d'infractions;

2° ne pas importuner les victimes;

3° conserver un lieu de résidence en Belgique et ne le changer qu'après autorisation du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;

4° donner suite aux convocations du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique, et du ministère public;

5° respecter le plan d'exécution établi par le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique.

§ 4. Le directeur informe du placement effectif sous surveillance électronique les autorités et instances suivantes:

1° le greffe du tribunal de l'application des peines;

2° le ministère public;

3° de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde zich zal vestigen;

4° de nationale gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

§ 5. De strafuitvoeringsrechter, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2°, of de strafuitvoeringsrechtbank, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, wordt gevat door de kennisgeving bedoeld in paragraaf 2, vierde lid, 2°, en oordeelt ten laatste twee maanden na die kennisgeving of de van rechtswege toekenning voldeed aan de tijds- en toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de artikelen 98/27/1, § 1, en 98/27/2, § 1, en beslist, op basis van die beoordeling, over de eventuele stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege of van het penitentiair verlof. Bij gebrek aan vonnis binnen die termijn, loopt het elektronisch toezicht, met inbegrip van het penitentiair verlof, verder.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank kan beslissen tot stopzetting van het elektronisch toezicht of van het penitentiair verlof ingeval wordt vastgesteld dat de van rechtswege toekenning niet voldeed aan de tijds- of toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de artikelen 98/27/1, § 1, en 98/27/2, § 1.

Ingeval de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank een stopzetting van het elektronisch toezicht of penitentiair verlof overweegt, vindt de behandeling van de zaak plaats op de eerste nuttige zitting.

De veroordeelde wordt ten minste tien dagen voor de datum van de behandeling van het dossier per ter post aangetekende brief opgeroepen.

De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

Het dossier wordt ten minste vier dagen voor de datum waarop de zitting is vastgesteld voor inzage ter beschikking gesteld van de veroordeelde en zijn raadsman op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank of op de griffie van de gevangenis ingeval de veroordeelde gedetineerd is.

De veroordeelde kan, op zijn verzoek, een afschrift van het dossier verkrijgen.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank hoort de veroordeelde en zijn raadsman alsook het openbaar ministerie.

Binnen zeven dagen nadat de zaak in beraad is genomen, beslist de strafuitvoeringsrechter of de

3° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné s'établira;

4° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

§ 5. Le juge de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° et 2°, ou le tribunal de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 3°, est saisi par la notification visée au paragraphe 2, alinéa 4, 2°, et évalue au plus tard deux mois après cette notification si l'octroi de plein droit répondait aux conditions de temps ou aux conditions d'octroi telles que visées aux articles 98/27/1, § 1er, et 98/27/2, § 1er, et statue, sur la base de cette évaluation, sur l'éventuel arrêt de la surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire. En l'absence de jugement dans ce délai, la surveillance électronique, y compris le congé pénitentiaire, se poursuit.

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines peut décider d'arrêter la surveillance électronique ou le congé pénitentiaire s'il est établi que l'octroi de plein droit ne répondait pas aux conditions de temps ou d'octroi telles que visées aux articles 98/27/1, § 1er, et 98/27/2, § 1er.

Si le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines envisage d'arrêter à la surveillance électronique ou le congé pénitentiaire, l'examen de l'affaire a lieu à la première audience utile.

Le condamné est convoqué, par pli recommandé à la poste, au moins dix jours avant la date de l'examen du dossier.

L'audience se déroule à huis clos.

Le dossier est tenu, pendant au moins quatre jours avant la date fixée pour l'audience, à la disposition du condamné et de son conseil pour consultation au greffe du tribunal de l'application des peines ou au greffe de la prison si le condamné est détenu.

Le condamné peut, à sa demande, obtenir une copie du dossier.

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines entend le condamné et son conseil ainsi que le ministère public.

Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines délibère sur l'arrêt de la

strafuitvoeringsrechtbank over de stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege of het penitentiair verlof.

Ingeval van stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de veroordeelde onmiddellijk opnieuw opgesloten. Ingeval van stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de periode die de veroordeelde onder elektronisch toezicht stond in mindering gebracht van het op het ogenblik van de toekenning nog resterende gedeelte van de vrijheidsstraffen.

§ 6. Het vonnis wordt binnen vierentwintig uur bij aangetekende zending ter kennis gebracht van de veroordeelde en schriftelijk ter kennis gebracht van het openbaar ministerie en van de directeur.

Het slachtoffer wordt zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke, schriftelijke communicatiemiddel, op de hoogte gebracht van het vonnis tot stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege.

Het vonnis tot stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt meegedeeld aan de volgende autoriteiten en instanties:

1° aan de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde verblijft;

2° aan de nationale gegevensbank als bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

3° aan de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;

4° aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;

5° aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.

§ 7. De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege brengt het verval met zich mee van een verzoek van de veroordeelde, gericht aan de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank, tot toekenning van een beperkte detentie of een elektronisch toezicht, doch stelt geen einde aan het verzoek van de veroordeelde of het ambtshalve advies van de directeur tot toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling of een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering.

surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire dans les sept jours de la mise en délibéré.

En cas d'arrêt de la surveillance de plein droit, le condamné est immédiatement réincarcéré. En cas d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit, la période pendant laquelle le condamné était sous surveillance électronique est déduite de la partie des peines privatives de liberté restant à purger au moment de l'octroi.

§ 6. Le jugement est notifié dans les vingt-quatre heures, par envoi recommandé, au condamné et porté par écrit à la connaissance du ministère public et du directeur.

La victime est informée le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le plus rapide, du jugement d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit.

Le jugement d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit est communiqué aux autorités et instances suivantes:

1° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné séjourne;

2° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;

3° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;

4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;

5° l'Office des étrangers, si la décision porte sur un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.

§ 7. L'octroi de la surveillance électronique de plein droit entraîne la caducité d'une demande du condamné, adressée au juge de l'application des peines ou au tribunal de l'application des peines, visant à l'octroi d'une détention limitée ou d'une surveillance électronique, mais ne met pas fin à la demande du condamné ou à l'avis d'office du directeur visant à octroyer une libération conditionnelle ou une mise en liberté provisoire en vue d'un éloignement du territoire ou d'une remise.

De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege brengt het verval met zich mee van de door de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank toegekende beperkte detentie, doch stelt geen einde aan het door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank toegekende elektronisch toezicht, de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, noch aan de door de directeur toegekende vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” bedoeld in artikel 98/28.”

Art. 11

In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/3. Naast de in artikel 64, 2°, 4°, 6° en 7°, bedoelde gevallen, kan het openbaar ministerie, met het oog op de herroeping van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht, de zaak ook bij de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank aanhangig maken wanneer de veroordeelde de in artikel 98/27/2, § 3, 1°, 2° of 3°, bepaalde algemene voorwaarde niet naleeft.”

Art. 12

In afdeling II, ingevoegd bij artikel 9, wordt een artikel 98/27/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/27/4. Na het verval van de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, in fine, of na een beslissing tot herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege opnieuw toegekend na het verstrijken van een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de opsluiting ingevolge het bevel bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, of ingevolge het vonnis tot herroeping, tenzij de herroeping is gestoeld op artikel 64, 7°.

Na een herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege op grond van artikel 64, 2° of op grond van de niet-naleving van de in artikel 98/27/2, § 3, 1° of 2°, bepaalde algemene voorwaarde, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege niet opnieuw toegekend.”

Art. 13

In artikel 98/28 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

L’octroi de la surveillance électronique de plein droit entraîne la caducité de la détention limitée octroyée par le juge de l’application des peines ou le tribunal de l’application des peines, mais ne met pas fin à la surveillance électronique octroyée par le juge de l’application des peines ou le tribunal de l’application des peines, ni à la libération conditionnelle ou à la mise en liberté provisoire en vue d’un éloignement du territoire ou d’une remise, ni à la libération anticipée “surpopulation” octroyée par le directeur visée à l’article 98/28.”

Art. 11

Dans la section II, insérée par l’article 9, il est inséré un article 98/27/3, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/3. Outre les cas visés à l’article 64, 2°, 4°, 6° et 7°, le ministère public peut saisir le juge de l’application des peines ou le tribunal de l’application des peines en vue de la révocation de la surveillance électronique octroyée de plein droit si le condamné ne respecte pas la condition générale prévue à l’article 98/27/2, § 3, 1°, 2° ou 3°.”

Art. 12

Dans la section II, insérée par l’article 9, il est inséré un article 98/27/4, rédigé comme suit:

“Art. 98/27/4. À la suite de la caducité de l’octroi de la surveillance électronique de plein droit visée à l’article 98/27/2, § 2, alinéa 6, in fine, ou à la suite d’une décision de révocation de la surveillance électronique de plein droit, la surveillance électronique de plein droit est octroyée à nouveau après l’écoulement d’un délai de deux mois à compter de l’incarcération consécutive à l’ordonnance visée à l’article 98/27/2, § 2, alinéa 6, ou au jugement de révocation, sauf si la révocation est basée sur l’article 64, 7°.

En cas de révocation de la surveillance électronique de plein droit sur base de l’article 64, 2° ou pour non-respect de la condition générale prévue à l’article 98/27/2, § 3, 1° ou 2°, la surveillance électronique de plein droit n’est pas accordée à nouveau.”

Art. 13

Dans l’article 98/28 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

1° paragraaf 1, derde lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.”

2° in paragraaf 2, eerste streepje, wordt het woord “tien” vervangen door het woord “drie”.

Art. 14

In artikel 98/29, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het getal “2026” vervangen door het getal “2027”.

Art. 15

In titel *XIIquater* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 2025, wordt een hoofdstuk III ingevoegd luidende: “De invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de imminente verwijdering van veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt”.

Art. 16

In hoofdstuk III, ingevoegd bij artikel 15, wordt een artikel 98/29/1 ingevoegd luidende:

“Art. 98/29/1. De veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt, die geen straf ondergaat voor feiten waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is en die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering van zodra hij een derde van zijn straffen heeft ondergaan. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.

Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de

1° le paragraphe 1er, alinéa 3, est complété par la phrase suivante: “Il en est également exclu pendant la période d’arrestation provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.”

2° dans le paragraphe 2, premier tiret, le mot “dix” est remplacé par le mot “trois”.

Art. 14

Dans l’article 98/29, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, le nombre “2026” est remplacé par le nombre “2027”.

Art. 15

Dans le titre *XIIquater* de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 2025, il est inséré un chapitre III intitulé: “La libération en vue d’un éloignement et d’un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement d’étrangers en vue de l’éloignement imminent des condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans”.

Art. 16

Dans le chapitre III, inséré par l’article 15, il est inséré un article 98/29/1 rédigé comme suit:

“Art. 98/29/1. Le condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans, qui ne purge pas de peine pour des faits pour lesquels un avis spécialisé est requis conformément à l’article 32 et qui fait l’objet d’un arrêté royal d’expulsion exécutoire, d’un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d’un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d’éloignement effectif, peut faire l’objet d’un éloignement effectif ou d’un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement d’étrangers, en vue de son éloignement imminent dès qu’il a purgé un tiers de ses peines. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.

Si le condamné revient en Belgique dans les deux ans qui suivent sa libération par le ministre sans être en règle avec la législation et la réglementation relatives à

reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur.”

Art. 17

In hetzelfde hoofdstuk III wordt een artikel 98/28/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 98/29/2. Dit hoofdstuk is van toepassing tot 1 juni 2030.

Na een evaluatie van de beschikbare penitentiaire capaciteit en de extrapolatie van de instroom van de gedetineerdenbevolking, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde datum vervroegen.”

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 18

In artikel 10, eerste lid, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of voor zichzelf” opgeheven.

Art. 19

In artikel 59, 2° van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of van zichzelf” opgeheven.

Art. 20

In artikel 60 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 november 2021, worden volgende wijzigingen aangebracht:

l'accès, au séjour ou à l'établissement dans le royaume, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve peut ordonner l'arrestation provisoire de celui-ci. Le procureur du Roi communique immédiatement sa décision au ministre ou à son délégué.

Le ministre ou son délégué prend une décision d'exécution de la partie restante des peines dans les sept jours qui suivent l'arrestation provisoire du condamné. Cette décision est communiquée par écrit dans un délai d'un jour ouvrable au condamné, au procureur du Roi et au directeur.”

Art. 17

Dans le même chapitre III, il est inséré un article 98/28/2 rédigé comme suit:

“Art. 98/29/2. Ce chapitre est d'application jusqu'au 1 juin 2030.

Après évaluation de la capacité carcérale disponible et extrapolation du flux de la population détenue entrante, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, anticiper la date visée à l'alinéa 1er.”

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Art. 18

Dans l'article 10, alinéa 1er, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “ou pour lui-même” sont supprimés.

Art. 19

Dans l'article 59, 2°, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “sa propre intégrité physique ou psychique ou celle de tiers” sont remplacés par les mots “l'intégrité physique ou psychique de tiers”.

Art. 20

Dans l'article 60 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “De plaatsing in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot herroeping is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.”;

2° paragraaf 2 wordt aangevuld met volgende zin: “In geval van herroeping van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht, kan deze termijn niet langer zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van het vonnis”.

Art. 21

In artikel 61 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “De opname in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, a) en b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot schorsing is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.”;

2° in paragraaf 4 wordt het getal “35,” geschrapt.

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling

Art. 22

De veroordeelde die een of meerdere vrijheidsstraffen ondergaat waarvan het totaal meer dan drie jaar bedraagt en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet een vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” geniet, blijft deze behouden.

1° le paragraphe 1, alinéa 1er, est complété par la phrase suivante: “Le placement dans un établissement visé à l’article 3, 4°, b) est uniquement possible quand une décision de révocation est prise en raison du fait que l’interné met gravement en péril l’intégrité physique ou psychique de tiers.”;

2° le paragraphe 2 est complété par la phrase suivante: “En cas de révocation de la libération à l’essai ou de la surveillance électronique, ce délai ne peut excéder trois mois à compter de la date du jugement.”

Art. 21

Dans l’article 61 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par la phrase suivante: “L’admission dans un établissement visé à l’article 3, 4°, a) et b) n’est possible que lorsqu’une décision de suspension est prise en raison du fait que l’interné met gravement en péril l’intégrité physique ou psychique de tiers.”;

2° dans le paragraphe 4, le nombre “35,” est supprimé.

CHAPITRE 4

Disposition transitoire

Art. 22

Le condamné qui purge une ou plusieurs peines privatives de liberté dont le total excède trois ans et qui, au moment de l’entrée en vigueur de la présente loi bénéficie d’une libération anticipée “surpopulation” conserve celle-ci.

HOOFDSTUK 5

Inwerkingtreding

Art. 23

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 16 juni 2026.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

CHAPITRE 5

Entrée en vigueur

Art. 23

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 16 juin 2026.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten	
Art. 20/1	Art. 20/1
<p>De veroordeelde die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering vanaf zes maanden vóór het einde van het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.</p>	<p>De veroordeelde die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering vanaf twalf maanden vóór het einde van het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.</p>
<p>Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.</p>	<p>Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.</p>

De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur.	De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur.
Art. 98/13	Art. 98/13
De strafuitvoeringsrechter kent de in afdeling II bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten toe op voorwaarde dat de veroordeelde beschikt over een verblijfplaats en voor zover er in hoofde van de veroordeelde geen direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden bestaat waaraan niet tegemoet kan worden gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden.	De strafuitvoeringsrechter kent de in afdeling II bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten toe op voorwaarde dat de veroordeelde beschikt over een verblijfplaats en voor zover er in hoofde van de veroordeelde geen concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden bestaat waaraan niet tegemoet kan worden gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden.
De voorwaarde om over een verblijfplaats te beschikken is niet van toepassing op de beperkte detentie, de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied en de voorlopige invrijheidstelling met het oog op overlevering.	De voorwaarde om over een verblijfplaats te beschikken is niet van toepassing op de beperkte detentie, de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied en de voorlopige invrijheidstelling met het oog op overlevering.
Onder een direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden wordt verstaan een risico dat op het eerste gezicht blijkt uit de actuele gedragingen van de veroordeelde of uit de stukken van het dossier bedoeld in artikel 98/16.	Onder een concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden wordt verstaan een risico dat op het eerste gezicht blijkt uit de actuele gedragingen van de veroordeelde gesteld sinds de veroordeling, zoals blijkt uit de elementen van het advies van de directeur bedoeld in artikel 98/16, eerste lid, 2°, d) en e) of, in voorkomend geval, uit het advies bedoeld in artikel 98/18.
Een elektronisch toezicht kan slechts worden toegekend aan de veroordeelde van wie op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet	Een elektronisch toezicht kan slechts worden toegekend aan de veroordeelde van wie op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet

<p>toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, voor zover op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat moet verleend worden binnen tien dagen na kennisgeving door de directeur, blijkt dat die veroordeelde niet onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.</p>	<p>toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, voor zover op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat moet verleend worden binnen tien dagen na kennisgeving door de directeur, blijkt dat die veroordeelde niet onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.</p>
Art. 98/16	Art. 98/16
<p>De directeur hoort de veroordeelde en stelt een dossier samen. Dit dossier omvat:</p> <p>1° een afschrift van de opsluitingsfiche, met vermelding van de toelaatbaarheidsdatum van de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit;</p> <p>2° het advies van de directeur dat volgende elementen omvat:</p> <p>a) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een elektronisch toezicht betreft: informatie over de plaats waar het elektronisch toezicht zal worden doorgebracht en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten op die plaats en, indien het verzoek uitgaat van een veroordeelde zonder recht op verblijf: een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wordt aangegeven of de veroordeelde onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht kan worden naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;</p> <p>b) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een beperkte</p>	<p>De directeur hoort de veroordeelde en stelt een dossier samen. Dit dossier omvat:</p> <p>1° een afschrift van de opsluitingsfiche, met vermelding van de toelaatbaarheidsdatum van de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit;</p> <p>2° het advies van de directeur dat volgende elementen omvat:</p> <p>a) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een elektronisch toezicht betreft: informatie over de plaats waar het elektronisch toezicht zal worden doorgebracht en het akkoord van de meerderjarige huisgenoten op die plaats en, indien het verzoek uitgaat van een veroordeelde zonder recht op verblijf: een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wordt aangegeven of de veroordeelde onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht kan worden naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;</p> <p>b) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een beperkte</p>

<p>detentie betreft: precieze informatie omtrent de professionele, opleidings- of familiale belangen die zijn aanwezigheid buiten de gevangenis vereisen;</p> <p>c) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een voorwaardelijke invrijheidstelling betreft: informatie omtrent het voorgestelde verblijfsadres;</p> <p>d) in voorkomend geval, de maatschappelijke enquête bedoeld in de artikelen 98/14, § 2, derde lid, en 98/15, derde lid;</p> <p>e) de elementen die de directeur relevant acht voor de beoordeling van het direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden;</p> <p>f) een voorstel tot toekenning of afwijzing en, in voorkomend geval, de bijzondere voorwaarden die hij noodzakelijk acht om het risico op recidive te beperken of die noodzakelijk zijn in het belang van het slachtoffer.</p>	<p>detentie betreft: precieze informatie omtrent de professionele, opleidings- of familiale belangen die zijn aanwezigheid buiten de gevangenis vereisen;</p> <p>c) indien de te beoordelen strafuitvoeringsmodaliteit een voorwaardelijke invrijheidstelling betreft: informatie omtrent het voorgestelde verblijfsadres;</p> <p>d) in voorkomend geval, de maatschappelijke enquête bedoeld in de artikelen 98/14, § 2, derde lid, en 98/15, derde lid;</p> <p>e) de elementen die de directeur relevant acht voor de beoordeling van het concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden;</p> <p>f) een voorstel tot toekenning of afwijzing en, in voorkomend geval, de bijzondere voorwaarden die hij noodzakelijk acht om het risico op recidive te beperken of die noodzakelijk zijn in het belang van het slachtoffer.</p>
<p>De griffie van de gevangenis zendt het dossier over aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en deelt een afschrift ervan mee aan het openbaar ministerie en aan de veroordeelde.</p>	<p>De griffie van de gevangenis zendt het dossier over aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en deelt een afschrift ervan mee aan het openbaar ministerie en aan de veroordeelde.</p>
<p>De griffie van de strafuitvoeringsrechtbank voegt aan het dossier een geactualiseerd afschrift toe van het strafregister, een afschrift van de vonnissen en arresten van veroordeling, alsook, in voorkomend geval, een afschrift van de slachtofferfiches.</p>	<p>De griffie van de strafuitvoeringsrechtbank voegt aan het dossier een geactualiseerd afschrift toe van het strafregister, een afschrift van de vonnissen en arresten van veroordeling, alsook, in voorkomend geval, een afschrift van de slachtofferfiches.</p>
Art. 98/18	Art. 98/18
<p>In de gevallen waarin het openbaar ministerie dit nodig acht en waarover het College van procureurs-generaal richtlijnen kan uitvaardigen, stelt het openbaar ministerie een advies op omtrent het bestaan van een direct</p>	<p>In de gevallen waarin het openbaar ministerie dit nodig acht en waarover het College van procureurs-generaal richtlijnen kan uitvaardigen, stelt het openbaar ministerie een advies op omtrent het bestaan van een</p>

<p>waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden en zendt het, binnen vijf werkdagen na de ontvangst van het afschrift van het advies van de directeur, over aan de strafuitvoeringsrechter en bezorgt hiervan een afschrift aan de veroordeelde en aan de directeur.</p>	<p>concreet waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden en zendt het, binnen tien werkdagen na de ontvangst van het afschrift van het advies van de directeur, over aan de strafuitvoeringsrechter en bezorgt hiervan een afschrift aan de veroordeelde en aan de directeur.</p>
	<p>Titel XII^{quater}, Hoofdstuk I/1</p>
	<p>Hoofdstuk I/1. – De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege</p>
	<p>Afdeling I. – Toepassingsgebied en geldigheidsduur</p>
	<p>Art. 98/27/1</p>
	<p>§ 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op:</p> <p>1° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte achttien maanden of minder, maar zes maanden of meer bedraagt;</p> <p>2° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder, maar meer dan achttien maanden bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling;</p> <p>3° de veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte tien jaar of minder, maar meer dan drie jaar bedraagt, voor zover hij zich op achttien maanden voor het einde van het uitvoerbare gedeelte van de vrijheidsstraf of vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld bevindt en hij zich in de tijdsvoorwaarden</p>

	<p>bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling.</p>
	<p>§ 2. De volgende categorieën van veroordeelden zijn uitgesloten van de in dit hoofdstuk bedoelde toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege:</p> <p>1° de veroordeelde die een straf ondergaat waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is;</p> <p>2° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in artikel 98/19, tweede lid;</p> <p>3° de veroordeelde die een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen.</p>
	<p>De veroordeelde van wie op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, komt voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege slechts in aanmerking voor zover op grond van een advies van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat moet verleend worden binnen tien dagen na kennisgeving door de directeur, blijkt dat die veroordeelde niet onmiddellijk kan worden verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.</p>

	<p>De veroordeelde wiens strafuitvoeringsmodaliteit tijdens de geldigheidsduur van dit hoofdstuk door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank wordt herroepen, is gedurende twee maanden na de tenuitvoerlegging van het vonnis tot herroeping uitgesloten van de toekenning van rechtswege van elektronisch toezicht. Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.</p>
	<p>§ 3. Vanaf twee maanden na de inwerkingtreding van deze wet kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het toepassingsgebied van de noodprocedure voor de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege uitbreiden ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, voor zover de beschikbare detentiecapaciteit het niet toelaat om elke gedetineerde een menswaardige slaappleats te bieden.</p>
	<p>De in het eerste lid bedoelde uitbreiding houdt in dat de uitsluitingsbepalingen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2° en/of 3°, geheel of gedeeltelijk niet worden toegepast.</p>
	<p>Van zodra de beschikbare detentiecapaciteit het opnieuw toelaat om elke gedetineerde een menswaardige slaappleats te bieden, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het toepassingsgebied van de noodprocedure bedoeld in het eerste lid inperken ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, door de uitsluitingsbepalingen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2° en/of 3°, geheel of gedeeltelijk toe te passen.</p>

	<p>§ 4. Dit hoofdstuk is van toepassing tot 31 december 2028.</p>
	<p>De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op basis van een evaluatie van de situatie inzake overbevolking en de beschikbare capaciteit, ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1, 1°, de datum bedoeld in het eerste lid telkens met maximum één jaar verlengen tot uiterlijk 1 juni 2030.</p>
	<p>§ 5. Aan de veroordeelde bedoeld in paragraaf 1 wordt een elektronisch toezicht in de zin van artikel 22 toegekend onder de hierna bepaalde voorwaarden.</p>
	<p>§ 6. De noodprocedure toekenning elektronisch toezicht van rechtswege heeft voorrang op alle andere in deze wet voorziene procedures tot toekenning van elektronisch toezicht zonder de van toepassing zijnde bepalingen van deze wet uit te sluiten.</p>
	<p>Afdeling II. – Toekenningsvoorwaarden en -procedure</p>
	<p>Art. 98/27/2</p>
	<p>§ 1. Aan de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° tot 3°, die zijn vrijheidsstraf geheel of gedeeltelijk in de gevangenis ondergaat of van wie de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf is opgeschort overeenkomstig artikel 98/17, wordt van rechtswege een elektronisch toezicht toegekend van zodra de directeur vaststelt dat de veroordeelde over een verblijfplaats beschikt en de meerderjarige huisgenoten op dat adres zich akkoord verklaren.</p>
	<p>Indien de veroordeelde een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de artikelen 28/1 en 47/1, wordt de verblijfplaats niet aanvaard</p>

	indien het slachtoffer verblijft op de plaats waar het elektronisch toezicht zal worden doorgebracht.
	De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege omvat de toekenning van rechtswege van penitentiair verlof ten belope van viermaal zesendertig uur per trimester. Het penitentiair verlof is elk trimester van rechtswege hernieuwd, behoudens andersluidende beslissing van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig paragraaf 5.
	§ 2. Ten aanzien van de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2° wordt, voorafgaand aan de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht, de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf van rechtswege opgeschort.
	De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege onmiddellijk mee aan de veroordeelde.
	De directeur stelt het slachtoffer zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke schriftelijke communicatiemiddel in kennis van de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege.
	De directeur deelt de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege en, in voorkomend geval, de strafopshorting van rechtswege onmiddellijk mee aan: 1° de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;

	<p>2° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;</p> <p>3° het openbaar ministerie;</p> <p>4° de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;</p> <p>5° de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.</p>
	<p>De strafopshorting neemt van rechtswege een einde op het ogenblik van de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht. De veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, verblijft na de toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege in de gevangenis voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht.</p>
	<p>Tijdens de opschorting van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt of het openbaar ministerie, de opsluiting van de veroordeelde bevelen indien deze de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt of wanneer er een gevaar bestaat dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken. Deze beslissing wordt onmiddellijk meegedeeld aan de veroordeelde, de strafuitvoeringsrechter en de directeur. De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege komt hierdoor te vervallen.</p>
	<p>§ 3. De veroordeelde is tijdens de uitvoering van het elektronisch toezicht onderworpen aan volgende algemene voorwaarden:</p> <p>1° geen strafbare feiten plegen;</p>

	<p>2° de slachtoffers niet lastigvallen;</p> <p>3° een verblijfplaats in België blijven houden en die pas veranderen na toestemming van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht;</p> <p>4° gevolg geven aan de oproepingen van de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht en van het openbaar ministerie;</p> <p>5° het door de dienst van de gemeenschappen bevoegd voor het elektronisch toezicht vastgestelde uitvoeringsplan naleven.</p>
	<p>§ 4. De directeur deelt de effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht mee aan de volgende autoriteiten en instanties:</p> <p>1° de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank;</p> <p>2° het openbaar ministerie;</p> <p>3° de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde zich zal vestigen;</p> <p>4° de nationale gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.</p>
	<p>§ 5. De strafuitvoeringsrechter, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 1° en 2°, of de strafuitvoeringsrechtbank, voor wat betreft de veroordeelde bedoeld in artikel 98/27/1, § 1, 3°, wordt gevat door de kennisgeving bedoeld in paragraaf 2, vierde lid, 2°, en oordeelt ten laatste twee maanden na die kennisgeving of de van rechtswege toekenning voldeed aan de tijds- en toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de artikel 98/27/1, § 1, en paragraaf 1, en beslist, op basis van die beoordeling, over de eventuele stopzetting van het elektronisch</p>

	toezicht van rechtswege of van het penitentiair verlop. Bij gebrek aan vonnis binnen die termijn, loopt het elektronisch toezicht, met inbegrip van het penitentiair verlop, verder.
	De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank kan beslissen tot stopzetting van het elektronisch toezicht of van het penitentiair verlop ingeval wordt vastgesteld dat de van rechtswege toekenning niet voldeed aan de tijds- of toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de artikel 98/27/1, § 1, en paragraaf 1.
	Ingeval de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank een stopzetting van het elektronisch toezicht of penitentiair verlop overweegt, vindt de behandeling van de zaak plaats op de eerste nuttige zitting.
	De veroordeelde wordt ten minste tien dagen voor de datum van de behandeling van het dossier per ter post aangetekende brief opgeroepen.
	De zitting vindt plaats met gesloten deuren.
	Het dossier wordt ten minste vier dagen voor de datum waarop de zitting is vastgesteld voor inzage ter beschikking gesteld van de veroordeelde en zijn raadsman op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank of op de griffie van de gevangenis ingeval de veroordeelde gedetineerd is.
	De veroordeelde kan, op zijn verzoek, een afschrift van het dossier verkrijgen.
	De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank hoort de veroordeelde en zijn raadsman alsook het openbaar ministerie.

	<p>Binnen zeven dagen nadat de zaak in beraad is genomen, beslist de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank over de stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege of het penitentiair verlof.</p>
	<p>Ingeval van stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de veroordeelde onmiddellijk opnieuw opgesloten. Ingeval van stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt de periode die de veroordeelde onder elektronisch toezicht stond in mindering gebracht van het op het ogenblik van de toekenning nog resterende gedeelte van de vrijheidsstraffen.</p>
	<p>§ 6. Het vonnis wordt binnen vierentwintig uur bij aangetekende zending ter kennis gebracht van de veroordeelde en schriftelijk ter kennis gebracht van het openbaar ministerie en van de directeur.</p>
	<p>Het slachtoffer wordt zo snel mogelijk en in elk geval binnen vierentwintig uur, via het snelst mogelijke, schriftelijke communicatiemiddel, op de hoogte gebracht van het vonnis tot stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege.</p>
	<p>Het vonnis tot stopzetting van het elektronisch toezicht van rechtswege wordt meegedeeld aan de volgende autoriteiten en instanties:</p> <p>1° aan de korpschef van de lokale politie van de gemeente waar de veroordeelde verblijft;</p> <p>2° aan de nationale gegevensbank als bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;</p> <p>3° aan de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht;</p>

	<p>4° aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van het slachtoffer;</p> <p>5° aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ingeval de beslissing betrekking heeft op een veroordeelde die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk.</p>
	<p>§ 7. De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege brengt het verval met zich mee van een verzoek van de veroordeelde, gericht aan de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank, tot toekenning van een beperkte detentie of een elektronisch toezicht, doch stelt geen einde aan het verzoek van de veroordeelde of het ambtshalve advies van de directeur tot toekenning van een voorwaardelijke invrijheidstelling of een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering.</p>
	<p>De toekenning van elektronisch toezicht van rechtswege brengt het verval met zich mee van de door de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank toegekende beperkte detentie, doch stelt geen einde aan het door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank toegekende elektronisch toezicht, de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering, noch aan de door de directeur toegekende vervroegde invrijheidstelling “overbevolking” bedoeld in artikel 98/28.</p>
	<p>Art. 98/27/3</p>
	<p>Naast de in artikel 64, 2°, 4°, 6° en 7°, bedoelde gevallen, kan het openbaar ministerie, met het</p>

	oog op de herroeping van het van rechtswege toegekende elektronisch toezicht, de zaak ook bij de strafuitvoeringsrechter of strafuitvoeringsrechtbank aanhangig maken wanneer de veroordeelde de in artikel 98/27/2, § 3, 1°, 2° of 3°, bepaalde algemene voorwaarde niet naleeft.
	Art. 98/27/4
	Na het verval van de toekenning van het elektronisch toezicht van rechtswege bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, in fine, of na een beslissing tot herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege opnieuw toegekend na het verstrijken van een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de opsluiting ingevolge het bevel bedoeld in artikel 98/27/2, § 2, zesde lid, of ingevolge het vonnis tot herroeping, tenzij de herroeping is gestoeld op artikel 64, 7°.
	Na een herroeping van het elektronisch toezicht van rechtswege op grond van artikel 64, 2° of op grond van de niet-naleving van de in artikel 98/27/2, § 3, 1° of 2°, bepaalde algemene voorwaarde, wordt het elektronisch toezicht van rechtswege niet opnieuw toegekend.
Art. 98/28	Art. 98/28
§ 1. De directeur kent een vervroegde invrijheidstelling "overbevolking" toe aan de veroordeelde die zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling, vanaf zes maanden voor het einde van het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld, voor zover hij uitsluitend in kracht van gewijsde getreden veroordelingen tot een vrijheidsstraf	§ 1. De directeur kent een vervroegde invrijheidstelling "overbevolking" toe aan de veroordeelde die zich in de tijdsvoorwaarden bevindt voor de toekenning van de voorwaardelijke invrijheidstelling, vanaf zes maanden voor het einde van het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld, voor zover hij uitsluitend in kracht van gewijsde getreden veroordelingen tot een vrijheidsstraf

<p>ondergaat en voor zover hij cumulatief aan de volgende voorwaarden voldoet:</p> <p>1° hij beschikt over een opvangadres;</p> <p>2° hij stelt geen manifest risico voor een ernstige aantasting van de fysieke integriteit van derden.</p>	<p>ondergaat en voor zover hij cumulatief aan de volgende voorwaarden voldoet:</p> <p>1° hij beschikt over een opvangadres;</p> <p>2° hij stelt geen manifest risico voor een ernstige aantasting van de fysieke integriteit van derden.</p>
<p>De veroordeelde die geen recht heeft op verblijf komt slechts in aanmerking voor deze maatregel, voor zover de Dienst Vreemdelingenzaken meedeelt aan de directeur dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering van het grondgebied of tot overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de veroordeelde. De betrokken veroordeelde dient enkel te voldoen aan de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°.</p>	<p>De veroordeelde die geen recht heeft op verblijf komt slechts in aanmerking voor deze maatregel, voor zover de Dienst Vreemdelingenzaken meedeelt aan de directeur dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering van het grondgebied of tot overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de veroordeelde. De betrokken veroordeelde dient enkel te voldoen aan de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°.</p>
<p>In afwijking van het eerste lid is de veroordeelde wiens strafuitvoeringsmodaliteit tijdens de geldigheidsduur van deze maatregel door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank wordt herroepen, gedurende twee maanden na de tenuitvoerlegging van het vonnis tot herroeping uitgesloten van de vervroegde invrijheidstelling.</p>	<p>In afwijking van het eerste lid is de veroordeelde wiens strafuitvoeringsmodaliteit tijdens de geldigheidsduur van deze maatregel door de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank wordt herroepen, gedurende twee maanden na de tenuitvoerlegging van het vonnis tot herroeping uitgesloten van de vervroegde invrijheidstelling. Hij is er ook van uitgesloten tijdens de periode van voorlopige aanhouding of schorsing voorafgaand aan de eventuele herroeping.</p>
<p>§ 2. De volgende categorieën van veroordeelden zijn uitgesloten van de in dit hoofdstuk bedoelde maatregel van de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking”:</p>	<p>§ 2. De volgende categorieën van veroordeelden zijn uitgesloten van de in dit hoofdstuk bedoelde maatregel van de vervroegde invrijheidstelling “overbevolking”:</p>

<ul style="list-style-type: none"> - de veroordeelden die een of meerdere vrijheidsbenemende straffen ondergaan waarvan het totaal meer dan tien jaar bedraagt; - de veroordeelden die een straf ondergaan voor de feiten bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek; - de veroordeelden die een straf ondergaan voor de feiten bedoeld in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 en 417/55 van het Strafwetboek; - de veroordeelden die het voorwerp uitmaken van een veroordeling met een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig de artikelen 34ter of 34quater van het Strafwetboek; - de veroordeelden die worden opgevolgd door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse in het kader van de gemeenschappelijke gegevensbank bedoeld in artikel 3 van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. 	<ul style="list-style-type: none"> - de veroordeelden die een of meerdere vrijheidsbenemende straffen ondergaan waarvan het totaal meer dan drie jaar bedraagt; - de veroordeelden die een straf ondergaan voor de feiten bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek; - de veroordeelden die een straf ondergaan voor de feiten bedoeld in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 en 417/55 van het Strafwetboek; - de veroordeelden die het voorwerp uitmaken van een veroordeling met een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig de artikelen 34ter of 34quater van het Strafwetboek; - de veroordeelden die worden opgevolgd door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse in het kader van de gemeenschappelijke gegevensbank bedoeld in artikel 3 van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.
[...]	[...]
Art. 98/29	Art. 98/29
Dit hoofdstuk is van toepassing tot 31 december 2026.	Dit hoofdstuk is van toepassing tot 31 december 2027 .

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde datum vervroegen.	De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde datum vervroegen.
	Titel XII^{quater}, Hoofdstuk III
	<p>Hoofdstuk III. – De invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de imminente verwijdering van veroordeelden tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt</p>
	Art. 98/29/1
	<p>De veroordeelde tot een of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt, die geen straf ondergaat voor feiten waarvoor overeenkomstig artikel 32 een gespecialiseerd advies vereist is en die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering van zodra hij een derde van zijn straffen heeft ondergaan. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.</p>

	<p>Indien de veroordeelde binnen de twee jaar na de invrijheidstelling door de minister terugkeert naar België zonder in orde te zijn met de wetgeving en de reglementering betreffende de toegang, het verblijf of de vestiging in het Rijk, kan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de veroordeelde zich bevindt, zijn voorlopige aanhouding bevelen. De procureur des Konings deelt onmiddellijk zijn beslissing mee aan de minister of zijn gemachtigde.</p>
	<p>De minister of zijn gemachtigde neemt binnen zeven dagen volgend op de voorlopige aanhouding van de veroordeelde een beslissing tot uitvoering van het resterende gedeelte van de straffen. Deze beslissing wordt binnen een werkdag schriftelijk meegedeeld aan de veroordeelde, de procureur des Konings en de directeur.</p>
	<p>Art. 98/29/2</p>
	<p>Dit hoofdstuk is van toepassing tot 1 juni 2030.</p>
	<p>Na een evaluatie van de beschikbare penitentiaire capaciteit en de extrapolatie van de instroom van de gedetineerdenbevolking, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde datum vervroegen.</p>

Wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 10	Art. 10
<p>Wanneer de onderzoeks- of vonnisgerechten de betrokkene die niet of niet meer aangehouden is interneren, kunnen zij, op vordering van de procureur des Konings, zijn onmiddellijke opsluiting bevelen, indien te vreezen is dat de beklaagde, beschuldigde of</p>	<p>Wanneer de onderzoeks- of vonnisgerechten de betrokkene die niet of niet meer aangehouden is interneren, kunnen zij, op vordering van de procureur des Konings, zijn onmiddellijke opsluiting bevelen, indien te vreezen is dat de beklaagde, beschuldigde of</p>

<p>inverdenkinggestelde aan de uitvoering van de veiligheidsmaatregel zou trachten te onttrekken of indien te vrezen is dat de deze een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden of voor zichzelf zou vormen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees wettigen.</p>	<p>inverdenkinggestelde aan de uitvoering van de veiligheidsmaatregel zou trachten te onttrekken of indien te vrezen is dat de deze een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de fysieke of psychische integriteit van derden zou vormen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees wettigen.</p>
<p>Over deze genomen beslissing moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de internering. De beklagde, beschuldigde of inverdenkinggestelde en zijn advocaat worden gehoord als ze aanwezig zijn. Tegen deze beslissingen kan geen verzet of hoger beroep worden ingesteld.</p>	<p>Over deze genomen beslissing moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de internering. De beklagde, beschuldigde of inverdenkinggestelde en zijn advocaat worden gehoord als ze aanwezig zijn. Tegen deze beslissingen kan geen verzet of hoger beroep worden ingesteld.</p>
<p>Art. 59</p>	<p>Art. 59</p>
<p>Het openbaar ministerie kan, met het oog op de herroeping van de toegekende modaliteit, de zaak bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij aanhangig maken in de volgende gevallen :</p> <p>1° wanneer bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest wordt vastgesteld dat de geïnterneerde persoon tijdens het verloop van de hem toegekende modaliteit een misdaad of een wanbedrijf zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, heeft gepleegd;</p> <p>2° wanneer de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden of van zichzelf;</p> <p>3° wanneer de opgelegde bijzondere voorwaarden niet worden nageleefd;</p> <p>4° wanneer de geïnterneerde persoon geen gevolg geeft aan oproepingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij, van</p>	<p>Het openbaar ministerie kan, met het oog op de herroeping van de toegekende modaliteit, de zaak bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij aanhangig maken in de volgende gevallen :</p> <p>1° wanneer bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest wordt vastgesteld dat de geïnterneerde persoon tijdens het verloop van de hem toegekende modaliteit een misdaad of een wanbedrijf zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, heeft gepleegd;</p> <p>2° wanneer de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden;</p> <p>3° wanneer de opgelegde bijzondere voorwaarden niet worden nageleefd;</p> <p>4° wanneer de geïnterneerde persoon geen gevolg geeft aan oproepingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij, van</p>

<p>het openbaar ministerie of, in voorkomend geval, van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen;</p> <p>5° wanneer de geïnterneerde persoon zijn adreswijziging niet doorgeeft aan het openbaar ministerie en, in voorkomend geval, aan de bevoegde dienst van de Gemeenschappen die met de begeleiding is belast;</p> <p>6° wanneer er op grond van een medisch verslag redenen zijn om aan te nemen dat de geestestoestand van de geïnterneerde persoon in die mate achteruitgegaan is dat de toegekende modaliteit niet langer aangewezen is;</p> <p>7° wanneer de geïnterneerde persoon het programma van de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht zoals bepaald overeenkomstig artikel 41, niet naleeft.</p> <p>8° wanneer de geïnterneerde persoon na de toekenning van een vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering nalaat of weigert om het grondgebied effectief te verlaten, niet meewerkt aan zijn verwijdering, niet meewerkt aan zijn identificatie met het oog op het bekomen van een reisdocument of terugkeert zonder de in artikel 36, 4°, vereiste toestemming van de kamer voor de bescherming van de maatschappij.</p>	<p>het openbaar ministerie of, in voorkomend geval, van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen;</p> <p>5° wanneer de geïnterneerde persoon zijn adreswijziging niet doorgeeft aan het openbaar ministerie en, in voorkomend geval, aan de bevoegde dienst van de Gemeenschappen die met de begeleiding is belast;</p> <p>6° wanneer er op grond van een medisch verslag redenen zijn om aan te nemen dat de geestestoestand van de geïnterneerde persoon in die mate achteruitgegaan is dat de toegekende modaliteit niet langer aangewezen is;</p> <p>7° wanneer de geïnterneerde persoon het programma van de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht zoals bepaald overeenkomstig artikel 41, niet naleeft.</p> <p>8° wanneer de geïnterneerde persoon na de toekenning van een vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering nalaat of weigert om het grondgebied effectief te verlaten, niet meewerkt aan zijn verwijdering, niet meewerkt aan zijn identificatie met het oog op het bekomen van een reisdocument of terugkeert zonder de in artikel 36, 4°, vereiste toestemming van de kamer voor de bescherming van de maatschappij.</p>
Art. 60	Art. 60
<p>§ 1. In geval van herroeping van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht wordt de geïnterneerde persoon in een inrichting zoals bedoeld in artikel 3, 4°, b), c) en d), geplaatst die wordt</p>	<p>§ 1. In geval van herroeping van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht wordt de geïnterneerde persoon in een inrichting zoals bedoeld in artikel 3, 4°, b), c) en d), geplaatst die wordt</p>

aangewezen door de kamer voor de bescherming van de maatschappij.	aangewezen door de kamer voor de bescherming van de maatschappij. De plaatsing in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot herroeping is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.
In geval van herroeping van een andere modaliteit wordt de tenuitvoerlegging ervan onmiddellijk stopgezet.	In geval van herroeping van een andere modaliteit wordt de tenuitvoerlegging ervan onmiddellijk stopgezet.
§ 2. In geval van herroeping van een modaliteit, bepaalt de kamer voor de bescherming van de maatschappij overeenkomstig artikel 43 wanneer de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang de inrichting waar de geïnterneerde persoon geplaatst is, een nieuw advies moet uitbrengen.	§ 2. In geval van herroeping van een modaliteit, bepaalt de kamer voor de bescherming van de maatschappij overeenkomstig artikel 43 wanneer de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang de inrichting waar de geïnterneerde persoon geplaatst is, een nieuw advies moet uitbrengen. In geval van herroeping van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht, kan deze termijn niet langer zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van het vonnis.
Art. 61	Art. 61
§ 1. In de in artikel 59 bedoelde gevallen kan het openbaar ministerie, met het oog op het schorsen van de toegekende modaliteit, de zaak aanhangig maken bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij.	§ 1. In de in artikel 59 bedoelde gevallen kan het openbaar ministerie, met het oog op het schorsen van de toegekende modaliteit, de zaak aanhangig maken bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij.
§ 2. In geval van schorsing van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht wordt de geïnterneerde persoon onmiddellijk in een inrichting zoals bedoeld in artikel 3, 4°, a), b), c) en d), opgenomen die wordt aangewezen door de kamer voor de bescherming van de maatschappij.	§ 2. In geval van schorsing van de invrijheidstelling op proef of van het elektronisch toezicht wordt de geïnterneerde persoon onmiddellijk in een inrichting zoals bedoeld in artikel 3, 4°, a), b), c) en d), opgenomen die wordt aangewezen door de kamer voor de bescherming van de maatschappij. De opname in een inrichting bedoeld in artikel 3, 4°, a) en b) is enkel mogelijk wanneer een beslissing tot schorsing

	is genomen omdat de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden.
In geval van schorsing van een andere modaliteit wordt de tenuitvoerlegging ervan onmiddellijk stopgezet.	In geval van schorsing van een andere modaliteit wordt de tenuitvoerlegging ervan onmiddellijk stopgezet.
§ 3. Binnen een termijn van ten hoogste één maand, te rekenen van het vonnis tot schorsing, herroept de kamer voor de bescherming van de maatschappij de modaliteit of heft zij de schorsing van de modaliteit op. In dat laatste geval kan de modaliteit worden herzien overeenkomstig artikel 62. Indien binnen deze termijn geen beslissing is genomen, wordt de oorspronkelijke toegekende modaliteit hervat onder dezelfde voorwaarden als voorheen.	§ 3. Binnen een termijn van ten hoogste één maand, te rekenen van het vonnis tot schorsing, herroept de kamer voor de bescherming van de maatschappij de modaliteit of heft zij de schorsing van de modaliteit op. In dat laatste geval kan de modaliteit worden herzien overeenkomstig artikel 62. Indien binnen deze termijn geen beslissing is genomen, wordt de oorspronkelijke toegekende modaliteit hervat onder dezelfde voorwaarden als voorheen.
De termijn van een maand wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel verleend op verzoek van de geïnterneerde persoon en van zijn advocaat.	De termijn van een maand wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel verleend op verzoek van de geïnterneerde persoon en van zijn advocaat.
§ 4. Ter gelegenheid van de beslissing tot schorsing kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij een uitgangsvergunning of een verlof toekennen en handelen overeenkomstig de artikelen 35, 36, 37, 38 en 39.	§ 4. Ter gelegenheid van de beslissing tot schorsing kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij een uitgangsvergunning of een verlof toekennen en handelen overeenkomstig de artikelen 35 , 36, 37, 38 en 39.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine	
Art. 20/1	Art. 20/1
<p>Le condamné qui fait l'objet d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, peut faire l'objet d'un éloignement effectif ou d'un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, en vue de son éloignement imminent à partir de six mois avant la fin de la partie exécutoire de la ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.</p>	<p>Le condamné qui fait l'objet d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, peut faire l'objet d'un éloignement effectif ou d'un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, en vue de son éloignement imminent à partir de douze mois avant la fin de la partie exécutoire de la ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.</p>
<p>Si le condamné revient en Belgique dans les deux ans qui suivent sa libération par le ministre sans être en règle avec la législation et la réglementation relatives à l'accès, au séjour ou à l'établissement dans le Royaume, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve, peut ordonner l'arrestation provisoire de celui-ci. Le procureur du Roi communique immédiatement sa décision au ministre ou à son délégué.</p>	<p>Si le condamné revient en Belgique dans les deux ans qui suivent sa libération par le ministre sans être en règle avec la législation et la réglementation relatives à l'accès, au séjour ou à l'établissement dans le Royaume, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve, peut ordonner l'arrestation provisoire de celui-ci. Le procureur du Roi communique immédiatement sa décision au ministre ou à son délégué.</p>
<p>Le ministre ou son délégué prend une décision d'exécution de la partie restante des peines dans les sept jours qui suivent l'arrestation provisoire du condamné. Cette décision est communiquée par écrit dans un délai d'un jour ouvrable au condamné, au procureur du Roi et au directeur.</p>	<p>Le ministre ou son délégué prend une décision d'exécution de la partie restante des peines dans les sept jours qui suivent l'arrestation provisoire du condamné. Cette décision est communiquée par écrit dans un délai d'un jour ouvrable au condamné, au procureur du Roi et au directeur.</p>

Art. 98/13	Art. 98/13
<p>Le juge de l'application des peines octroie les modalités de la peine visées à la section II à condition que le condamné ait un lieu de résidence et pour autant qu'il n'y ait pas dans le chef du condamné de risque directement observable pour l'intégrité physique de tiers auquel la fixation de conditions particulières ne puisse répondre.</p>	<p>Le juge de l'application des peines octroie les modalités de la peine visées à la section II à condition que le condamné ait un lieu de résidence et pour autant qu'il n'y ait pas dans le chef du condamné de risque concrètement observable pour l'intégrité physique de tiers auquel la fixation de conditions particulières ne puisse répondre.</p>
<p>La condition relative à la disposition d'un lieu de résidence ne s'applique pas à la détention limitée, à la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire et à la mise en liberté provisoire en vue de la remise.</p>	<p>La condition relative à la disposition d'un lieu de résidence ne s'applique pas à la détention limitée, à la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire et à la mise en liberté provisoire en vue de la remise.</p>
<p>Par risque directement observable pour l'intégrité physique des tiers, on entend un risque qui ressort à première vue du comportement actuel du condamné ou des pièces du dossier visées à l'article 98/16.</p>	<p>Par risque concrètement observable pour l'intégrité physique des tiers, on entend un risque qui ressort à première vue du comportement actuel du condamné manifesté depuis la condamnation, tel que cela ressort des éléments de l'avis du directeur visé à l'article 98/16, alinéa 1er, 2°, d) et e) ou, le cas échéant, de l'avis visé à l'article 98/18.</p>
<p>Une surveillance électronique ne peut être accordée au condamné pour qui il ressort d'un avis de l'Office des étrangers qu'il n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume, que dans la mesure où, sur la base d'un avis de l'Office des étrangers, qui est à rendre dans les dix jours suivant la notification par le directeur, il apparaît que ce condamné ne peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers.</p>	<p>Une surveillance électronique ne peut être accordée au condamné pour qui il ressort d'un avis de l'Office des étrangers qu'il n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume, que dans la mesure où, sur la base d'un avis de l'Office des étrangers, qui est à rendre dans les dix jours suivant la notification par le directeur, il apparaît que ce condamné ne peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers.</p>

Art. 98/16	Art. 98/16
<p>Le directeur entend le condamné et constitue un dossier. Ce dossier contient:</p> <p>1° une copie de la fiche d'écrou, mentionnant la date d'admissibilité à la modalité d'exécution de la peine à apprécier;</p> <p>2° l'avis du directeur qui contient les éléments suivants:</p> <p>a) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une surveillance électronique: des informations sur l'endroit où la surveillance électronique se déroulera et l'accord des cohabitants majeurs de cet endroit et, si la demande émane d'un condamné sans droit de séjour: un avis de l'Office des étrangers indiquant si le condamné peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers;</p> <p>b) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une détention limitée: des informations précises sur les intérêts d'ordre professionnel, de formation ou familiaux qui requièrent sa présence hors de la prison;</p> <p>c) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une libération conditionnelle: des informations concernant l'adresse de séjour proposée;</p> <p>d) le cas échéant, l'enquête sociale visée aux articles 98/14, § 2, alinéa 3, et 98/15, alinéa 3;</p> <p>e) les éléments que le directeur estime pertinents pour évaluer le risque directement observable pour l'intégrité physique de tiers;</p> <p>f) une proposition d'octroi ou de refus et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime</p>	<p>Le directeur entend le condamné et constitue un dossier. Ce dossier contient:</p> <p>1° une copie de la fiche d'écrou, mentionnant la date d'admissibilité à la modalité d'exécution de la peine à apprécier;</p> <p>2° l'avis du directeur qui contient les éléments suivants:</p> <p>a) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une surveillance électronique: des informations sur l'endroit où la surveillance électronique se déroulera et l'accord des cohabitants majeurs de cet endroit et, si la demande émane d'un condamné sans droit de séjour: un avis de l'Office des étrangers indiquant si le condamné peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers;</p> <p>b) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une détention limitée: des informations précises sur les intérêts d'ordre professionnel, de formation ou familiaux qui requièrent sa présence hors de la prison;</p> <p>c) si la modalité d'exécution de la peine à apprécier concerne une libération conditionnelle: des informations concernant l'adresse de séjour proposée;</p> <p>d) le cas échéant, l'enquête sociale visée aux articles 98/14, § 2, alinéa 3, et 98/15, alinéa 3;</p> <p>e) les éléments que le directeur estime pertinents pour évaluer le risque concrètement observable pour l'intégrité physique de tiers;</p> <p>f) une proposition d'octroi ou de refus et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime</p>

<p>nécessaires pour limiter le risque de récidive ou qui sont nécessaires dans l'intérêt de la victime.</p> <p>Le greffe de la prison transmet le dossier au greffe du tribunal de l'application des peines et en communique une copie au ministère public et au condamné.</p> <p>Le greffe du tribunal de l'application des peines joint au dossier une copie actualisée du casier judiciaire, une copie des jugements et des arrêts de condamnation ainsi que, le cas échéant, une copie des fiches victime.</p>	<p>nécessaires pour limiter le risque de récidive ou qui sont nécessaires dans l'intérêt de la victime.</p> <p>Le greffe de la prison transmet le dossier au greffe du tribunal de l'application des peines et en communique une copie au ministère public et au condamné.</p> <p>Le greffe du tribunal de l'application des peines joint au dossier une copie actualisée du casier judiciaire, une copie des jugements et des arrêts de condamnation ainsi que, le cas échéant, une copie des fiches victime.</p>
Art. 98/18	Art. 98/18
<p>Dans les cas où le ministère public l'estime utile et pour lesquels le Collège des procureurs généraux peut édicter des directives, le ministère public rédige un avis quant à l'existence d'un risque directement observable pour l'intégrité physique de tiers et le transmet au juge de l'application des peines, dans les cinq jours ouvrables à compter de la réception de la copie de l'avis du directeur, et en communique une copie au condamné et au directeur.</p>	<p>Dans les cas où le ministère public l'estime utile et pour lesquels le Collège des procureurs généraux peut édicter des directives, le ministère public rédige un avis quant à l'existence d'un risque concrètement observable pour l'intégrité physique de tiers et le transmet au juge de l'application des peines, dans les dix jours ouvrables à compter de la réception de la copie de l'avis du directeur, et en communique une copie au condamné et au directeur.</p>
	Titre XIIquater, Chapitre Ier/1
	Chapitre Ier/1 - De la procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit
	Section 1re - Champ d'application et durée de validité
	Art. 98/27/1
	<p>§ 1er. Le présent chapitre s'applique au:</p> <p>1° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix-huit mois, mais supérieure ou égale à six mois;</p>

2° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans, mais supérieure à dix-huit mois, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

3° condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à dix ans, mais supérieure à trois ans, pour autant qu'il se trouve à dix-huit mois de la fin de la partie exécutoire de la peine ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné et qu'il réponde aux conditions de temps requises pour l'octroi de la libération conditionnelle;

§ 2. Les catégories de condamnés suivantes sont exclues de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit visée au présent chapitre:

1° le condamné qui purge une peine pour laquelle un avis spécialisé est requis conformément à l'article 32;

2° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à l'article 98/19, alinéa 2;

3° le condamné qui purge une peine pour des faits visés à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes.

Le condamné pour qui il ressort d'un avis de l'Office des étrangers qu'il n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume, ne peut bénéficier de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit que dans la mesure où,

	<p>sur la base d'un avis de l'Office des étrangers, qui est à rendre dans les dix jours suivant la notification par le directeur, il apparaît que ce condamné ne peut être immédiatement éloigné ou transféré dans un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers.</p>
	<p>Le condamné dont la modalité d'exécution de la peine est révoquée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines pendant la période de validité de chapitre est exclu de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit pendant les deux mois qui suivent l'exécution du jugement de révocation. Il en est également exclu pendant la période d'arrestation provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.</p>
	<p>§ 3. Au plus tôt deux mois après l'entrée en vigueur de la présente loi, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre le champ d'application de la procédure d'urgence pour l'octroi de la surveillance électronique de plein droit à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, dans la mesure où la capacité de détention disponible ne permet pas d'offrir à chaque détenu un espace de couchage digne.</p>
	<p>L'extension visée à l'alinéa 1er implique que les dispositions d'exclusion visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2° et/ou 3°, ne sont, en tout ou en partie, pas appliquées.</p>
	<p>Dès que la capacité de détention disponible permet à nouveau d'offrir à chaque détenu un espace de couchage digne, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, restreindre le champ d'application de la procédure d'urgence visée à l'alinéa 1er à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, en</p>

	<p>appliquant, en tout ou en partie, les dispositions d'exclusion visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2° et/ou 3°.</p>
	<p>§ 4. Ce chapitre est d'application jusqu'au 31 décembre 2028.</p>
	<p>Le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur la base d'une évaluation de la situation en matière de surpopulation et de la capacité disponible, prolonger à l'égard du condamné visé au paragraphe 1er, 1°, la date visée à l'alinéa 1er à chaque fois d'un an au maximum, jusqu'au 1er juin 2030 au plus tard.</p>
	<p>§ 5. Une surveillance électronique au sens de l'article 22 est octroyée au condamné visé au paragraphe 1er aux conditions précisées ci-après.</p>
	<p>§ 6. La procédure d'urgence d'octroi de la surveillance électronique de plein droit prime sur toutes les autres procédures d'octroi de la surveillance électronique prévues par la présente loi, sans exclure les dispositions applicables de la présente loi.</p>
	<p>Section II. - Conditions et procédure d'octroi</p>
	<p>Art. 98/27/2</p>
	<p>Une surveillance électronique est octroyée au condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° à 3, qui purge sa peine privative de liberté en tout ou en partie en prison ou dont l'exécution de la peine privative de liberté a été suspendue conformément à l'article 98/17, dès que le directeur constate que le condamné dispose d'un lieu de résidence et que les cohabitants majeurs à cette adresse donnent leur accord.</p>
	<p>Si le condamné purge une peine pour des faits visés aux articles 28/1 et 47/1, le lieu de résidence n'est pas accepté si la victime réside à l'endroit où la surveillance électronique se déroulera.</p>

	<p>L'octroi de la surveillance électronique de plein droit comprend l'octroi de plein droit d'un congé pénitentiaire d'une durée de quatre fois trente-six heures par trimestre. Le congé pénitentiaire est renouvelé de plein droit chaque trimestre, sauf décision contraire du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines conformément au paragraphe 5.</p>
	<p>§ 2. À l'égard du condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 1° et 2°, avant le placement effectif sous surveillance électronique, l'exécution de la peine privative de liberté est suspendue de plein droit.</p>
	<p>Le directeur informe immédiatement le condamné de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.</p>
	<p>Le directeur informe la victime le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le plus rapide, de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit.</p>
	<p>Le directeur informe immédiatement de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit et, le cas échéant, de la suspension de peine de plein droit:</p> <p>1° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;</p> <p>2° le greffe du tribunal de l'application des peines;</p> <p>3° le ministère public;</p> <p>4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;</p> <p>5° l'Office des étrangers, dans le cas où la décision concerne un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.</p>

	<p>La suspension de peine prend fin de plein droit au moment du placement effectif sous surveillance électronique. Le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1, 3°, séjourne en prison après l'octroi de la surveillance électronique de plein droit, pour le temps strictement nécessaire au placement effectif sous surveillance électronique.</p>
	<p>Durant la suspension de l'exécution de la peine privative de liberté, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve ou le ministère public peut ordonner l'incarcération du condamné si celui-ci met gravement en péril l'intégrité physique de tiers ou s'il existe un risque que le condamné se soustraie à l'exécution de sa peine. Cette décision est communiquée sans délai au condamné, au juge du tribunal de l'application des peines et au directeur. L'octroi de la surveillance électronique de plein droit devient dès lors caduque.</p>
	<p>§ 3. Pendant l'exécution de la surveillance électronique, le condamné est soumis aux conditions générales suivantes:</p> <p>1° ne pas commettre d'infractions;</p> <p>2° ne pas importuner les victimes;</p> <p>3° conserver un lieu de résidence en Belgique et ne le changer qu'après autorisation du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;</p> <p>4° donner suite aux convocations du service des communautés, compétent pour la surveillance électronique, et du ministère public;</p> <p>5° respecter le plan d'exécution établi par le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique.</p>

	<p>§ 4. Le directeur informe du placement effectif sous surveillance électronique les autorités et instances suivantes:</p> <p>1° le greffe du tribunal de l'application des peines;</p> <p>2° le ministère public;</p> <p>3° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné s'établira;</p> <p>4° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.</p>
	<p>§ 5. Le juge de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 1° et 2°, ou le tribunal de l'application des peines, en ce qui concerne le condamné visé à l'article 98/27/1, § 1er, 3°, est saisi par la notification visée au paragraphe 2, alinéa 4, 2°, et évalue au plus tard deux mois après cette notification si l'octroi de plein droit répondait aux conditions de temps ou aux conditions d'octroi telles que visées à l'article 98/27/1, § 1er et au paragraphe 1er et statue, sur la base de cette évaluation, sur l'éventuel arrêt de la surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire. En l'absence de jugement dans ce délai, la surveillance électronique, y compris le congé pénitentiaire, se poursuit.</p>
	<p>Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines peut décider d'arrêter la surveillance électronique ou le congé pénitentiaire s'il est établi que l'octroi de plein droit ne répondait pas aux conditions de temps ou d'octroi telles que visées à l'article 98/27/1, § 1er et au paragraphe 1er.</p>
	<p>Si le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines envisage d'arrêter à la surveillance électronique ou le congé</p>

	pénitentiaire, l'examen de l'affaire a lieu à la première audience utile.
	Le condamné est convoqué, par pli recommandé à la poste, au moins dix jours avant la date de l'examen du dossier.
	L'audience se déroule à huis clos.
	Le dossier est tenu, pendant au moins quatre jours avant la date fixée pour l'audience, à la disposition du condamné et de son conseil pour consultation au greffe du tribunal de l'application des peines ou au greffe de la prison si le condamné est détenu.
	Le condamné peut, à sa demande, obtenir une copie du dossier.
	Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines entend le condamné et son conseil ainsi que le ministère public.
	Le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines délibère sur l'arrêt de la surveillance électronique de plein droit ou du congé pénitentiaire dans les sept jours de la mise en délibéré.
	En cas d'arrêt de la surveillance de plein droit, le condamné est immédiatement réincarcéré. En cas d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit, la période pendant laquelle le condamné était sous surveillance électronique est déduite de la partie des peines privatives de liberté restant à purger au moment de l'octroi.
	§ 6. Le jugement est notifié dans les vingt-quatre heures, par envoi recommandé, au condamné et porté par écrit à la connaissance du ministère public et du directeur.
	La victime est informée le plus rapidement possible et en tout cas dans les vingt-quatre heures, par le moyen de communication écrit le

	<p>plus rapide, du jugement d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit.</p>
	<p>Le jugement d'arrêt de la surveillance électronique de plein droit est communiqué aux autorités et instances suivantes:</p> <p>1° le chef de corps de la police locale de la commune où le condamné séjourne;</p> <p>2° la banque de données nationale visée à l'article 44/2 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;</p> <p>3° le service des communautés, compétent pour la surveillance électronique;</p> <p>4° le service compétent des communautés du lieu de résidence de la victime;</p> <p>5° l'Office des étrangers, si la décision porte sur un condamné qui n'est pas autorisé ou habilité à séjourner dans le Royaume.</p>
	<p>§ 7. L'octroi de la surveillance électronique de plein droit entraîne la caducité d'une demande du condamné, adressée au juge de l'application des peines ou au tribunal d'office du directeur visant à octroyer une libération conditionnelle ou une mise en liberté provisoire en vue d'un éloignement du territoire ou d'une remise.</p>
	<p>L'octroi de la surveillance électronique de plein droit entraîne la caducité de la détention limitée octroyée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines, mais ne met pas fin à la surveillance électronique octroyée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines, ni à la libération conditionnelle ou à la mise en liberté provisoire en vue d'un éloignement du territoire ou d'une remise, ni à la libération anticipée « surpopulation » octroyée par le directeur visée à l'article 98/28.</p>

	Art. 98/27/3
	<p>Outre les cas visés à l'article 64, 2°, 4°, 6° et 7°, le ministère public peut saisir le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines en vue de la révocation de la surveillance électronique octroyée de plein droit si le condamné ne respecte pas la condition générale prévue à l'article 98/27/2, § 3, 1°, 2° ou 3°.</p>
	Art. 98/27/4
	<p>À la suite de la caducité de l'octroi de la surveillance électronique de plein droit visée à l'article 98/27/2, § 2, alinéa 6, in fine, ou à la suite d'une décision de révocation de la surveillance électronique de plein droit, la surveillance électronique de plein droit est octroyée à nouveau après l'écoulement d'un délai de deux mois à compter de l'incarcération consécutive à l'ordonnance visée à l'article 98/27/2, § 2, alinéa 6, ou au jugement de révocation, sauf si la révocation est basée sur l'article 64, 7°.</p>
	<p>En cas de révocation de la surveillance électronique de plein droit sur base de l'article 64, 2° ou pour non-respect de la condition générale prévue à l'article 98/27/2, § 3, 1° ou 2°, la surveillance électronique de plein droit n'est pas accordée à nouveau.</p>
Art. 98/28	Art. 98/28
<p>§ 1er. Le directeur accorde une libération anticipée "surpopulation" au condamné qui se trouve dans les conditions de temps pour la libération conditionnelle à partir de six mois avant la fin de la partie exécutoire de la peine privative de liberté ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné pour autant qu'il n'exécute que des peines passées en force de chose jugée de privation de liberté et pour</p>	<p>§ 1er. Le directeur accorde une libération anticipée "surpopulation" au condamné qui se trouve dans les conditions de temps pour la libération conditionnelle à partir de six mois avant la fin de la partie exécutoire de la peine privative de liberté ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné pour autant qu'il n'exécute que des peines passées en force de chose jugée de privation de liberté et pour autant qu'il remplisse cumulativement les conditions suivantes:</p>

<p>autant qu'il remplisse cumulativement les conditions suivantes:</p> <p>1° il dispose d'une adresse d'accueil;</p> <p>2° il ne présente pas de risque manifeste d'atteinte grave à l'intégrité physique des tiers.</p>	<p>1° il dispose d'une adresse d'accueil;</p> <p>2° il ne présente pas de risque manifeste d'atteinte grave à l'intégrité physique des tiers.</p>
<p>Le condamné qui n'a pas le droit au séjour ne peut bénéficier de cette mesure que dans la mesure où l'Office des étrangers communique au directeur qu'il est dans l'incapacité de procéder immédiatement à l'éloignement du territoire ou au transfert du condamné vers un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers. Le condamné concerné ne doit remplir que la condition visée à l'alinéa 1er, 2°.</p>	<p>Le condamné qui n'a pas le droit au séjour ne peut bénéficier de cette mesure que dans la mesure où l'Office des étrangers communique au directeur qu'il est dans l'incapacité de procéder immédiatement à l'éloignement du territoire ou au transfert du condamné vers un lieu relevant de la compétence du ministre chargé de l'entrée, du séjour, de l'établissement et de l'éloignement des étrangers. Le condamné concerné ne doit remplir que la condition visée à l'alinéa 1er, 2°.</p>
<p>Par dérogation à l'alinéa 1er, le condamné dont la modalité d'exécution de la peine est révoquée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines pendant la période de validité de cette mesure est exclu de la libération anticipée pendant les deux mois qui suivent l'exécution du jugement de révocation.</p>	<p>Par dérogation à l'alinéa 1er, le condamné dont la modalité d'exécution de la peine est révoquée par le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines pendant la période de validité de cette mesure est exclu de la libération anticipée pendant les deux mois qui suivent l'exécution du jugement de révocation. Il en est également exclu pendant la période d'arrestation provisoire ou de suspension précédant une éventuelle révocation.</p>
<p>§ 2. Les catégories de condamnés suivantes sont exclues de la mesure de la libération anticipée "surpopulation" visée dans le présent chapitre:</p> <ul style="list-style-type: none"> - les condamnés qui subissent une ou plusieurs peines privatives de liberté dont le total s'élève à plus de dix ans; - les condamnés qui subissent une peine pour des faits visés au livre II, titre I^{er}ter, du Code pénal; - les condamnés qui subissent une peine pour des faits visés aux articles 417/5 à 417/41, 	<p>§ 2. Les catégories de condamnés suivantes sont exclues de la mesure de la libération anticipée "surpopulation" visée dans le présent chapitre:</p> <ul style="list-style-type: none"> - les condamnés qui subissent une ou plusieurs peines privatives de liberté dont le total s'élève à plus de trois ans; - les condamnés qui subissent une peine pour des faits visés au livre II, titre I^{er}ter, du Code pénal; - les condamnés qui subissent une peine pour des faits visés aux articles 417/5 à 417/41,

417/43 à 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 et 417/55 du Code pénal;	417/43 à 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 et 417/55 du Code pénal;
- les condamnés qui font l'objet d'une condamnation avec une mise à la disposition du tribunal de l'application des peines, conformément aux articles 34 ^{ter} ou 34 ^{quater} du Code pénal;	- les condamnés qui font l'objet d'une condamnation avec une mise à la disposition du tribunal de l'application des peines, conformément aux articles 34 ^{ter} ou 34 ^{quater} du Code pénal;
- les condamnés qui sont suivis par l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace dans le cadre de la banque de données commune visée à l'article 3 de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune "Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation" ("T.E.R.") et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d'extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.	- les condamnés qui sont suivis par l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace dans le cadre de la banque de données commune visée à l'article 3 de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune "Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation" ("T.E.R.") et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d'extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.
[...]	[...]
Art. 98/29	Art. 98/29
Le présent chapitre s'applique jusqu'au 31 décembre 2026.	Le présent chapitre s'applique jusqu'au 31 décembre 2027.
Le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, anticiper la date visée à l'alinéa 1 ^{er} .	Le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, anticiper la date visée à l'alinéa 1 ^{er} .
	Titre XII^{quater}
	Chapitre III. - La libération en vue d'un éloignement et d'un transfèrement vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers en vue de l'éloignement imminent des condamnés à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans.

	Art. 98/29/1
	<p>Le condamné à une ou plusieurs peines privatives de liberté dont la partie exécutoire est inférieure ou égale à trois ans, qui ne purge pas de peine pour des faits pour lesquels un avis spécialisé est requis conformément à l'article 32 et qui fait l'objet d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, peut faire l'objet d'un éloignement effectif ou d'un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, en vue de son éloignement imminent dès qu'il a purgé un tiers de ses peines. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.</p>
	<p>Si le condamné revient en Belgique dans les deux ans qui suivent sa libération par le ministre sans être en règle avec la législation et la réglementation relatives à l'accès, au séjour ou à l'établissement dans le royaume, le procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel le condamné se trouve peut ordonner l'arrestation provisoire de celui-ci. Le procureur du Roi communique immédiatement sa décision au ministre ou à son délégué.</p>
	<p>Le ministre ou son délégué prend une décision d'exécution de la partie restante des peines dans les sept jours qui suivent l'arrestation provisoire du condamné. Cette décision est communiquée par écrit dans un délai d'un jour ouvrable au condamné, au procureur du Roi et au directeur.</p>
	Art. 98/29/2
	<p>Ce chapitre est d'application jusqu'au 1 juin 2030.</p>
	<p>Après évaluation de la capacité carcérale disponible et extrapolation du flux de la</p>

population détenue entrante, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, anticiper la date visée à l'alinéa 1er.

Loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Art. 10	Art. 10
<p>Lorsque les juridictions d'instruction ou de jugement internent l'intéressé, alors qu'il n'est pas ou plus détenu, elles peuvent, sur réquisition du procureur du Roi, ordonner son incarcération immédiate s'il est à craindre que le prévenu, l'accusé ou l'inculpé tente de se soustraire à l'exécution de la mesure de sûreté ou s'il est à craindre que l'intéressé représente un danger sérieux et immédiat pour l'intégrité physique ou psychique de tiers ou pour lui-même. Cette décision doit préciser les circonstances de l'affaire qui justifient cette crainte.</p>	<p>Lorsque les juridictions d'instruction ou de jugement internent l'intéressé, alors qu'il n'est pas ou plus détenu, elles peuvent, sur réquisition du procureur du Roi, ordonner son incarcération immédiate s'il est à craindre que le prévenu, l'accusé ou l'inculpé tente de se soustraire à l'exécution de la mesure de sûreté ou s'il est à craindre que l'intéressé représente un danger sérieux et immédiat pour l'intégrité physique ou psychique de tiers. Cette décision doit préciser les circonstances de l'affaire qui justifient cette crainte.</p>
<p>Un débat distinct doit être consacré à la prise de cette décision, immédiatement après le verdict d'internement. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont pas susceptibles d'opposition ou d'appel.</p>	<p>Un débat distinct doit être consacré à la prise de cette décision, immédiatement après le verdict d'internement. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont pas susceptibles d'opposition ou d'appel.</p>
Art. 59	Art. 59
<p>Le ministère public peut, dans les cas suivants, saisir la chambre de protection sociale en vue de la révocation de la modalité accordée:</p> <p>1° s'il est constaté, dans un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée, que la personne internée a commis un délit ou un crime visé à l'article 9, § 1, 1°, pendant le déroulement de la modalité qui lui a été accordée;</p> <p>2° si la personne internée met gravement en péril sa propre intégrité physique ou psychique ou celle de tiers;</p>	<p>Le ministère public peut, dans les cas suivants, saisir la chambre de protection sociale en vue de la révocation de la modalité accordée:</p> <p>1° s'il est constaté, dans un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée, que la personne internée a commis un délit ou un crime visé à l'article 9, § 1, 1°, pendant le déroulement de la modalité qui lui a été accordée;</p> <p>2° si la personne internée met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers;</p>

<p>3° si les conditions particulières imposées ne sont pas respectées;</p> <p>4° si la personne internée ne donne pas suite aux convocations de la chambre de protection sociale, du ministère public ou, le cas échéant, du service compétent des Communautés;</p> <p>5° si la personne internée ne communique pas son changement d'adresse au ministère public et, le cas échéant, au service compétent des Communautés chargé d'exercer la guidance;</p> <p>6° lorsqu'il existe sur base d'un rapport médical des raisons de penser que l'état mental de la personne internée s'est à ce point détérioré que la modalité accordée n'est plus opportune;</p> <p>7° si la personne internée ne respecte pas le programme du contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, comme déterminé conformément à l'article 41;</p> <p>8° si, après l'octroi d'une libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, la personne internée omet ou refuse de quitter effectivement le territoire, ne coopère pas à son éloignement, ne coopère pas à son identification en vue de l'obtention d'un document de voyage ou revient sans l'autorisation de la chambre de protection sociale requise à l'article 36, 4°.</p>	<p>3° si les conditions particulières imposées ne sont pas respectées;</p> <p>4° si la personne internée ne donne pas suite aux convocations de la chambre de protection sociale, du ministère public ou, le cas échéant, du service compétent des Communautés;</p> <p>5° si la personne internée ne communique pas son changement d'adresse au ministère public et, le cas échéant, au service compétent des Communautés chargé d'exercer la guidance;</p> <p>6° lorsqu'il existe sur base d'un rapport médical des raisons de penser que l'état mental de la personne internée s'est à ce point détérioré que la modalité accordée n'est plus opportune;</p> <p>7° si la personne internée ne respecte pas le programme du contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, comme déterminé conformément à l'article 41;</p> <p>8° si, après l'octroi d'une libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, la personne internée omet ou refuse de quitter effectivement le territoire, ne coopère pas à son éloignement, ne coopère pas à son identification en vue de l'obtention d'un document de voyage ou revient sans l'autorisation de la chambre de protection sociale requise à l'article 36, 4°.</p>
---	---

Art. 60	Art. 60
<p>§ 1er. En cas de révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, la personne internée est placée dans un établissement visé à l'article 3, 4°, b), c) et d) désigné par la chambre de protection sociale.</p>	<p>§ 1er. En cas de révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, la personne internée est placée dans un établissement visé à l'article 3, 4°, b), c) et d) désigné par la chambre de protection sociale. Le placement dans un établissement visé à l'article 3, 4°, b) est uniquement possible quand une décision de révocation est prise en raison du fait que</p>

	l'interné met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers.
En cas de révocation d'une autre modalité, il est immédiatement mis un terme à son exécution.	En cas de révocation d'une autre modalité, il est immédiatement mis un terme à son exécution.
§ 2. En cas de révocation d'une modalité, la chambre de protection sociale fixe conformément à l'article 43 quand le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où la personne internée est placée, doit émettre un nouvel avis.	§ 2. En cas de révocation d'une modalité, la chambre de protection sociale fixe conformément à l'article 43 quand le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où la personne internée est placée, doit émettre un nouvel avis. En cas de révocation de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, ce délai ne peut excéder trois mois à compter de la date du jugement.
Art. 61	Art. 61
§ 1 ^{er} . Dans les cas visés à l'article 59, le ministère public peut saisir la chambre de protection sociale en vue de la suspension de la modalité accordée.	§ 1 ^{er} . Dans les cas visés à l'article 59, le ministère public peut saisir la chambre de protection sociale en vue de la suspension de la modalité accordée.
§ 2. En cas de suspension de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, la personne internée est immédiatement hospitalisée dans un établissement visé à l'article 3, 4°, a), b), c) et d) désigné par la chambre de protection sociale.	§ 2. En cas de suspension de la libération à l'essai ou de la surveillance électronique, la personne internée est immédiatement hospitalisée dans un établissement visé à l'article 3, 4°, a), b), c) et d) désigné par la chambre de protection sociale. L'admission dans un établissement visé à l'article 3, 4°, a) et b) n'est possible que lorsqu'une décision de suspension est prise en raison du fait que l'interné met gravement en péril l'intégrité physique ou psychique de tiers.
En cas de suspension d'une autre modalité, il est immédiatement mis un terme à son exécution.	En cas de suspension d'une autre modalité, il est immédiatement mis un terme à son exécution.
§ 3. Dans un délai d'un mois au maximum à compter du jugement de suspension, la chambre de protection sociale révoque la modalité ou en lève la suspension. Dans ce dernier cas, la modalité peut être revue conformément aux dispositions de l'article 62. Si aucune décision n'intervient dans ce délai, la modalité initialement	§ 3. Dans un délai d'un mois au maximum à compter du jugement de suspension, la chambre de protection sociale révoque la modalité ou en lève la suspension. Dans ce dernier cas, la modalité peut être revue conformément aux dispositions de l'article 62. Si aucune décision n'intervient dans ce délai, la modalité initialement

accordée reprend aux mêmes conditions que précédemment.	accordée reprend aux mêmes conditions que précédemment.
Le délai d'un mois est suspendu pendant la durée de la remise accordée à la demande de la personne internée et de son avocat.	Le délai d'un mois est suspendu pendant la durée de la remise accordée à la demande de la personne internée et de son avocat.
§ 4. La chambre de protection sociale peut, dans le cadre de la décision de suspension, accorder une permission de sortie ou un congé et agir conformément aux dispositions des articles 35, 36, 37, 38 et 39.	§ 4. La chambre de protection sociale peut, dans le cadre de la décision de suspension, accorder une permission de sortie ou un congé et agir conformément aux dispositions des articles 35 , 36, 37, 38 et 39.